கணபதி துணை.

முத்திமுடிவு.

காஞ்சீபுரம்

உபசுப்பிரமணியர்கோத்திரம்

சரவணதேசிகரால்

செய்யப்பட்டது.

இது

அடியார்மாணாக்கரிலொருவராகிய

ஆரூர்கச்சபாலையமுதலியாரால்

செய்யப்பட்டவுரையுடன்

சென்னபட்டணம்

சுந்தரோபாத்தியாயரும்

சி. சபாபதிச்செட்டியாரும்

கேட்டுக்கொண்டபடி

காஞ்சீபுரம்

அருணகிரிசுவாமியாரால்

களாநிதியச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

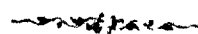
பிரசோற்பத்தி ௵ வைகாசி ௴,

சிறப்புப்பாயிரம்.

காமருநலஞ்செறிகல்வியுஞ்செல்வமு, மாமிருபொருளு
மிக்கமைந்தொளிர்காஞ்சியி, லெங்குந்தமதுசெய்தியவறம்
வளா, செங்குந்தர்குலத்திடைத்திருத்தகவுதித்தோனா, திரு
வாவடுதுறைச்சிவஞானதேசிக, னருளாலொருமொழியரும்
பொருளறிந்தோன், புகலுமத்தேசிகன்பொற்பதமுடிபுனைந்,
தசமகிழ்கச்சியப்பவாரியனாற், பதிபசுபாசப்பண்பினைத்தெ
ளிந்தோன், றுதிபெறுசிறப்பொடுசுவர்க்கபுரத்திலுற, தவப்
பிரகாசசற்குருவருளா, லுவப்புறுபஞ்சாக்கரநிலையுணர்ந்தோ
ன், திருப்பேரூர்வருசிதம்பரதேவன், றரபெறுமுத்திமுடி
வுதேர்தவத்தோன், மாநந்தனமணமலருமக்காஞ்சியி, லாநந்
தருத்திரோசற்காலயஞ்செய், தக்கச்சியப்பவையனூலினிவள
ந, தொக்கவண்டுவிடுதூதும்பதிற்றுப், பத்தந்தாதியும்பகர்களி
நெடிலும், புத்தமிழ்தெனச்சுவையுறப்புகல்வித்தோன், வழி
த்தலைமானெனமாழாக்கிடுமெனை, யலைத்தலைச்செயும்பவவார
ணைதீர்த்த, வுன்னருந்தத்துவவுணர்வதந்தாண்டோன், பன்
னுசீர்ச்சரவணபவதேசிகன்சீர், செறிதருவீட்டுநெறியுண்மை
யுமுயர், வண்மைசேரொருபாவுண்மையுபதேசமுந், துரிசறு,
பஞ்சாக்கரவநுபூதியு, மாசறுமயலுபதேசசித்தாந்தமுஞ், சித்
தங்கலைதருமுத்திமுடிவுந், கருவேரறச்செயுமொருபாவொரு
பஃதுந்தன்னநுபவத்திற்சார, வுன்னுமிப்புவியிற்றொகுபவருளி
னனே.

விளம்பரம்.

இந்தப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள் செங்காங்கடைக்கு அடுத்த நாட்டுப்பிள்ளையார்கோயிலுக்கு மேலண்டைவாடை ஆபீசு முத்தையாமுதலிதெருவு -உஎ- வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் காஞ்சீபுரம், அருணகிரிசுவாமியாரிடத்திலும், குச்சிலிக்கடைக்கு அடுத்த வாணக்காரத்தெருவு சி. சபாபதிசெட்டியாரிடத்திலும் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உ

கணபதி துணை.

முத்திமுடிவுரை.

மோட்சத்துக்குப்பக்குவனாய் மோட்சதாகமுண்டா
கியவொருவன், சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யவதனான் மலப
ரிபாகமெய்திச் சத்திநிபாதம்பதிந் திருவினையொப்பு வந்த
காலத்தவனுக்குயிராக்குயிராய், நிட்களமாய் நின்ற பரமசிவந்
தானே சகளீகரித்தாசாரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து
ஞானதீட்சையைச்செய்து ஞானசாத்திரத்தையநுக்கிரகித்த
ருள; அதனைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டையைப்
பொருந்தி மோட்சமுடிவைப்பெற்ற மோட்சானந்தியான
வன் யான்பெற்றபேறு பெறுகவிவ்வையகமென்னுங்கருத்
தாற் றான்பெற்றபேறிவ்வையகமும்பெற்றுய்தற்பொருட்டு
த் தனக்கநுக்கிரகித்தருளிய ஞானசாத்திரமென்னு முத்தி
முடிவைத் தான்கூறத்தொடங்கி யதற்கோர்விக்கினமின்றி
முடிதற்பொருட் டிந்நூற்கு முதற்கண் விக்கினேசுரதுதி
கூறுகின்றார்.

காப்பு.

சித்தமயனீங்கிச் சிவத்தோடிரண்டறவே
யொத்துடனாய்நிற்குமுபாயமருள்-வித்தகமா
முத்திமுடிவோத முருகற்குமூத்தவரு
ளத்திமுகன்றா ளகம்வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்.)

சித்தமென்றுகூறுங்கான்மாவானது தன்னைப்பந்தியாநின்ற வஞ்ஞானதிபாசமயக்கங்களை நீங்கிப் பரமசிவத்துடனிரண்டறக்கலந் தனன்னியமாய்நிற்றற்படிக் குளவாகிய வுபாயத்தினையருளிச்செய்யாநின்ற வுயர்ச்சிபொருந்திய முத்திமுடிவென்னுந் திருப்பெயரினையுடைய விந்நூலினைக்கூறுவான்றொடங்கி, யஃதிடையூறின்றிமுடிதற்பொருட்டு முருகனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய சுப்பிரமணியனுக்கு முன்னமே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பெருங்கருணையினையுடைய வானைமுகத்தனாகிய விக்கினேசுபரனுடைய திருவடித்தாமரைகளை யெனதுள்ளத்துள் வையாநின்றேனென்றவாறு.

இதிற்சித்தமென்றதை யான்மாவென்றதற் குதாரணம். திருவாசகம். "புத்தர்முதலாயபுல்லறிவிற்பலசமயர், தத்தமதங்களிற்றட்டுளுப்புப்பட்டுநிற்கச், சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவமாக்கு, மத்தன்கருணையினாற்றோணோக்கமாடாமோ." என்றும், திருமந்திரம். "சித்தஞ்சிவமாகச்செய்தவம் வேண்டாவாற், சித்தஞ்சிவானந்தஞ் செய்தோரறவுண்டாற், சித்தஞ்சிவமாக வேசித்திமுத்தியாஞ், சித்தஞ்சிவமாதல்செய்தவப்பேறே." எனவும், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. ஆன்மாவைப்பந்தியாநின்றவஞ்ஞானதி பாசமயக்கங்களென்றதற்குதாரணம். சிவஞானசித்தியார். "மும்மலநெல்லினுக்கு முளையொடுதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தணுவினுண்மை வடிவினைமறைத்துநின்று, பொய்ம்மைசெய்போகபெந்தப் பொய்த்திருத்துவங்கள்பண்ணு, மிம்மலமூன்றினோடு மிருமலமிலைசப்பனின்னும்." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "மோக

மிகவுயிர்கடொறுமுடனாய்நிற்கு - மூலவாணவமொன்றுமு
யலகின்று, பாகமிகவுதவுதிரோதாயியொன்று - பகர்மாயை
யொன்றுபடர்கன்மமொன்று, தேகமுறுகரணமொடுபுவன
போகூச்-செயலாருமாமாயைத்திரட்சியொன்றென், றுசமய
மைந்தென்பனாநதமாறு-தருளென்பதறிதென்பரறிந்துளோர்
ரோ.'' என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். ''பிறப்பதும்பா
சத்தாலே பிணிப்பதும்பாசத்தாலே, யிறப்பதும்பாசத்தாலே
யிளைப்பதும்பாசத்தாலே, மறப்பதும்பாசத்தாலே மயக்கமு
ம்பாசத்தாலே, துறப்பதும்பாசத்தாலே தொழில்களும்பாச
த்தாலே.'' அன்றியும், ''பிணிகளும்பாசத்தாலே பேதைமை
பாசத்தாலே, துணிவதும்பாசத்தாலே துன்பமும்பாசத்தா
லே, யணிவதும்பாசத்தாலே யாக்கையும்பாசத்தாலே, பணி
வதும்பாசத்தாலே பற்றெலாம்பாசத்தாலே.'' என்றும், அ
விரோதவுந்தியார். ''அஞ்ஞானமாயைகன்மம்பந்தமாமிவற்
றஞ்ஞானமோர்முதலுந்தீபற, வன்றுகுமென்பராலுந்தீபற.''
எ-ம், வரும். மற்றுமவருவனவற்றுறகாண்க. தானகம்மை
பாமெனவேயிந்நூலிடையூறின்றி முடியவேண்டுமென்ற
யிற்று. இது விநாயகன்றுதி.

மேற்றிருவிருத்த மிந்நூற்சுருக்கநூலாகையிற் சிவ
முதல்வகடவுளர்வணக்கமு மாசாரியர்வணக்கமுந் தொகு
த்துக்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

பரனெடுபனையைப்பணிகுவாங்கெசத்தின்பதா
ம்புயம்பற்றுவாமெழிலார், தருதிருமுருகவேள்பதம்
வழுத்தித்தாழ்குவாங்கயிலைகாத்தருளுந், திருவுறுநந்
திமுதற்குரவர்கடாட்சிரமிசையணிகுவாம்பேசரி, வ

ருமருட்குருவாஞ் சிதம்பரதேவன் மலரடிநினைந்திட
ரொழிப்பாம்.

இ-ள்.—பரமசிவனோடு பராசத்தியையும் அட்டாங்கப
ஞ்சாங்கங்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குவாம் யானை
முகத்தினையுடைய விநாயகனது பயபாததாமரைகளையு முள்
ளத்திலழுந்தப்பற்றுவாம் அழகுதானே நிரம்பியுறுகின்ற சிற
ப்பினையுடைய முருகவேளென்னுஞ் சுப்பிரமணியனுடைய வி
ரண்டு திருவடிகளையுந் துதித்து வணங்குவாம் நற்கண்டபரமே
சுரனெழுந்தருளியிராநின்ற திருக்கயிலாயப்பறம்பைக்காவ
லும்பூண்டருளும் மட்டற்ற செல்வத்தினையுடைய ஸ்ரீநந்திகேசு
வரநாயனார் முதலிய சந்தானசாரியர்கள் சமயாசாரியர்க
ளாகியவிவர்களுடைய திருவடிகளையு முடியின்மீது சிரோமகு
டமா யணிந்துகொள்ளுவாந் திருப்போரியென்னுந் திருந
கரத்தின் கண்ணெழுந்தருளிவிராநின்ற ஞானாசாரியனாகிய
சிதம்பரதேவனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமதுசுவா
மிகளின்து செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையு மித
யத்திலிருத்தியெமது சென்னமரண துக்கங்களாகிய விடரி
னையொழித்துக் கொள்ளுவாம்.—எ-று.

கேசத்தின்பதாம்புயமென்ற தெரிசுடர்விளக்கிருக்குமி
டத்தையும் விளக்கென்றாற்போலக் கேசானனத்தினையுடைய
விநாயகனையுங் கேசமென்னுறுப்பெயராற் கூறியதெனக்கொள்
க. அட்டாங்கபஞ்சாங்கங்களு நிலத்திலே தோயும்படி வணங்
குவாமென்றதற்குதாரணம்: தணிகைப்புராணம். "சென்னிதா
ளிருகன்னங்கடிருமுகம்வாய்புயங்க, ளொன்றுமோரெட்டுஞ்
சென்னியிருகரமுழந்தாளைந்து, நன்னிலந்தோயத்தாழ்ந்தூய
ந்துபின்பிதற்குப்பாங்கர், மன்னுபூங்கோயிலாக்கிக் குரவனை
வழிபாடாற்றி." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

செனனமரணதுக்கங்களாகிய விடமொன்றதற்குதாரணம்: ஞா
னதிரட்டு. “பிறந்தவரிறத்தல்பிழையாதெனவறிந்தா, லுறுங்
துயரொழிந்தினிய வுண்ணவினைவாரோ, மறந்துவிட்டயத்தும
யலுற்றிடுதல்வானமீ, திறந்தவுணாயுச்சிவிழுவோனிடைகொ
ளின்பம்.” என்றும், தத்துவாமிர்தம். “பிணிகளுங்கவலையும்
பேசிலேழ்கட, லணைதருமணலினுமனந்தகோடியா லினைத
ருபிறவியினிடரலாதொரு, கணமதுமிலதெனக்கண்டுநொந்த
வன்.” என்றும், தணிகைப்புராணம். “கருவினின்மழவிற்கற்
குங்காலையிற்பருவமாறிற, பெருகியபொழுதிலேழையிற் பிரிவி
னிற்பகையினீட்டும், பொருள்வயின்வேட்டதெய்தாப் புன்
மையின்முதுமைதன்னின், மருவியதிழப்பிற்சாவின் வன்றுய
ர்மனிதர்க்குண்டே.” என்றும், வயிராகதீபம். “உடலிதற்பல
த்தோராம்பெருந்துயர்மாய்ந் துறுகணைத்துயரினெண்மடங்
கா, விடையுளதிதுக்கட்டியரழுப்பறிவோங் இளமையிற்பி
ணியுருவிடத்தும், விடலரும்பசிநோய்காமநோய் தணிப்பவ
ன்மிகுபொருடேடுதறுயரீண், டடையினுமதனைக்காக்குந்து
யர்வோதாயினுயிருநாற்றுயரோ.” என்றும், தேவாரம்.
“நடுவிலாக்காலன்வந்து நணுகும்போதறியவொண்ணு, தடு
வனவைந்துபூத மவைதனைக்காற்றலாகேன், படுவனபலவுங்
குற்றம் பாங்கிலாமனித்தர்வாழ்க்கை, கெடுவதிப்பிறவிசீசீ
கிளரொளிச்சடையினீரோ.” என்றும், சிந்தாமணி. “அடுகளி
தொடரவீழ்ந் தவந்தலைநாகங்காண, விடிகிணற்றறுகின்வே
ரைப் பற்றிநான்றிடவவ்வேரைக், கடுகவோரெலியும்வந்து க
றித்திடவதினின்றேனுக், கிடைதுளிதேனக்கின்பம் போலுமி
ப்பிறவியின்பம்.” என்றும், காசிகண்டம். “கருவிடைய
மூந்துதுன்பமுங்கிலத்தின் கண்ணுறிற்கொடியவெந்நோயான்,
மருவுவெந்துயருநாதிரையெய்தி வருந்துறுதுன்பமூங்கு

ற்று, ஞுருவினையொருவுதன்பமுமீட்டுங் கருக்குழியொன்றுறுதயரும், வெருவரவெண்ணரியின்பவீடதனின் மேவநன் குணர்தலேவேண்டும்.'' என்றும், சிவானந்தமாலை. "நீயுஞ்சிறிதுபொழு தாணவமாய்நின்றபா, ராயமன்றுணின் றுமொண்டகையே, யோயாமலேம்புலனுயாடிப்பா ரானந்தத் தாண்டவம்விட், டென்பிறவித் துன்பறியவின்று.'' எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்சாண்க.

மேற்றிருவிருத்தமிந்நூலினதனுபவ மனேலையத்தூண்டா மனுபவமேயாகையா லிதனைக்கூறும்பொழுது மனேவிருத்தியா யவ்வனுபவமு மொழியாதோவென்பாரைப்பற்ற, வஃதொழியாதென்றோர் திட்டாந்தமுகத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூபநிலையகேமுத்தியின்முடிவென், றென்னருட்குரவனென்னினைவகற்றியெனக்கருண்முத்தியின்முடிவைப், பின்னுநீநினைவுகொண்டியான்புகறல் பெருவயித்தியனொருகுருடன், றன்னிருளகற்றிக்கோலொழிப்பவும்பின்றுங்கோல்கைக்கொளல்போலும்.

இ-ள்.—உன்னுடையமனமொழிந்தவிடத்து நிலைபெற்றுநிற்குஞ் சொரூபமாகிய பரமசிவம் அந்தவிடமே மோட்சமுடிவான விடமென் றென்னுடைய ஞானுசாரியரானவ ரென்னுடையமனதை நீக்குமுபாயத்தினு னீக்கி யெனக்கனுக்கிரகம்பண்ணியமோட்சமுடிவாகிய சுவானுபவநிலையை நீங்கினவம்மனதைப் பிற்பாடுந் தழுவிக்கொண் டியானிந்நூலினைக்கூறுவான்றொடங்கலெப்படிப்போலவெனின் மகாவயித்தியனு

னவன்கோல்காட்டநடக்கு மோரந்தகனுடைய விழியினைம
றைத்த படலத்தைநீக்கி யிருளையகற்றிப் பிரகாசத்தைக்காட்
டிக் கோலைநீக்கிப்போட் டிப்பிரகாசங்காட்டியவழியே செ
ல்லெனவு மப்பிரகாச மவன்விழிக்குக்கூசிப் பிற்பாடுந்தான
ந்தகக்கோலைக் கையிலேயெடுத்துக்கொண் டவ்வழிநடத்தல்
போலுமாம்.—எ-று.

நின்னினைவொழிவின் மன்னிடுஞ்சொரூப மென்றதனு
னினைவொழியவேயிர்திய வுணாவுசணங்கு மலைநீங்கினவி
டத்துச் சொரூபமேநிலைபெற்று நிற்குமென்பது பெறப்ப
ட்டது. இதற்குதாரணம்: பிரபுலிங்கலீலை. "இந்தியமோ
ரொன்றாய் விட்டிடின்மற்றையொன்றுசாரு, முந்தியமனமழி
ப்ப முற்றும்போமணியபாம்பி, னைந்தலைகளினுளொன்றை ய
ரிந்திடின் மற்றொன்றுலஞ், சிந்திடுமிடறரிதாற் றீர்ந்திடுமொ
ருங்குமாதோ." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "பாசங்கழ
ன்றாற் பசுவுக்கிடம்பதியா, மூசல்வடங்கழன்றதொவ்வாதோ
நேசித்த – பற்றற்றகண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டுமக்கோ,
மற்றைச்சமயமெங்குமாம்." என்றும், சிவஞானபோதம்.
"ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனைவளர்ந்தெனத், தம்முதல்குருவு
மாய்த் தவத்தினிலுணர்த்தவிட், டன்னியமின்மையி னரன்
கழல்செலுமே." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "மன்ன
வன்றன்மகன் வேடரிடத்தேதங்கி, வளர்ந்தவனையறியாதும
யங்கிநிற்பப், பின்னவனுமென்மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப்
பெருமையொடுந்தானாக்கிப் பேணுமாபோற், றன்னியலைம்
புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத், துணைவனையுமறியாது துயருறுந்
தொல்லுயிரை, மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி, மலம
கற்றித்தானாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்." எ-ம், வரும். மற்று
ம்வருவனவற்றாற்காண்க. சொரூபமென்றதைப்பரமசிவமே

ன்றதற்குதாரணம்: பாடுதுறை. "தோற்றுவதெல்லாஞ்
சொரூபமாய்த்தோற்றவோர், மாறறமருளி ஞானன்னேயென
னு, மாற்றமருளிய வல்லபங்கண்டேனைக், காமருதகிசய மன்
னேயெனனும்." எ-ம்,வரும. மறறும்வருவனவற்றுறகாண்க.
மனத்தைநீக்குமுபாய மியாதெனின் மேன்முதநிலைகூறுமி
டத்துணர்த்துகின்றாராங்குக்கண்டுகொள்க. இருளகற்றிக்கோ
லொழிப்பவும் பின்னுனக்கோல் கைககொளல்போலு மென
றதனால் வயித்தியன்படலத்தைநீக்கிக் கோலையொழித்தொ
ளியைக்காட்டவுங் கண்டவன் பின்னுந்தன்கட் கூசுதலானு
டைகூட்டும்பொருட் டககோலை யெடுத்துக்கொண்டானாயினு
மவனுக்கவ்வொளியு மகலாதுநின்றதுபோல வாசிரியன்மன
த்தையொழித் தனுபவநிலையைக்காட்டவுங் கண்டயானும் பி
னனுமிந்நூல் கூறும்பொருட் டநினைவை யெடுத்துக்கொ
ண்டேனாயினு மெனக்குமவ்வனுபவநிலையு மகலாதுநிற்குமெ
ன்பது கருத்தாயிற்று. கோலொழிப்பவும் பின்னுனக்கோல்
கைக்கொளல்போலுமென்றதற்குதாரணம்: ஒழிவிலொடுக்
கம். "பழக்கங்கொடியதுபார பாறையிலுங்கோழி, கிழிக்
கும்பொலியைக்கிளறும் - விழித்துங்-குருடாக்கொளியகை
யாய்க் கூசிக்கோலபோடா, ரருளைபபகுக்குமான்மா." எ-ம்,
வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

மேலிரண்டுசெய்யு ளொருதொடராய்நிட்களமாய் நி
ன்றபரமசிவமடியேனைப்பொருநதாஞ் சனனங்களைபபோ
க்கத்திருவுளமுயற்சிசெய்து சகளீகரித்துப் பெருமூருங்கொ
ண்டு திருவடிதீட்சைசெய தனுக்கிரகக்கத்தொடங்கியதை
க்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

அருவதாயகிலகாரணமாகி யனந்தவானநதமாய
சிவா,யொருவில்பூரணமாய்நித்தமாய்ச் சத்தாயோங்

குறுசுதநமாய்மாயை, தருகுறிகுணங்களொன்றுமில்
லதுவாய்ச் சாற்றும்வேதாகமத்தளவாய்ப், பொரு
வில்பேரொளியாம்பரம்பொருடமியேன் புணர்பவம்
போக்குவான்முயன்றே.

இ-ள்.—அரூபமாய்ச் சருவப்ரபஞ்சங்களுக்குங் காரண
மாய் முடிவற்றவின்பமாய் ஞானமேசொரூபமாய் நீக்கமின்
றியெங்கு நிறைந்துநிற்பதாய் நித்தியத்துவமா யொருகால
த்து மழிவின்றிநிற்பதா யுயர்ச்சிபொருந்திய நின்மலமாய்
மாயைதருகின்ற வடையாளங்கள் குணங்களொன்றுமில்
லாததாய்ச் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களுக்கு மளவுபடா
ததா யொப்பற்ற பெரும்பிரகாசமாய் விளங்காநின்ற பரம்
சிவமெனியனைப் பற்றிவிடாதசென்னங்களை யொழிக்கும்
பொருட்டுத் திருவுளமுயற்சிகொண்டு.—எ-று.

இதனுருவருவமின்றென்பதுந் தனக்கொருகாரணமின்றெ
ன்பது மற்றவின்பங்களைப்போல முடிவுபெறாதென்பதுந் த
னக்கொருவ ரறிவிப்பதின்றித்தானேயறிவனென்பதும் நீக்
கமுடனேகண்டிதமின்றென்பது மனித்தியமின்றென்பது
மெக்காலத்துமுள்ளதென்பதுந் தாட்சியு மசுத்தமுமின்றெ
ன்பது மருளையின்றியோர் குறிகுணமின்றென்பதும் போத
வொழிவில் விளங்குவதென்பதுந் தனக்குத்தானேயொப்பா
கிய பேரறிவனென்பதுஞ் சருவத்துக்குமேலாகிய பரமசிவ
மென்பது மதனையின்றி யொருவர்க்கொருவர் சென்னமகற்ற
மாட்டாரென்பதும் பெறப்பட்டன. இதற்குதாரணம்: சிவ
ஞானசித்தியார். "அறிவாயகிலகாரணமா யனந்தானந்தமாய
ருவாய்ச், செறிவாயெங்குநித்தமாய்த்திகழ்ந்தசத்தாய்ச்சுத்த
மாய்க், குறிதான்குணங்களொன்றினறிக்கூறும்வேதங்களைக்

களவாய்ப், பிறியாவனுபூதிகந்தனக்காய்நின்றதந்தப்பிரமந்
தான்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. வேதாக
மங்களுக்குமளவுபடாததென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம்.
"ஆதாரமாறல்லவப்பாண்டமல்ல, வோதாவொளியல்லவுண்ம
ந்திரமல்ல, வேதாகமத்தால்விளங்கும்பொருளல்ல, சூதான
மாநந்திசொன்னவுபசிதசமே." என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரி
தை. "ஐந்துப்புலனின்வழிபோகாதடக்கமதுவேயனுட்டான
ஞ், சிந்தையதனின்மலஞ்சேராத் திறமேசவுசமனோசுத்தி, வந்
த்ததுவேநீராடன்மனறநாளினுக்குமெட்டாத, வெந்தையெ
னவேச்சோகஞ்செய் திருத்தலிறைபூசனையாமே." என்றும்,
சிவாகமார்த்ததரிசனம். "பன்னுமெரநூல்களாலும் பகருமெ
வ்வளவையாலு, மன்னுமிப்பொருளதென்னைகவாசகஞானமா
கு, முன்னுமவ்வுணர்விறந்தவுலப்பிலபேரின்பவெள்ளந், தன்
னனுபோகமாகத்தான்றனிற்காண்பதொன்றே." எ-ம், வரும்.
மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௩)

தெருளருளுருவாய்க்கொடுதிருநாமஞ் சிதம்பர
தேவெனப்புனைந்தோர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்த
ருளித்தமியனேன்பவம்வெரீஇயடிதாழ்ந், துருகியே
ற்றிடத்தன்னடிமுடிசூட்டி யொளிவளரத்தடாத்தகஞ்
செய், திருளினுற்பவந்தீர்தரமுத்திமுடிவை யறைகு
துங்கேட்டியென்றருள்வான்.

இ-ள்.—தெளிவாகியஞானமே திருமேனியாய்ச் சகளீக
ரித்துக்கொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய திருநாமமுஞ் சிதம்பர
தேவனென்று தரித்துக்கொண்டழகுவிளங்காநின்ற திருப்
போரூரென்னுந் திருப்பதியின்கண்ணெழுந்தருளிவந் தெளிய

ளுகிய யான் செனனங்களுக் கஞ்சித்திருவடியைவணங்கிநெ ஞ்சங்குழைந்து தோத்திரஞ்செய்யத் திருவுளமிரங்கி யடி யேன்புன்றலைமேற் றனதுதிருவடியைச்சூட்டி யிதயத்தி னிடத்தும் விழியினிடத்து மழுந்தப்பதிவித்துத் திருவடிதீட் சைசெய்து பிரகாசமிகுந்த ஞானமயமாகிய திருக்கரத்தினை யடியேனுஞ் சகலகேவலநீங்கிச் சுத்தஞானமயனாய் விளங் கும்படிக்குச் சென்னியின்மீதமயவமைத்து வொன்றுக்கும் பற்றுத வடியேன்மீது வைத்தபெருங்கருணையான் மோட்ச முடிவாகிய வுபதேசத்தை யுனதுசெனனங்க ணீங்கவுப தேசிக்கிறே னீயு முனதுமனமொழி மெய்களொருங்கிக் கே ளும்பிள்ளாயென் றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மாயாவுருவன் மாயாவுருவினையே யானேய்ந்தவரெம்ம ஞேரோ என்பானைப்பற்றப் "பொருவில்பேரொளியாம்பரம் பொருடமியேன்புணர்பவம்போக்குவான்முயன்றே, தெருள ருளுருவாய்க்கொடுதிருநாமஞ்சிதம்பரதேவெனப்புனைந்தேர், தருதிருப்போரிதனிலெழுந்தருளியென்ருர்" ஆகையாற் சிவ மேகுருவடிவென்பது கருத்தாயிற்று. இதற்குதாரணம்: திரு வாசகம். "அருபரத்தொருவனவனியில்வந்து, குருபரனுகிய ருளியபெருமையைச், சிறுமையென்றிகழாது.—அன்றியும், "சிவனென்னையாளுந்தேறினன்காண்க, வவனெனையாட்கொண் டருளினன்காண்க." என்றும், திருமந்திரம். குருவேசிவ மெனக்கூறினனந்தி, குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார், கு ருவேசிவமாகிக் கோனுமாய்நிற்குங், குருவேயுரையுணர்வற் றதோர்கோவே. அன்றியும், சுத்தசிவனேகுருவாய்வந்து தூய்மைசெய், தத்தனைநலகருள்காணுவதிமூடர், பொய்த் தகுகண்ணனமரொன்பர்புண்ணிய, ரத்தனிவனென்றடிபணி வரோ." என்றும், ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி. "குறியேதுமி

ல்லானென்குறிமாற்றக்குறியேற்று, னறிவாளனுணர்தருத்தி ரோசம்பதியா, யுறைவானென்பதியெனக்கிங் கொழிக்கிற்ப விளமாவின், முறிமேனிதரித்தானென்முடைமேனிக்கழிப்ப வே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "காட்டிடுங்கரணமெனன்றுமி ல்லையேற்காணொணுதா, னட்டியவிவற்றுன்ஞான நணுகவு மொண்ணுமுன்ன, கீட்டியதவத்தினுலேயிறையருளுருவாய் வந்து, கூட்டிடுமிவற்றைநீக்கிக்குரைகழல்குறுகுமாறே." என்றும், திருவுந்தியார். "அகளமயாருமறிவரியபொருள் சகளமாய்வந்ததென்றுந்தீபறத், தானுகத்தந்ததென்றுந்தீபற." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "எல்லாமுடையான்குருவா கியிங்கெம நல்லலறுத்தானென்றுந்தீபற, வவன்றுடொழு வோமென்றுந்தீபற." எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா ண்க. அடிமுடிசூட்டியொளிவளரத்தமத்தகஞ்செய்[illegible] தற்குதாரணம்: ஞானவிளக்கம். "மேலவத்தைகி[illegible] வீட்டிநிராலம்பச், சாலவறிவாகத்தரியென்று - வாலறிவன், கால்வைத்தான்சென்னியிலே கைவைத்தானென்னுளத்தின், பால்வைத்தான்றன்னுருவைப்பார்." என்றும், திருமந்திர ம். "திருவடிவைத்தென்சிரத்தருணோக்கிப், பெருவடிவைத் தந்தபேர்நந்திதன்னைக், குருவடிவிற்கொண்டகோனையெங் கோவைக், கருவழிமாற்றிடக்கண்டுகொண்டேனே." அன் றியும், "இதையத்துநாட்டத்துமென்றன்சிரத்தும், பதிவித் தப்பாதம்பராபரனந்தி, கதிவைத்தவாறுமெய்காட்டியவா றும், விதிவைத்தவாறும்விளம்பவோண்ணுதே." அன்றியும், "உடல்பொருளாவியுதகத்தாற்கொண்டு, படர்வினைபற்றறப் பாவித்துக்கைவைத்து, நொடியிலடிவைத்துநுண்ணுணர்வாக் கிக், கடியபிறப்பறக்காட்டினனந்தியே." அன்றியும், "தன் னையறிந்திடுந்தத்துவஞானிகள், முன்னைவினையின்முடிச்சை

யவிழ்ப்பர்கள், பின்னைவினையைப்பிடித்துப்பிசைவர்கள்,செ
ன்னிகைவைத்தசிவனருளாலே." அன்றியும், "திருவடிஞா
னஞ்சிவமாக்குவிக்குந், திருவடிஞானஞ்சிவலோகஞ்சேர்க்கு
ந், திருவடிஞானஞ்சிறைமலமீட்குந, திருவடிஞானந்திண்சி
த்திமுத்தியே." என்றும், சிவஞானக்கலம்பகம். "அடங்
கவெலும்புநதோலுமா யருவருபபுற்றுமிழ்கின்ற, வுடம்பை
நானென்றிருந்தேனையொழிவில்கருணைச்சிவஞானி, கடந்தபி
ரமனீயெனவேகழற்காலென்புன்றலைவைத்தான, முடங்குசுரு
ள்வாணுப்க்கொருபொன் முடிசூட்டினனெம்பெருமானே."
என்றும், போற்றிப்பஃறொடை. "கண்ணருளானோக்கிச்சு
டியபிறப்பாற்பட்ட, புண்ணுமிருவினையும்போயகல-வண்ண
மலர்க், கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சுருக்கி
மெய்த்தகைமையெல்லாம்விரித்தோதி யொத்தொழுகுஞ்,சே
ணுரிருள்வடிவஞ் செங்கதிரோன்பானிற்பார், காணுதொழியு
ங்கணைக்கேபோலாணவத்தி, ணுதிகுறையாமலென்பாலணுகா
ம னீதிசிறுத்தநிலைபோற்றி." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார்.
"இல்லாயுடலும்பொருளும் நிலையெனநின்றுணரும், பொல்
லாதபுன்மையர்புன்மையை நீத்துப்புலன்வழியிற், செல்லா
தொழித்தசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, னெல்லாம்பொய்யெ
ன்றிருபாதம்வைத்தானின்பமேலிட்டதே." எ-ம்,வரும். மற்று
ம்வருவனவற்றுற்காண்க. முத்திமுடிவையருளினுற்பவந்தீ
ர்தரவறைகுதுமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "கறுத்
தவிரும்புகனகமதானுன்,மறுத்திரும்பாகாவகையதுபோலச்,
குறித்தகுருவருள்கொண்டவப்போதே, மறித்தும்பிறவியில்
வந்தணுகாரே." எனறும், வீராகமம். நீறுகோமயமதாகா
நெய்யிருங்கீரமாகாச். சாறுகோதாகாமீட்டுந்தண்டுலநெல்லா
தாகாக், கூறுதாம்பிரம்பொன்னுகிற்குலவுமுத்செம்பதாகா,

வாறுபோலாசான்பாதமருவினோர்பவம்புகாரே.'' எ-ம், வரு
ம். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (ச)

மேற்றிருவிருத்தந் திரிபிடியென்றுகூறு ஞாதுருஞான
ஞேயங்களை சருவப்பிரபஞ்சமாய் நிற்பதாதலாலவையிற்றி
ன் முதனின்றஞாதுருவைக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

ஞாதுருஞானஞேயமென்றுலகினைவின்மறையா
கமங்களெ, லோதுறுமவற்றின்ஞாதுருவாவதுணர்வு
தானென்பதைமறந்து, பேதமாமுடலைத்தானெனக்க
ருதிப்பெரும்பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புந், நீதினித்திய
மாய்க்கொண்டவத்தைகளுட்சென்றுழல்கின்றவான்
மாவாம்.

இ-ள்.—ஞாதுருவென்றும் ஞானமென்றும் ஞேயமென்
று முலகத்தனைகட் சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராணசாத்திர
கலைக்கியானங்கள் கூறுநிற்கு மிங்ஙனங்கூறியவற்றின் முத
னின்றஞாதுருவாவதேதென்னி லறிவேதனதுவடிவென்னுஞ்
சுபாவத்தைமறந்துபோய்த் தானல்லாது தனக்கன்னியமாய
நின்றதேகத்தை யனன்னியமாய்த்தானென்றே கருதிக்கொ
ண்டு தேகாபிமானியாய் மிகுதியுடைய பொருட்சார்பென்னு
ந் தனதானியவத்திராபரணங்களையு முயிர்ச்சார்பென்னுந்
தாய்தந்தை பெண்டுபிள்ளையாகிய குடும்பத்தையுந் நீதன்றி
ய நித்தியப்பொருளென்று நம்பிக்கொண்டு சாக்கிராதியவத்
தைகளிலேபுகுந்துழலாநின்றவான்மாவாம்.—எ-று.

உணர்வுதானென்பதை மறந்தெனவே மறவாதுணர்வே
தானென்னாநின்றது. சுத்தஞாதுருவென்பதுந்தானேபெறப்படு
ம். இதிற்பேதமாமுடலைத்தானெனக் கருதியென்றதற்குதார

ணம்: ஞானவாசிட்டம். "மொய்யுடலுனையென்னின்முனே
மூரரசுமஃதே, வெய்யவெந்துயராமுறு மெய்யையானென
னவேண்டா, மையமில்கேள்விநல்லோர்நினைவரோவனைத்தா
மூனுங், கையுரத்தின்பாலோனாயப்பிணங்கவரார்நீசர்." அன்
றியும், "மூடலென்னுமாசான் ஞானக்கண்குருடாய்ப்போகு
ந், தோமறவதனைத்தூரத்துரப்பதே சோதிஞான, மாமுகில்
லாகிலாப்போல்வயங்கிடுமனைய கண்ணை, மேலும்ம்பிறவிவே
லையிருங்கரையெளிதிற்சேருன்றம்." அன்றியும், "மூகமாய்ச்சு
டமாய்ச்சுகாசுகங்களிலே மூழ்கியோர்பயனறவருந்துர், தே
கமாநீயாரசோவகோவீதோசித்திரமிருந்தவாகாணு, யேக
மாய்மெய்யாயிலங்கியபிரமமெங்குமாயிருக்கவுந்தோன்றுச்,
சோகமாய்ப்பொய்யாய்விளங்குறுமாயைதோன்றிடாதிருக்
கவுந்தோன்றம்." என்றும, திருவாசகம். பொத்தையூன்
சுவர்புழுப்பொதிந்துழுத் தசும்பொழுகியபொய்க்கூரை, யி
த்னதமெய்யெனக்கருதின் றிடர்க்கடற்சுழித்தலைப்படுவே,
னை, முத்துமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தின்முழுச்சோ
தி, ய த்தனுண்டுதன்னடியரிற்கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.
என்றம், அவிரோதவுந்தியார். "அழிதேகமன்றுயிர்க்கன்னி
யமேயெனும் பழமோகத்தால்யானென்றுந்திபற, பற்றுமை
யோற்றுமையுந்திபற." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம்.
"தானல்லாதொன்றதன்னைத்தானெனக்கருதிக்கொண்டே, யா
னெலாஞ்செய்தேனென்னுஞானமஞ்ஞானமத்தா, வீனமாம்
வினையிரண்டாமிருவினையாலுடம்பா, மூனமாருடம்பாலூழா
மூழினாலாகாதுண்டோ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்று
ற்காண்க. பொருட்சார்புயிர்ச்சார்புகளைத்தீதின்றியநித்தியப்
பொருளென்றுநம்பிக்கொண்டென்றதற்குதாரணம்: உபதே
சகாண்டம். "மக்களைநிதியைப்பேதைமகளிரைமருங்குசூழ்

ந்த, வொக்கலைநோக்கியேமாந்துறுகதிநோற்கலாராய், மிக்கு
ழிந்ரயத்தாழ்வர் மென்சிறுபறவைகண்டாங், தொக்கவெருவு
முருக்கண்ணடைகொண்டிணையலாதன்றே." என்றும், வயிரா
கதீபம். "கயல்விழிமனைவியனைமுதலியவாங் கட்டறுதனை
யெனநெனவு, மியலபதாமசுத்தமாதியாருடற்கட்டிதனையா
னெனவுமவைதனெணுமோா, மயலறாமிருளைதூறறவெவமொ
ளியான்மாந்திநெஞ்சகத்திணைவிளக்கஞ், செயல்னிறுறறுப
பெயர்வயிராகதீபமென்றுரைத்திடப்படுமால்." என்றும், தணி
கைபபுராணம். "மனைக்குரிமனையாடன்னைவாய்த்ததன்மைம
தாதமமைமக், கனைத்தலைசுருட்டும்வேலைக்கடனிகர் செலவந்த
ன்னை, யெனத்தைதபுமிலம்பாடென்றெயிம்மெனத்துறந்துபெ
ம்மான், றனைச்சரணடைந்துளாரோதனைநிகரில்லாச்செலவா."
என்றும், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "வந்தவழிககணைவந்துலர்போ
கும்வழியிலும்வருவாரலரிடைவழியார், தந்தைமசத்தாயத
ன்னொடும்வந்தாராதாரமுமுற்றாதாமுமெலாமே." என்றும்,
தத்துவாமிர்தம். "கள்ளக்கோலக்கருங்குழலமாதாபான்,
முள்ளித்தேனைமுனிந்தெழுமுத்தியாம், வெள்ளத்தேனைவிரு
மபும்விடையிறு, னெள்ளிற்போதுமிராதகன்றேயிறுனை." எ
ன்றும், தேவாரம். அருத்தமுமனையாளொடுமக்களுமபொ
ருத்தமில்லைபொல்லாததுபோகட்டுங், கருத்தன்கண்ணுதல
ணைல்காட்டுப்பள்ளித், திருத்தன்சேவடியைச்சென்றுசே
ரமினே." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "நாடுநகாவீடுடையா
டாய்தநதைநட்புமககள், மாடுகுலம்பொனனுடம்பினவாத
னைகள்கூடத், தொடுத்தவலைக்கண்ணித்தொடக்கிதனையிப்போ,
விடப்பெறுவாரோனபிறப்பாமேல்." என்றும், குகைநமசி
வாயர். "கள்ளிக்குமாலாக்கிககாற்குவிலங்காக்கிய பிள்ளைக்
கடையாணியின்னிறுக்கி மெள்ளக்-கடுமிடறென்சோமே

சன்கற்பித்துயிரைப்-படுகுழியிற்பாச்சினத்தைப்பார்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. சாக்கிராதியவத்தை கவிலேபுகுந்துழலாநின்ற வான்மாவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "சாக்கிரமுபயத்தைந்து நுதலினிற்கனவு தன்னி, லாக்கியவிருபத்தைந்து களத்தினிற்சுழுனைமூன்று, நீக்கியவிதயந்தன்னிற் றுரியத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரியாதீதநுவலின் மூலத்திலொன்றே." அன்றியும், படைகொடுபவனிபோதும்பாாமன்னன்புகும்போதில்லிற், கடைதொறுமவிட்டுவிட்டுககாவலும்விட்டுப்பின்ன, ரடைதரந்தணியேயந்தப்புரத்து னிலதுபோலான்மா, வுடலினிலைந்தவததையுறுமுயிராகாவலாக." எ ம், வரும. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (ரு)

மேலிரண்டுசெய்யுளான்முற்கூறிய திரிபிஷிமூன்றனுளிடைநின்ற ஞானத்தைபு மதனதுபெயர்களையுங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

கலைகளினியம்புஞான மாவதிவண்கழறியஞாது
ருவென்னு, மலைவுறுமான்மாவாயவன்மனனோடமூந்
திஞானேந்தியமென்னு,மிலகுமெய்வாய்கண்மூக்குறு
செவியினிடமதாய்நின் றுறுபுலனை,நலனுறுவிருப்பும்
வெறுப்புமாய்நாடல் ஞானமாமிதன்பெயர்சிலவால்.

இ-ள்.—கலைக்கியானங்களிற் கூறுகின்ற ஞானமாவதேதென்னில், இவ்விடத்துக் கூறிய ஞாதுருவென்னு மயக்க[illegible]ப் பொருந்திய, ஆன்மாவாயவன்மனதோடுகூடி ஞா[illegible]ந்தியமென்னும் பெயரினையுடைத்தாய் விளங்காநின்ற மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்று உறுகின்றபொறிக

ளினிடமாய் நின்று அதனிற் பொருந்தாநின்ற விடயங்களை
நன்குறுவிருப்புந் தீங்குறுவெறுப்புமாயக் காண்டலே ஞா
னமாம் இந்த ஞானத்துக்குப்பெயர்கள் சிலவுண்டு.—எ-று.

நலனுறுவிருப்பென்கையாற் றீங்குறுவெறுப் பென்கை
தானேபோதரும். ஆலீற்றசை. இதற்குதாரணம்: பிரமகீதை.
"தேசுறுவிழியாற்கண்டு செவிகளாற்சொற்களகேட்டு, நாசி
யாற்கந்தங்கொண்டுநாவினுவிரதந்துய்த்துப், பூசியதோலினு
லேபுலப்படப்பரிசமுண்டிங், சாசறவுடலினிற்குமறிவதானு
ன்மர்விராவான்." என்றும், கந்தரநுபூதி. "கைவாய்கதிர்வே
ல்முருகன்கழல்பெற், றுய்வாய்மனனேயொழிவா யொழி
வாய், மெய்வாய்விழிநாசியுடன்செவியோ, டைவாய்வழி
செல்லுமவாவினையே." என்றும், தேவாரம். "மூக்குவாய்செ
விகண்ணுடலாகிவந், தாக்குமைவர்தம்மாப்பயவிழ்த்தரு,
ளூக்குவானைமைநோய்வினைவாராமே, காக்குநாயகன்கச்சி
யேகம்பனே." என்றும், நாலடியார். "மெய்வாய்கண்மூக
குச்செவியெனப்பேர்பெற்ற, வைவாயவேட்கையவாவினைக்-
கைவாய், கலங்காமற்காத்துய்க்கு மாற்றலுடையார், வில
ங்காமல்வீடுபெறும்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்
காண்க. (ரு)

விடயஞானமெனப்பொய்யறிவென்ன விளங்
கெதிர்விடயமேயென்ன, வடைதருநாமபிதுசுகதுக்
கத்தழுத்திமேம்பிறப்பினைக்கொடுக்கு, மடனுறுகொ
டும்பொய்ஞானமாமிதனை மருவுமெய்ஞ்ஞானமாய்ப்ப
ந்தங், *கடிதருதுரியஞானமாய்ச்சொரூபஞானமாய்க்
கருதலாகாதால்.

இ-ள்.—முற்கூறியஞானத்துக்கு விடயங்களை யறிவிக்கையால் விடயஞானமென்றும் ஒன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றும் போதத்தால்விளங்கவெதிரிட்டுக்காண்கையால் விளங்காநின்ற வெதிர்விடயமென்றும் பெயர்கள்பொருந்தாநிற்கு மிந்தஞானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்களி லழுத்தி மேலும் பிறவியில்வீழ்த்தாநிற்குமறியாமையையுடைய கொடியபொய்ஞானமேயாம் இந்தஞானத்தை யெக்காலத்து மெவ்விடத்தும் பொருந்தாநிற்குநித்தியத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானமாகவும் பாசங்களைக்களைந்து விளங்காநின்ற துரியஞானமாகவும் சொரூபத்தைவிளக்காநின்ற சொரூபஞானமாகவு நினைக்கலாகாது.—எ-று.

இது சுகதுக்கத்தழுத்தி மேற்பிறப்பினைக் கொடுக்குமடனாகுகொடும்பொய்ஞானமாமெனவே, இஃது அசத்ஞானமென்பதும் இதனைமெய்ஞ்ஞானமாய்த் துரியஞானமாய்ச் சொரூபஞானமாய்க் கருதலாகாதெனவே, அங்ஙனங் கருதும்படிக்குநிற்பதோர் சுத்தஞானமுண்டென்பதும் பெறப்பட்டது. இந்தச்சுத்தஞானத்துக்கு எக்காலத்துமழிவின்றிமெய்ம்மையாய் விளங்குகையான் மெஞ்ஞானமென்றும் பாசங்களையகல்வித்துவிளங்குகையாற் றுரியஞானமென்றுஞ் சொரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கையாற சொரூபஞானமென்றும் பெயராயிற்று. இதிலொன்றறியும்போதொன்றறியாமையாற் பொய்யறிவென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "ஒருபுலனுகரும்போதங் கொன்றிலையொன்றின்பாலும், வருபயன்மாறிமாறிவந்திடுமெல்லாமாயு, மொருபொழுதுணரினுண்டாமில்லதிவ்வல்லல்வாழ்க்கை, மருள்கனவதுவும்போல மாயும்பின்மாயமன்றே." என்றும், சிவஞானபோதம். "ஒன்றறிந்ததொன்றறியாதாகியுடன்மன்னி, யன்றும்புலனுயவஞ்செமக்

தை - யொன்றறித, லுள்ளதேயாயினது நீ தனித்தனிக்கண், டுள்ளலவையொன்றல்லையோர்.” எ ம், வரும. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. இந்தஞானமானது ஆன்மாவைச்சுகதுக்கங்களிலழுத்திமேலும் பிறவியில்வீழ்த்தாநிற்கு மென்றதற்குதாரணம்: திருவாசகம். “இந்திரியவயமயங்கியிறப்பதற்கே காரண்மா, யந்தரமேதிரிந்துபோயருநரகில்வீழ்வேற்குச், சிந்தனையைத்தந்தென்னைச்சிவமாக்கியாண்டானை, யந்தமிலாவானந்த மணிகொடில்லைகண்டேனே.” என்றும், தேவாரம். “வென்றிலேன்புலன்களைந்தும் வென்றவர்வளாகந்தன்னுட், சென்றிலேனுதலாலேசென்னெறியதற்குஞ்சேயே, னின்றுளேதுளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ,வின்றுளேனுளையில்லேனென்செய்வான்றோன்றினேனே.” அன்றியும், “படுகுழிப்பௌவத்தன்னபண்டியைப்பெய்தவாற்றாற்; கெடுவதிம்மாயவாழ்க்கை காண்டொறுங்கேதுகின்றேன், முடுகுவரிதனுளைவர்மூற்கரோலவர்களோடு, மடியனேன்வாழமாட்டேனுருர்மூலட்டனோ.” என்றும், அவிரோதவுந்தியார். “அசுணுதிக்கோரொன்று லைம்புலனுலுமிசையுமேற்கேடெமக்குந்தீபற, வெங்ஙனமுய்துமென்றுந்தீபற.” என்றும், அமுதசாரம். “சிந்தாகுலமனிதர்சீசீசெவிமுதலா, மைந்தாலுமீடழியவல்லரேடீ வைந்திலொரு, வேட்கையசுணமியம்விட்டின்மீன்வண்டிவைகள், கேட்கைமுதலொன்றொன்றின்கேடு” எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. மடனுறுகொடும்பொய்ஞானமாமென்றதற்குதாரணம்: தேவாரம். “புள்ளுவரைவர்கள்வர்புனத்திடைமறைந்துநின்று, துள்ளுவர்சூறைகொள்வர்தூநெறிவிளையவொட்டார், முள்ளுடையிவர்கடம்மைமூக்கனுன்பாதநீழ, லுள்ளிடைமறைந்துநின்றங்குணர்விறலெய்யலாமே.” அன்றியும், “பொய்யனைத்தையும்வி

ட்டவர்புந்தியுள், மெய்யனைச்சுடர்வெண்மழுவேந்திய, கையனைக்கச்சியேகம்பமேவிய, வையனைத்தொழுவார்க்கில்லையல்லலே." என்றும், திருவாசகம். "அடற்கரிபோலைம்புலன்களுக்கஞ்சியழிந்தவென்னை, விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுத்தொண்டற்கல்லாற், றொடற்கரியாய்சுடர்மாமணியேசுடுதீச்சுழலக், கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாக்குங்கறைக்கண்டனே." அன்றியும், "மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலர்த்தாள், வேறுபட்டேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே, யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, நீறுபட்டேயொளிகாட்டும்பொன்மேனிநெடுந்தகையே." என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "ஒழித்தேன்பிறவியை யூர்ந்தேனுவகையையோங்கிற்றுள்ள, மிழித்தேனுடம்பினையேலேன்பிறரிடையிம்மையும், பழித்தேன்பழியேவினைக்கும்பஞ்சேந்தியக்குஞ்சரமுந், தெழித்தேன்சிவனடிசேர்ந்தேனினிமிகத்தெள்ளியனே." என்றும், திருவம்மானை. "மெய்யானதொன்றுமேமெய்ம்மைகாணம்மானை, மெய்யுன்றிமற்றெல்லாமித்தைகாணம்மானை." என்றும், திருவாய்மொழி. "ஆவிதிகைக்கவைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பப், பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ, தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே, கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. எக்காலத்துமெவ்விடத்தும்பொருந்தாநிற்கு நித்தியத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானமென்றதற்குதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. "புனலினமிழாதுகககனமிசையூதைபொருதவலையாதபொருளதா, மனலினெரியாதுபடையி னழியாதவறிவையறிவீர்கடிறமினோ." என்றும், திருமந்திரம். "அறிவுக்கழிவில்லை யாக்கமுமில்லை, யறிவுக்கறிவல்லாதாதாரமில்லை, யறிவேயறிவையறிகின்

றதென்றிட், டறைகின்றனமறையீறுகடாமே.’’ என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். “உதியாதுளதாகியோங்கிப்பேராம, லதிகுக்குமங்குறைந்தாகாமற் - பதையாத, வாகாயமுங்காலும் போலவசைவற்ற, தேகாண்பரிபூரணம்.’’ என்றும், சிவஞானசித்தியார். “ஞானத்தால்வீடென்றேநான்மறைகள்புராணநல்லவாகமஞ்சொல்லவல்லவாமென்னு, மூனத்தாரென்கடவாரஞ்ஞானத்தாலுறவதுதான் பந்தமுயர்மெஞ்ஞானந்தா, னூனத்தாலதுபோவதலாகதிர்முன்னிருள்போலஞ்ஞானம்விட்டபந்தமறுமுத்தியாகு, மீனத்தார்ஞானங்களல்லாஞானமிறைவனடிஞானமேஞானமென்பர்.’’ எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

மேற்றிருவிருத்தமுறைகூறிய திரிபிடிமூன்றனுட்கடைநின்ற ஞேயத்தைக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

பன்னியஞேயமாவதுபூத பௌதிகமாம்பதார்த் தங்க, ளன்னவைமொழியினெதிர்விடயங்களாமவை ஞேயமாமன்றித், துன்னுறுசிவமாகியவறிவினுக்குஞ் சொல்லுவர்ஞேயமென்றொருபே, ரின்னதென்னெனநீமயங்கலை யுணர்தியிசைந்திதுவது வெனப்பகுத்தே.

இ-ள்.—முற்கூறிய ஞேயமாவதியாதென்னிற் பூதங்களானவை தடித்துப்பௌதிகமாய் விரிந்தான்மாவைச் சிவத்திற்சேராமற் பராமுகஞ்செய்து துன்பப்படுத்தாநின்ற சத்தாதிவிடயங்கள் அவைகளைக்கூறுமிடத்து எதிர்விடயங்களேயாம் அவ்வைகளே ஞேயமெனப்பெயர்பெற்று நிற்கும் அஃதல்லாமலும் நிலைபெற்றவறிவுச்சொரூபமாகிய பரமசிவத்துக்

துஞேயமென்றொருபெயர் கூறுநிற்பர்களிங்ஙனம்விடயங்க
ளையுஞ் சிவத்தையுமிரண்டுஞேயமாய்க் கூறவேண்டுவதென்
னென்று நீ மயங்கத்தேவையில்லை முதற்கூறியதிருவிருத்த
ங்களிற் சுத்தஞாதுருவுஞ் சுத்தஞானமும் பெறப்படுகையா
லித்திருவிருத்தத்திற் சுத்தஞேயமும்பெறவேண்டிச் சிவத்
தையு ஞேயமென்றதென வுன்கருத்தொத்து இது சுத்தஞேய
மெனவு மசுத்தஞேயமெனவும் பகுத்தறிந்துகொள்ளு
வாயாக.—எ-று.

இன்னதென்னெனநீமயங்கலை யிசைந்திதுவதுவெனப்
பகுத்துணர்தி யென்றதனாற் சுத்தஞாதுரு சுத்தஞானஞ் சு
த்தஞேயமெனவு மசுத்தஞாதுரு வசுத்தஞான மசுத்தஞேய
மெனவுந் திரிபுடி இரண்டுவகைப் பட்டிருக்குமறிந்து கொள்
ளுதியென்பதாயிற்று. இதனான்மோட்சநிலையிற் சுத்தத்திரிபு
டியு மாகாதென்பதை மேன்மோட்சநிலைகூறிய மூன்றிருவெ
ண்ணுஞ்செய்யுளினமூர்த்தலே சொரூபமென்றதனாற்பெறப்படு
ம் ஆங்குக்கண்டுகொள்க. பூதங்களானவை பௌதிகமாய்வி
ரிந்தான்மாவைச்சிவத்திற்சேராமற் பராமுகஞ்செய்து துன்ப
ப்படுத்துமெனறதற்குதாரணம்: ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி
“படுவதொன்றிலைத்துன்ப மலாலெனடும்பவுதிகத்திடைப்பண்
பினெஞ்செய்து விடுவதேவிடுத்தாலெழிற்காஞ்சியின்மேவு
மானந்தருத்திரேசத்தனைத், தொடுவதாம்பயனெய்துறுமெ
யதுபிற் சூழ்ந்தவல்வினைமூலமலத்தோடுங், கெடுவதாமவை
கெட்டிடினெய்துமாறகேடிலாப்பரமானந்தவெள்ளமே.” எ
ன்றும், சிவப்பிரகாசம். “பந்தமானவையறுத்துப்புவுதிகமுழ
லுமெல்லைச், சந்தியாதொழியாதிங்குத் தன்மைபோல்வினை
யுஞ்சாருமந்தமாதிகளில்லாதவஞ்செழுத்தருளினாலே, வந்த
வாறுணாசெய்வானாவாதியாபேதியாவே.” என்றும், சிவஞான

நதமாலே. "சீதமுடன்வெம்மைசெறிந்துமிகச்சலிக்கும், வாத மழைதடித்துவானிலிடி-தீதில், கவுரியொருபாகன்கருணையி னாலாகும், பவுதிகமீதென்றேபகர்." எ-ம், வரும். மற்றும்வ ருவனவற்றுற்காண்க. சிவத்தையும் ஞேயமெனறதற்குதார ணம்: சிவப்பிரகாசம். "தேசுறமருவுமான்மதெரிசனமான்ம சுத்தி, யாசிலாவான்மலாபமாகமூன்றுகுமூன்றும், பாசமத கலஞானம பற்றறுன்பணியைநீத்த, லேசின்ஞேயத்தழுந்த லெனுமிவற்றடங்குமன்றே." என்றும்; திருமந்திரம் "ஞே யத்தேநின்ஞேர்க்குஞானதிநீங்கிடு, ஞேயத்திலஞாதருஞே யத்தில்வீடாகு, ஞேயத்தின்ஞேயதனைஞேயத்தையுற்றவ,ரா யத்தினின்பூவறிவறிவோரே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவன வற்றுற்காண்க. (அ)

மேற்றிருவிருத்தந்திரிபிடியற்றுற் பிறப்புஅற்றுந் தி ரிபிடியுற்றுற் பிறப்பு உறறு நிற்குமாகையாற் றிரிபிடி நீங்கி ச்சொரூபஞானத்தைப் பெறல்வேண்டுமென் றருளிச்செய் வானெடுக்குக்கொண்டகு.

ஓதுமிந்நேயஞானஞாதுருவுமொழித்திடிற் பிற ப்பும்விட்டொழியும், பேதுறுமிந்தத்திரிபிடிதனைநீபி டித்திடிற்பிறப்புனைப்பிடிக்கு,மாதலாலோதுந்திரிபிடி தனைநீபகுன்றுயர்சொரூபஞானத்தைக்,கோதறவடை யச்சூட்சியுங்குறுக்கிக்கூறுதுங்கேளெனக்கூறும்.

இ-ள்:—விளம்பாநின்ற ஞேய ஞான ஞாதருவென்னுமூ ன்றினையுமொழித்தவிடத்துப் பிறவித்துன்பமுமுன்னைவிட் டொழிந்துபோம் அறியாமையைச் செய்யாநின்ற இந்தமுப் பிடியினை நீபற்றிக்கொள்ளுவையாயிற் பிறவித்துன்பமுமு

ன்னைவிட்டுநீங்காதுபற்றிக்கொள்ளு மாகையான் முற்கூறி யமுப்பிடிகளையு நீவிட்டுநீங்கிச் சருவத்துக்குமேன்மையாய் விளங்காநின்ற சொரூபஞானமென்னும் பெயரினையுடைய சுவாநுபவத்தை மனமுதலாய ஞானேந்தியங்களு மவைகளாலபகரிக்கப்பட்ட விடயங்களும் அவ்விடயங்களால் விளையாநின்ற விருப்புவெறுப்புகளுமாகிய குற்றங்கணீங்கிப் பொருந்தத்தக்கதாக வுள்ளவுபாயமும் விரிவின்றிச் சுருக்கத்திலே கூறுகின்றேன் மனமொழிமெய்க ளொருங்கிக்கேட்பாயாகவென்றருளிச்செய்வான்.—எ-று.

மனமுதல்விருப்புவெறுப்பீருய்க்கூறியவனைத்துஞ்சொரூபஞானத்திற்குத்தடையாகலா னவைகளைக்கோதென்றூர். சொரூபஞானததையடையத்திரிபிடியகலவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்:சிரபுலிங்கலீலை. "ஞேயஞானஞாதருவெனுமிவை பலநிற்கு,'மாயின்வேறறுமுத்தியன்றதுசகமாமென்,றேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை, மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல்." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "பரஞானத்தாற்பரத்தைத்தரிசித்தார்பரமே, பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள்பாரார்பார்க்க, வருஞானம்பலஞானமஞ்ஞானவிகற்ப, வாச்சியவாசகஞானம்வயிரதவத்தின்கலக்கந், தருஞானம்போகஞாதருஞானஞேயந், தங்கியஞானஞ்சங்கற்பனைஞானமாகுந், திருஞானமிவையெல்லாங்கடந்தசிவஞானமாதலினற்சிவன்முத்தர்சிவமேகண்டிருப்பர்." என்றும், போரூர்மூறை. "காட்டுவதுங்காண்பதுவுங்காட்சியும்போயின்றவின்ப, வீட்டினிடைதுயின்றேன்வேசரிக்கைதீர்வேனே, மீட்டின்மிசையேறும்மகதேவர்சேயேநின்முட்டுணையேதஞ்சஞ்சமரபுரிநாயகமே." என்றும், திருவம்மானை.

"காண்பானுங்காட்சியுங்கைவிட்டேனம்மானை, கைவிட்டவி
ன்பங்களைகாணேனம்மானை." எ-ம், வரும. மற்றும்வருவன
வற்றுற்காண்க. (௯)

மேலிரண்டுசெய்யுளாலீண்டுக்கூறிய திரிபுடிமூன்றனு
ள் ஞாதுருவானவன் ஞானத்தைப்பொருந்தி ஞேயத்தைக்
கூடி விருப்புவெறுப்புற்றுப் பந்தப்பட்டுநிற்குமுறைமையை
யருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டது.

ஞாதுருவெனுமான்மாநீ நவின்மனனோடுங்கூடி,
யோதுகண்ணிடமாய்நின்றிங்கொரு வெள்ளிப்பணத்
தைப்பார்க்கக், கோதுறுகருக்கன்வெள்ளியாயிற்கூர்
தருவெறுப்புந், தீதிலாற்பணமதாயிற்செறிவிருப்பமு
மாய்நிற்பை.

இ-ள்.—ஞாதுருவென்று கூறுமான்மாவாகிய நீ ஞான
மென்று கூறுமனத்தோடுங்கலந்து ஞானேந்திரியமென்று
கூறுங்கண்ணிடமாய்நின்று இவ்விடத்து ஞேயமென்றுகூறு
மொருவெள்ளிப்பணமாகிய விடயத்தைக்கண்டமாத்திரத்தி
ற் குற்றம்பொருந்திய கருக்கன்வெள்ளியாயி னிரம்பாநின்ற
வெறுப்பாயு மதுகுற்றமற்றுவிளங்காநின்ற நல்லபணமேயா
யின் மிகுந்தவிருப்பமுமாயே நிற்பை.—எ-று.

இதனால் ஞாதுருவாகியவான்மா ஞானமாகியமனத்தை
யுமிந்திரியத்தையும்பொருந்தி ஞேயமாகியவிடயத்தைப் பொ
சிக்கும்போதுளவாகிய விருப்புவெறுப்பே கன்மமென்பதா
யிற்று. (௧௦)

இதனைநீவிட்டுமற்றொன்றெதிருறக்கண்டபோ
துங், கதுமெனமுன்னம்போலக்கருதிருவினையாய்நி

ற்மைபி, யுதுவிரண்டிடமும்பெத்தத்திசையுனக்குணர்ந்துகொண்ணீ, மதிதருபெத்தநீங்குமிடமிப்பால்வகுப்பன்கேட்டி.

இ-ள்.—இந்தப்பணமாகியவிடயத்தை நீ விட்டுநீங்கி வேறோர்விடய மெதிரேபொருந்தக் கண்டகாலத்தும் விரைவிலேமுன்னம்பணமாகிய விடயத்தைக்கண்டபோது நின்றாற்போலக்கருதாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினையிலொன்றாய்நிற்பை யிநதவிரண்டிடமு முனக்குப் பெத்தத்திசையாயிருக்கும் நீ நன்றாயறிந்துகொள்ளுதி. மதியாகியவறிவைப்பந்தித்துவாராநின்ற பந்தநீங்குமிடமு மிப்பாற்பிரித்துரைக்கின்றேன் கருத்தொருமித்துக்கேட்பாயாக.—எ-று.

இதனுன் முன்கண்டபணத்தினிடமும் பின்கண்டதோர் விடயத்தினிடமும் பெத்தத்திசையெனபதும் நீயவ்விரண்டிடத்தும் வினையாநின்ற விருப்புவெறுப்பாகிய விருவினைவசத்தாயே நிற்பையெனபதும் அவையேயுனக்குமேலைச் செனனத்துக்கு வித்துமாயவருமென்பதூஉநதொன்றநின்றது. இதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "மேலைக்குவித்துமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்துவருமாபோலநாம்செயும் வினைகளெல்லா, மேலத்தான்பலமாய்சசெய்யுமிதமகிதங்கட்கெல்லாம், மூலத்ததாகியென்றும்வந்திடுமுறைமையோடே." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "வித்திலேவிளைவுதோன்ற விளைவிலேவித்தாமாங்கே, பெத்தமுன்வினைகளாலே பிறந்திடுமுடலதென்று, மெத்தவவ்வுடலினுலே மீண்டும்வல்வினைகடோன்றி, நித்தமாயிடையறுதே நிகழ்ந்திடுமாதியன்றே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "மேலைக்குவருவினையே தென்னிலங்கண்விருப்புவெறுப்பெனவறியவ்விளைவுமெல்லாம்,

மூலத்தவினைப்பயில்வாமென்னினுமென்முற்றியதன் பயனுண
க்குமுளைக்குமென்பர், ஞாலத்துவினைகளிருதிறனுகும்புந
திரண்ணுதவினைகனுகும்வினையெனவென்றிரண்டா, மேலத்
தானிதமகிதமாமிதனுல்வமுவாதெய்தியிடும்புண்ணியபாவங்
களென்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா
ண்க. (கக)

மதிதருபேத்தநீங்குமிடமிப்பால் வகுப்பன்கேட்டி யெ
ன்றதற்கொக்க மேலிரண்டுசெய்யுளாற் பெத்தநங்கணீங்கியவி
டமிஃதென்பதூஉ மிவ்விடமேகுற்றநந்தீர்ந்த மோட்சமுடிவெ
ன்பதூஉங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

முன்னர்க்காண்பணத்தை விட்டவிடத்துக்கு
மொழிமற்றென்றை, யுன்னிப்பின்காணட்போறவிட
த்துக்குமிடையிலேயுன், றன்மனனெடுகண்ணென்று
சாற்றுமிந்தியமுமில்லைத், துன்னெதிர்விடயமாகத்
தோற்றுமப்பணமுமில்லை.

இ-ள்.—முன்னர்க்காணப்பட்ட பணத்தைவிட்டுநீங்கி
யவிடத்துக்கும் விளம்பாநிற்கும் வேறொன்றைக்கருதிப் பிற்
பாடுகாணச்செல்லுமிடத்துக்கும் நடுவேணேயுன்றன்டனதான
து பற்றுதற்கோர்கண்டிதப்பொருளின்றிச் சுத்தவெறுவெளி
யேயாயிருக்கையாற் றனக்குச் சீவனமின்றித்தான் சற்றுந்
தோன்றுதொழியு மொழியவே யஃதொன்றைப் பற்றும்போ
ததற்குவாயிலா யதனுற்சீவித்துநிற்குங் கண்ணுகியவிந்தியமு
ம் தனக்குச்சீவனமின்றி யதனேடுகூடவே யொழியுமிவைக
ளொழியவே யிவைகள்சீவிக்கும்போ திவைகளிடத்திணங்கி

யெதிர்விடயமாய்த் தோன்றுகிறது மந்தப்பணமுமில்லையா ய் நீங்கிப்போம்.—எ-று.

இதனான் முன்காணப்பட்ட விடயத்தைவிட் டதற்குப்பி ன்னும் பின்காணும்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நி ன்ற விடைவெளியிலேயுன்மனதுங் கண்ணும்விடயமுமில் லை யிதனைநன்றாயுன்னனுபவத்திலே யறிந்துகொள்ளுதியெ ன்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "வான ம்போலவடிவிலதாயெங்கு, மானதாச்த்தியானம்பண்ணுதவ னை, கானந்தனனிலுலண்டெனக்கட்டுப்பட், டனமூனபிறப் பிறப்பெய்துமே." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "நீர்க்குப்ப தமுநெருப்புச்சுடுந்தொழிலுங், காறறைச்சலிக்கவுமார்சுற்பி த்தா-ரார்க்குமிது, போசாமனுதிபுதைச்குநிழற்போலாகு,மா காயம்போற்பாரறும்." எ-ம், வரும். மறறும்வருவனவற்று ற்காண்க. (கஉ)

ஆதலால்விருப்பினோடுவெறுப்புமங்கணையவில்லை
யோதுமுப்பிடியும்போயதுணையுணர்விறந்துநின்ற
சோதிசேர்சொரூபந்தானேதுசுளறவிளங்காநிற்கு
மேதமினிலையதாமவ்விடமுத்திமுடிவாமென்றும்.

இ-ள்.—முதற்செய்யுளிற் கூறியபடியே மனாதி மிந்திய மூமாகிய ஞானமும் அவைகளாற்பற்றியறியுமெதிர்விடயமா கிய ஞேயமுமந்நடுநிலைக்குளுனக்கில்லை யாதலாலஞ்ஞேயத்தா லெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய கன்மங்களு மாங்கணுன்னை ய ணுகுவதில்லை யவைகளணுகாதொழியவே யவைகளாற்பதை ப்புற்றுநிற்குமுன்து போதமும்பதைப்பற்றுநிற்கு மிங்ஙனம் பதைப்பற்றமாத்திரத்திற் சுட்டகன்றபரிபூரணானந்தமே விள

ங்காநிற்கு மவற்றுளுனது போதங்கரைந்தப்பரிபூரணானந்த மாயே நிற்பையாகலா லீயாகியஞாதுருவுமில்லை இங்ஙனமு ற்கூறியஞான ஞேயஞாதுருவெனனும் திரிபுடிகளுமகன்ற நி லைகளனைத்துமகலவே யாங்குவிளங்குவதியாதோவெனின், வாக்குமனத்துக்கெட்டாத பரப்பிரகாசம்பொருந்திய சொ ரூபானந்தமாகிய பரமசிவந்தானே தனக்கோருபாதிகளுமி ன்றிச் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்காநிற்கும் அங்ஙனம்விளங் காநின்றவிடமே முன்பரிபூரணானந்தத்துட்கரைந்துநின்ற ஞா துருவாகியவுனக்குச் செனனதுக்கநீங்கியவிடமாம் அவ் விடமேகூடுதல்பிரிதலின்றி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவி ளங்காநின்ற மோட்சமுடிவாகிய விடமுமென்றுகூறி மேலு மருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இவ்விரண்டுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்ட விடய த்தைவிட்டதற்குப் பின்னும் பின்காணச்செல்லும் விடயத் தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியிலே பிரகா சியாநின்ற சொரூபானந்தமே விளங்காநிற்கு மென்றதனுல் விடயத்தை விட்டமாத்திரத்திற்றுனே சொரூபநிலையாமென் பதாயிற்று. ஆதலானேயத்தாலெழும் விருப்புவெறுப்பாகிய க ன்மங்களுமாங்க ணுன்னையணுகுவதில்லை யென்றதற்குதார ணம்; பகவற்கீதை. "வேண்டல்வேண்டாமையின்றிமிகைசெ லாப்புலன்களாலே, மாண்டபோகங்கடுய்ப்பான்மனங்கலக்கு றுன்மற்றத்தா, லீண்டியதெளிவுண்டாமாற்றெளியவேயெல் லையின்றிப், பூண்டநோய்நீங்குநீங்கப்புலனலாப்பொருளுந் தோன்றும்." என்றும், சிவானுபூதிவிளக்கம். "வெறுப்புவிரு ப்பென்றுவேறுரைத்தாலெங்ஙதை, யுறுப்பிற்குறையாதோவு ணர்வுடையோர்சொல்லுவரோ." அன்றியும், வேண்டலும்

வேண்டாமையுமாய்மேவும்வினைப்பயனு, மாண்டகையோடு
ற்றவனுபூதியானதே." என்றும், ஞானவாசிட்டம். "மேவலு
ற்றபோகத்தின்விருப்பும்வெறுப்புமெனக்கில்லை,யாவதெய்து
மதுவருகயாதுபோதுமதுபோகப், பாவமிகுமிவ்வஞ்ஞானப்
பகைவனுலேவிவேகமெனு, மேவமில்லாப்பொருளெல்லாமி
ழந்தேனுணர்வாலதுபெறறேன." எ-ம், வரும். மறறும்வரு
வனவற்றுற்காண்க. பதைப்பற்றமாத்திரத்திற் சுட்டகன்ற
பரிபூரணானந்தமேவிளங்கு மென்றதற்குதாரணம்: ஒழிவி
லொடுக்கம். "போதம்பதைப்பறவேபூரணமாம்பூரணமும்,
போதம்பதைத்தளவேபொய்யாகு-மீது, விழித்திமைபவாநின்
றுல்வெளியசைந்தாற்காற்றும்-பழக்கமதைச்சாட்சியைப்போ
ற்பார்." அன்றியும், "தொழிலிறுதிதானேசுகவுதயமென்
றற் - றொழிலுதயந்துக்கமெனச்சொலலோந-தொழில்செயி
னும்-வந்தபோகம்போலவுண்டுடுத்தன்மாத்திரமாய்ச்-சிந்தி
ப்பாரைப்பேணிச்செய்." என்றும், சிவஞானதீபம். உலகத்
தாடுகயிறகன்றவூசல்போலு முலவாததிரைபொழிந்தகறங்கு
போலு, மிசைத்தாடுவிசையறுபம்பரமேபோலும்விளங்கொ
ளிசேர்தாழ்ந்தமணிநாவேபோலுஞ், செகத்தாயசித்திரத்தினி
லைமைபோலுஞ்சிவபோகத்தடங்கியுயிர்ச்செயலொன்றின்றி,
யகத்தாயமபோதப்பற்றுநீங்கி யசைவறநிற்பதுபரமானந்த
மாமே." என்றும், மெஞ்ஞானவெண்பா. "பதைப்பற்றிருக்க
ப்பரமசுகமெனறு, லதைப்பெற்றிருக்கவறியாமல்-விதுப்புற்
றுக், கற்றாபலநூலுங்கற்றவர்பாற்றறக்கமிட்டு, நிற்பாரிதெ
ன்னநிலை." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அவ்
விடமேகூடுதல்பிரிதலின்றி நிர்த்தொந்தமாய் நிலைபெற்றுவி
ளங்காநின்ற மோட்சமுடிவாகிய விடமென்பதற்குதாரணம்:
தாயுமானர். "கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்கு

விதலுடன்விரிதலற்றுக், குணமற்றுவரவினொடுபோக்கற்றுநி
லையானகுறியற்றுமலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்ப
க்கமெனநண்ணுதலுமற்றுவிந்து, நாதமற்றைவகைப்பூதபேத
முமற்றுஞாதுருவின்ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமேலான
ற்றிரண்டற்றுவாக்கற்றுமனமுமற்று, மன்னுபரிபூரணச்சு
கவாரிதன்னிலேவாய்மடுத்துண்டவசமாய்த், தேடுதலுமற்ற
'விடம் நிலையென்றமௌனியேசித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரி
விளங்கவருதெட்சணாமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே." என்
றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "பெண்ணலியாணென்றில்லா
ன்பெத்தமுமுத்தியில்லான், வண்ணமும்வடிவொன்றில்லான்
வரவொடுபோக்குமில்லான் றிண்ணியபொருளாய்மேலாய்ச
சேமமாயரிதாய்க்காண,'வெண்ணிலாவாருய்த்தூய்தாயிருப்ப
துசிவமதன்றே." எ-ம், வரும். மறறும்வருவனவறறுற்காண்
க. இவ்விரண்டுசெய்யுளானு முன்னர்க்காணப்பட்டவிடய
த்தை விட்டதற்குப்பின்னும் பின்காணச்செல்லும்விடயத்
தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய்நின்ற விடைவெளியிலே பிர
காசியாநின்ற சொரூபானந்தமே விளங்காநிற்கு மென்றதற்
குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "அறிபொருளைவிட்டகன்று
லழியுஞ்சித்தமந்தநிலைவியாபாரமனைத்துமில்லாச், செறிநன
விற்சுழுத்தியாமிதனைநீயுந்தீராதபரிசயமேசெய்யச்செய்யப்,
பிறியின்முத்துரியமாமென்பர்மேலோர்பிறிவிலாவிதனிலேநி
லைமைபெற்றுக், குறியறுமானந்தவேதாந்தசிலக் கொள்கை
யாலானந்தங்கூடுமன்றே." அன்றியும், "ஓரிடம்விட்டோரிட
த்தேவுள்ள முறிலவற்றினடுவுண்மையாகும், பேரிலதாயுண
ர்விலதாய்ச்சடமிலதாமதுநீயேபிரியேலென்றுங், கூரியபுந்
தியினாலேயூகித்துக் குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித், தூரி
தாம்படிமனத்தின்றொடர்ச்சியிற் செல்லாதபடிதுணிந்துநிற்

பாய்." என்றும், விருத்தாம்பிகைஆதி. "சென்றும்விடயந்த
னைத்தோர்விடயந்தழுவச்சாருதன்முன், னைஅளாநடுவேயிரு
க்குமதே ஞானநிலையமஃதறிந்தோரா, கள்ளமறுத்திரிந்தா
லுங்கனத்ததவங்கள்புரிந்தாலு, முன்னேமுயர்வுதாழ்விலையெ
ன்றுரைத்தாள்விருத்தகிரித்தாயே." என்றும், திருமந்திரம்.
"நடுவுநின்றார்க்கன்றிஞானமுமில்லை, நடுவுநின்றார்க்குநல்லதேவ
ருமாவர், நடுவுநின்றேசிவன்சிறநிவவாசியர், நடுவுநின்றார்வ
ழிநானுநின்றேனே." என்றும், பரமாசாரியர். "அத்தனுமெஞ்
ஞானியருமுரைத்தவாறே யாகமுடியிடையசையத்தறிபோ
லாக்கிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம்பதுமத்தோடுபகர்கூர்மவா
சனத்திற்படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம்பவியானநோக்கதாகு
முயல்கருத்தைநிலையிலிருத்தினாரை, மித்தகையசிவயோக
த்திருப்பார்ஞானி யினியவர்க்குபிறவியு முண்டென்னலா
மே," என்றும், பட்டினத்துப்பிள்ளையனார். "மோகாந்தமா
னமுலைநனைமகளிர்க்கைவிட்டு; ஏகாந்தமானவிருப்பிடந்தான
சேர்வதென்றோ." அன்றியும், "கட்டவுடலெடுத்தகாரணமெலாந்
தீர, வெட்டவெளியானவீடுபுகுந்தீரோ." என்றும், போரூர்
முறை. "கலைபுகுந்தோதுங்கற்பெலாநிறைந்தகன்னியரிருவ
ர்பாண்மகிழ்ந்துறு, நிலைபெறுமபுரப்பரிமிசைத்தோன்றிநின்றபரி
பூரணசசுமே, யிலையுளதென்னுமிரண்டின்மத்தியத்தினெழு
சொரூபத்தேயிருந்தாய், தலைமைகொண்டவத்தோர்நிலவிய
போரூர்சரவணபிரணவப்பொருளே." என்றும், மெய்க்குரு
விளு. "மெய்க்குருவைத்தேடும்வெறித்தவெளிகாட்டும், பொ
ய்க்குருவைத்தேடிநீபோகாதே – நெக்குருகி, நாணமறநெடு

வெளியிலேலகிற்கக், கோணுமற்காட்டுங்குரு.”எ-ம், வரும். மற்
றும்வருவனவற்றாற்காண்க. விடயங்களை விட்டமாத்திரத்திற்
றானே சொரூபநிலையாமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானபோ
தச்சூர்ணிகை. தம்மையிந்திரியத்தின் வேறுவான்காணவே தம
துமுதல்சிர்பாதத்தைதயணையுமென்றது. அவைதானாசற்கயிற
ற்றாற்றாயத்தைமேயபுர்ந்துணையான. அன்றியும், வெண்பா. “நி
றைசெய்யநின்றசெழும்புனலினுள்ளாழ்ந், நிறைசெய்புலனுண
ர்விற்றீர்ந்து-நிறைவிட், டலைகடலிற்சென்றடங்குமாறுபோ
ன்மீளா, துலைவிலரன்பாதத் ததையுற்று.” என்றும். திருவாசக
ம். “மாறிநின்றென்னைமயக்கிடும்வஞ்சப்புலனைந்தின்வழிய
டைத்தமுதே, யூறிநின்றென்னுளெழுபரஞ்சோதியுள்ளவாகா
ணவந்தருளாய்த், தேறலின்றெளிவேசிவபெருமானேதிருப்
பெருந்துறையுறைசிவனே, யீறிலாப்பதங்களாயவைகடந்தவி
ன்பமேயென்னுடையன்பே.” அன்றியும், “நெடுந்தகைநீயெ
ன்னையாட்கொள்ள யானைம்புலன்கள்கொண்டு, விடுந்தகை
யேனைவிடுதிகண்டாய்விரவார்வெருவ, வடுந்தகைவேல்வல்ல
வுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, கடுந்தகையேனுண்ணுந்தெண்ணீ
ரமுதப்பெருங்கடலே.” என்றும், பத்திபசுபாசவிளக்கம். “க
ண்பலபொருளைப் பற்றிக்கதிரினைவிழுங்குநிற்குங், கண்பல
பொருளைப்பற்றாதாயிடிற்கதிரைக்கூடும், புன்புலன்பற்றியா
வீப்புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும், புன்புலன்பற்றாதாயிற்புனித
னைச்சேருமன்றே.” என்றும், எதிர்காலத்திரங்கல். “துச்சப்
புலனாற்சுழன்றுதிரியாமலுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெ
ந்நாளோ.” என்றும், சிவஞானசித்தியார். “பன்னிறங்களவை

காட்டும்படிகம்போலுள்ளம், பலபுலன்கணிறங்காட்டும்பரி
சுபார்த்திட், டின்னிறங்களென்னிறமன்றென றுதன்றன், னெ
ழினிறங்கண்டருளிறலின்னிறத்தின்வேருய்ப், பொய்ந்நிறவை
ம்புலனிறங்கள்பொய்யெனமெய்கண்டான் பொருந்திடுவன
சிவத்தனொடுமபோதான்பின்னர், முன்னிறைநீர்சிறைமுறிய
முடுகியோடி, முன்னீர்சேர்ந்தன்னீராய்ப்பின்னீங்காமுறை
போல்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௬௩)

மேலிரண்டுசெய்யுளான் மனமிறத் தோன்றுஞ்சொ
ரூபமானது மனம் உற ஒழியுமாகையாலிறந்த மனத்தைத்தழு
விச்சுட்டாது அந்நடுநிலைக்குட்சுட்டறநிற்கையே சொரூபநி
லையென்று அச்சொரூப நிலையை வற்புறுத்திக் கூறுவானெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

ஒருபொருணினைவுபோய்ப் பின்னொருபொரு
ணினையுமுன்னாய், மருவிடைவெளியிலேயுன்மனநி
லையாகையாலே, சொருபநீதானாய்த்தோன்றுந்துலைம
னங் கொண்டங்குன்னி, லொருதிரிபுடியுமுண்டா
யொழியுமச்சொரூபமென்றும்.

இ-ள்.—ஒருபொருளைநினைந்து நீங்கியதற்குப்பின்னும் ம
ற்றோர்பொருளைநினைவதற்குமுன்னுமாய்ப் பொருந்தாநின்ற
இடைவெளியிலே யுன்மனமுண்டோவென்னவதற்கங்கண்ப
ற்றுதற்கோர்பொருளுமின்றிச் சுத்தவெறுவெளியாய்நிற்கை
யால் அதுசற்றுந்தோன்றவில்லை யென்னை யாகையாலே அ

ங்குச்சொரூபமே நின்னைவிழுங்கி நீ தானேயாய்விளங்காநிற்
கும் இங்ஙனமுன்னைவிழுங்கித் தானேயொளிர்கின்ற சொரூ
பத்தை நீயொருமுதலாய்நின்றுதோன்றுதொழிந்த மன
த்தைத் தழுவிக்கொண்டு சுட்டிக்காணப்போவையாகில் அங்
கு நீயாகியஞாதுருவு மனதாகியஞானமுந் தோன்றுமையா
கிய ஞேயமுமெனனு மொருதிரிபுடியு முண்டாய்நின்று அச்
சொரூபமுஞ்சுட்டுதற்கெட்டாதது மென்று கூறி மேலுமரு
ளிச்செய்வான்.—எ-று.

இதனுன மனதானதொருபொருளை நினைந்ததைவிட்டு மற்
றொருபொருளை நினைவதற்குமுன்னும் நின்றவிடைவெளியிலே
தானெழுந்துநிற்கையால அங்குச்சொரூபானுபவமே விளங்
காநிற்கும் அதனை யொழிந்தமனத்தைத்தழுவிக்கொண்டு சுட்டி
க்காணப்போவையாகில் அஃதொழியுமாகையால அங்குச்சுட்
டற்றுநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. இதற்குதாரண
ம்:பாடுதுறை: "ஓராதபோதுளராவாரே யொரிலொளிப்பாச
ஞார்காரோ." என்னும், ஞானமணமாலை. "என்றனைமாணவ
காவிதெனறுசுட்டாதே,பன்னுமுண்மைதனைப்பாராதே-நி
ன்றுலே,யொன்றிலதுவொன்றுதங்குணத்தையொன்றுயே,
லொன்றுமிரண்டல்லாதவொன்று." அன்றியும், "கட்டுங்கரு
விகழிந்தாலுநின்றுலே,கிட்டவரியானுமுனைக்கிட்டானே-வி
ட்டகலாக்,கட்டறிவாநின்னிழப்பிற்காட்சிவருமுத்திதனி, வெ
ட்டுணையுஞ்சுட்டாதிரு." என்றும், சிவானந்தமாலை. "உன்னை
யறிந்திடவு முன்பாலின்பம்பெறவு, மென்னபிழைநாடினே
னெங்கோவே-முன்னறிவி,னென்றுனியில்லைநாடிலதுபோ

ளரி. சாவொன்றுறுவானேதான்." என்றும், மூதுரை. "ந
ன்றென்றுந் தீதென்றும் நானென்றுந்தானென்று, மனதென
றுமாமென்றுமாகாதே-நின்றநிலை, தானேதான்தத்துவத்திற்ச
மைமதத்துங்காக்கைகக்குப், போருர்போற்றேறும்பொருள்." எ
ன்றும், தனிகையாற்றுப்படை. "ஆத்தகுருபெருமானருள்வி
ளையாடலைச், சாற்றிச்சேண்மதிதவமேம்படின, விச்சொன்றி
ன்றிவினைவுமிகசாகலியும், விச்சுமிக்கிருப்பவினைவுமுழுதொழி
த்து, மௌனிகலைவளர்ப்பவொளிகளைத்தவிர்த்து, மருமகிமைக்
கருவவருக்கினையேற்றிய, மூன்றுதொழிலாளர்க் குருநுசே
னைகன்றும், வறுநதொழிலாளர்க்குவர்றுடன்கலந்தும், விதி
தருநல்விதிகளை விலக்கெனவுவர்த்தும், விலக்கினைவிதியென
மேதகநயந்து, மித்தருதொழின்மைசித்தலுமியற்றிப், பெற்
றபேரின்பருள்பெற்றிடனஃதான்று." என்றும், திருவம்மா
னை. "சத்தியமான துசத்தேகாணமமானை, தற்போதமற்றவிட
நதற்பரங்காணம்மானை." என்றும், திருமந்திரம். "மனம்விரி
ந்துகுவிந்தறுமாதவ, மனம்விரிந்துகுவிந்ததுமன்னுயிர், மன
ம்விரிந்துகுவிர்ந்ததுவாயுவா, மனம்விரிந்துகுவிந்ததுமாண்டி
டமுத்ந்யே."எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. கஅ

மனவொருபொருளிலுப்பண் மனமிறவோங்கிமே
லாய்த், துன்னுமச்சொரூபந்தன்னைத்தொலைந்தொழி
மனந்தழிஇப்பின், னுன்னியங்கெஙிரிட்டுப்பார்த்துழு
துயர்க்கடல்வீழ்ந்தேங்கா, தங்கடுநிலையைச்சுட்டாத
மூந்தலேசொரூபமென்றும்.

இ-ள்.—உன்னெதிராய்ச்சேராநின்ற விரண்டுபொருளி னிடையேயுனமனத்தைக்காணுதபடியிருலே சமானுதிகமின் றியுயர்ந்து தானேசருவத்துக்கு மேலாய் நிலைபெற்றுநிற்கின் ற சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அச்சொரூபானுபவத் தை முன்சொன்னதொழிந்த மனதைத் தழுவிகொண்டு பின னுஞ்சுட்டியாங்கண் எதிரிட்டுப்பார்த்து ஒன்றுந்தோன்றவில் லையென்னுங்கிலேசத்திஞல் உறுகின்றதுயர்க்கடலிலழுந் தியேக்கறவுறாது அந்நடுநிலையின்கட்டுச் சுட்டுணர்வகன்று ஆங்கெத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மைத்தாயழுந்தி யு ன்போதஞ்சற்றுந்தோன்றுமனிற்றலே யச்சொரூப நிலையா மென்றுங்கூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அந்நடுநிலையைச்சுட்டாது நிற்றன்மாத்திரமே சொரூப மென்னின் அமையாதோ; அழுந்தலேசொரூபமெனவுங் கூற வேண்டுமோவெனில், ஆங்குச்சுட்டற்று நிற்றன்மாத்திரமே யாயிற் காண்பானுங்காட்சியுமாய்விளங்கிக் காண்பானுகியசு த்தஞாதுருவுங் காட்டுவதாகியசுத்தஞானமுங் காண்பதாகிய சுத்தஞேயமுமே தொன்றும். இங்ஙனந்தோன்றுஞ் சுத்ததிரி பிடியுநீங்கிநிற்றலே சொரூபநிலையென்பது இருநூற்றுணிபா கையால் அவையுநீங்குதற்கேதுத் தற்போதஞ்சிறிதுந்தோன் றாது அந்நடுநிலையில் அழுந்தி நிற்கவேண்டுமாகலிற் றற்போ தஞ்சிறிதுந்தோன்றாதழுந்திநிற்றற் பொருட்டழுந்தலே சொ ரூபமெனவுங்கூறினார். இதனான்மோட்சநிலையின் முற்கூறிய சுத்தத்திரிபிடியுமாகா தந்நடுநிலையிற் றற்போதஞ் சிறிதுந் தோன்றாது ஆங்கு எத்தன்மைத்தாயிருந்ததோ அத்தன்மை

ந்தாயமுந்திநிற்கவேண்டுமென்பதேகருத்தாயிற்று. உன்னெ
திராய்சசேராநின்ற விரண்டுபொருளினிடையே மனமிறந்
துநின்றதென்றும் அந்நிலையேசொரூபநிலையென்றுங் கூறிய
தற்குதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "சொருபம்விட்டகலமோ
கமாம்வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை, யொருபொருணி
னைவையொழித்துமேலப்பாலொருபொருணினைவுறிலத்த, வி
ருபொருளிடையேநினைவறவிருக்கு மிதுசொரூபத்தியல்பிது
தான், மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்வருநனுச்சு
முத்திதிரவடிவம்." என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. "அறி
பொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுயமுப்பொருளு
மோர்விடையம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர்
பொருளொடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொ
ரூபமிங்கிதனிற்பேசுமுப்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறி
தியென்றனள்விருசத கிரியமர்பெரியநாயகியே." என்றும்,
ஞானவிளக்கம். "ஒருபொருளைநீத்தங்கொருபொருளைப்பற்
றி, யிருபொருளும்போக்கியிடையே-யொருபொருளு, மற்ற
நிலையேதோ வஃதுதன்னிலையென்றான், குற்றமற்றஞானக்கு
ரு." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. அந்நடு
நிலையிற்சுட்டற்றுநிற்கவேண்டுமென்றதற்குதாரணம்: சிவா
னந்தமாலை. "பற்றிலிழப்பாயகலும்பார்க்கிலிவனுண்டாகு
முற்றுணரில்வேறாகுமொன்றுமெனின் - முற்றும், பிறியா
ப்பொருள்பிரியும்பேசுமுறைக்கெட்டாக், குறியாக்குறியா
ங்குறி." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "இருட்கேவலத்தின்
றெழுப்பியெதிரிட்ட, மருட்கேவலசகலமாற்றித்-திரிச்சுடர்

போற், றன்னறிவுதின்னிக்குத் தானுணைவாய்ப்போயதல்லா லுன்னுதலேயொட்டுதல்காணும்." என்றும், மெஞ்ஞானதீபம. "சுட்டற்றுச்சும்மாவிருவென்றுசொன்னக்காற், சுருட்டுக்கொளுவாய்துடைத்திடாய் விட்டுவிடச், சொன்னேலுகேளாய்சுதந்தர்வினைதன்னைப், பண்ணுமிதென்னபயனே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. மோட்சநிலையின்முற கூறிய சுத்தசந்நிதியுமாகா தெனறதற்குதாரணம்: சிவநெறிப்பிரகாசம்."ஞானமுடன்ஞேயஞாதுருவென்றுமூன்றுநாடாமற்றுனதுவாய்நண்ணியிடமுனே-யூனமிலா,வுன்மனைக்கு மேலானமுத்திபுறமதின்மலதுரிபா தீதமெனவுரைப்ப, நானவிதேசமுத்தமாமுத்தியாகு மன்றிவேறுளக்குமுத்தியவைகளெல்லா, மீனமாமுத்தியதுதன்னையெல்லா மியம்புவாமறிந்த தன்னையிசையாவாறே."என்றும், சிவஞானசித்தியார். "சன்மார்க்கஞ்சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள்சமயங்கடாம்பலவுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப்பொருள்பலவுங்கீழாகமேலாம்பதிபசுபாசந்தெரித்துப்பரசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்கஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடுஞாதுருவுநாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச்சிவனுடனும் பெற்றிஞானப்பெருமையுடையோர்சிவனைப்பெறுவர்காணே." என்றும், ஏகம்பவாணரானந்தக்களிப்பு. "ஆனந்தமானந்தந்தோழி- கம்பநாடுந்திருவிளையாட்டினைப்பார்க்க, ஞானமுஞேயப்பொருளும்-பற்று, ஞாதாவுமில்லையென்பார்க்கரியாராம், ஞானமுஞேயப்பொருளும், பற்று-ஞாதாவுமாய்ப்பகுப்பார்க்குமெட்டாராம்." என்றும், சிவபோகசாரம். "வாக்குமனக்காயத்தால் வந்தபொருளத்த

னையும், வாக்குமனக்காயத்தான் மாயுமே - வாக்குமனக், கா
யமுடனிருந்துகாணுஞாதுருஞான, மேயமொழிந்தநிலை."
எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. ஆநந்தநிலை
யிறந்போசஞ்சிறிதுந்தோன்றுது அங்கெதுதன்மைத்தாயி
ருந்ததோ வத்தன்மைத்தா யழுந்நிற்கவேண்டு மென்ற
தற்குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "தன்னையிழந்திடத்தே
தானேசுகவடிவா, யின்னபடியென்றறியாமேவங்கோனுள்-
பின்னமற, நின்றநிலைதானுநெரியாதேநிறவங்கட், கன்
றேபிறப்பறுக்கலாம்." என்றும், தேவாரம். "ஒருமப்படிந்
தகண்ணாளுந்தானுங்கச்சி மயானத்தான்வார்சடையான்மா
சொன்றில்லா, னொப்புடையனல்லனொருவனல்லனோரூரன
ல்லனோருவமையில்லி, யப்படியனவ்வுருவனவ்வண்ணத்தனவ
னருளேகண்ணாகக்காண்பதல்லா, லிப்படியினிவ்வுருவனிவ்
வண்ணத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிக்காட்டொணாதே." எ
ன்றும், திருவாசகம். "ஏனையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றி
ன்னதென்றறியாத, தேனையானெய்யைக்கரும்பினின்றெற
லைச்சிவனையென்சிவலோகக், கோனைமானனநோக்கிதன்கூ
றனைக்குறுகிலெனெடுங்காலம், ஊனையானிருந்தோம்புகின்றே
ன்கெடுவேனுயிரோவாதே." என்றும், திருமந்திரம். "அ
ண்ணலிருப்பிடமாருமறிகில, ரண்ணலிருப்பிடமாய்ந்துகொ
ள்வார்களுக், கண்ணலழிவின்றியுள்ளேயமர்ந்திடு, மண்ணலை
க்காணினவனிவனாமே." அன்றியும், "கரியட்டகையன்கபா
லங்கையேந்தி, யெரியும்மிளபிறைசூடுமெம்மானை - யரியன்
பெரியனென்றுட்டப்பட்டதல்லாற், கரியன்கொல்செய்யன்கொ

ல்காண்கின்றிலேனே." அன்றியும், "ஏதென்றறிந்திலேனித்
தனைகாலமு, நீதென்றறிந்தபின்னேதுமறிந்திலே, னீதென்ற
றியுமறிவையறிந்தபின், னேதென்றறியுமியல்புடையோமே."
என்றும், சிவானந்தமாலை. "எம்மானிருந்தபடியெப்படி
யோவென்பார்க்குச், சும்மாவிருப்பதல்லாற்சொல்லுவதென்-
செம்மலர்த்தா, ளன்றுங்காணப்பெற்றிலேனடியேனப்பொ
ருளை, யின்றுங்காணப்பெற்றிலேன்." என்றும், அம்மைதிரு
வந்தாதி. "அன்றுந்திருவுருவங்காணாதேயாட்பட்டே, னின்று
ந்திருவுருவங்காண்கிலே - னின்றுந்தா, னெவ்வுருவோவின்பி
ரானென்பார்கட்கென்னுரைக்கே, னெவ்வுருவோநின்னுருவ
மேது." என்றும், பொன்வண்ணத்தந்தாதி. "பொன்வண்
ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு, மின்வண்
ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணம்வீழ்சடைவெள்ளிக்குன்றந், த
ன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடை தன்னைக்கண்
டா, லென்வண்ணமெவ்வண்ண மவ்வண்ணமாகிய வீசனு
க்கே." என்றும், சித்தராந்தாதி. "அன்னையையிங்கெனையாளு
டையானையரவிந்தத்துப், பொன்னையடைந்துய்த்து மென்று
கொண்டேசென்றுபுக்கதற்பின், றன்னையுங்காண்கின்றிலேன்
சரணம்புயத்தாள்பணிந்த, வென்னையுங்காண்கின்றிலனெ
ன்னமாயம்வெளிப்பட்டதே." என்றும், ஆனந்தருத்திரோசர
ந்தாதி. மீட்சியில்லதோரானந்தப்பெருகொளிவீட்டிடைக்குடி
யேற்றி, யாட்சிகொண்டருளானந்த ருத்திரோசத்தமரறவோ
னைக், காட்சிகொள்ளலுங்காணுருதிருத்தலுங்கரிசெனக்கண்
டாங்கே, மாட்சிகொண்டவக்காட்சியினயர்த்தனன்வளந்த

தபெரும்போகம்." என்றும், திருவாய்மொழி. "பற்றில னீசனுமுற்றவுநின்றனன், பற்றிலையாயவன்முற்றிலொடுங் கே." அன்றியும்,உள்ளமுமைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையு, முள் ளிக்கெடுத்திறையுள்ளிலொடுங்கே." என்றும், திருவுந்தியார். உள்ளமுருக்கியுடனாவதல்லது, தெள்ளவரியரொன் றுந்தீபறச் சிற்பரச்செல்வனொன்றுந்தீபற." என்றும், ஞானமணமாலை. "கெட்டேனதிசயமோகேள்வியற்றநாட்டாரோ? திட்டாந்தமீ தொன்றுசெப்பக்கே - டட்டாமற், றுனென்னையுள்விழுங்கித் தாக்கறநீத்ததே, தானுமில்லைநானுமில்லைத்தான்." என்றும், சிவவாக்கியம். "மவுனமானமந்திரத்தின்வாசியேறியூடுபோ ய், வானெலாம்பரந்தசோதிமண்டபம்புகுந்தபின், னவனுநா னுமெய்முயங்கியனுபவிக்குமளவிலே, யவனுமில்லைநானுமில் லையாருமில்லையானதே." என்றும், தேவாரம். "முன்னமவனு டையநாமங்கேட்டாள், மூர்த்தியவனிருக்கும்வண்ணங்கேட் டாள், பின்னுமவனுடையவாரூர்கேட்டாள், பெயர்த்துமவனு க்கேபிச்சியானா, ளன்னையையுமத்தனையுமன்றேநீத்தா, ளக ன்றுளகலிடத்தாசாரத்தைத், தன்னைமறந்தாடன்னாமங்கெட் டா, டலைப்பட்டாணங்கைதலைவன்றாளே." எ-ம், வரும். மற் றும்வருவனவறறுற்காண்க. (கரு)

இவ்விரண்டுதிருவிருத்தத்தானுஞ் சொரூபநிலையாகிய மோட்சமுடிவை வற்புறுத்திக்கூறி மேற்றிருவிருத்தம் முன் மோட்சநிலைகூறுவான் றொடங்கியெடுத்துக்கொண்டமுன் னராதலாலொருவொருண் மன்னிருவென்னுஞ் செய்யுணன்கி

னுங் கட்புலனிறுதியுமனநினைவிறுதியு மோட்சநிலையென்று
கூறியதுபோல மற்றையபுலன்களினிறுதியினும் அந்நிலைவி
ளங்கக்கண்டுகொள்ளுதியென்றோர் திட்டாந்தமுகத்தா ன
ருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டது.

ஒருபதந்தனைப்பதம்பார்த்துலையடுமடிசிற்கெல்லா
மருவுமப்பாகமதாயேமதித்துணர்வார்கள்போலப்
பெருகுகட்புலனிலீற்றிற்பிறங்கியசொரூபமற்றும்
விரிபலபுலனினீற்றும்விளங்குறக்காண்டியென்றும்.

௦ இ-ள்.—அடுதொழிற்செய்வோ ரமுதினைப்பக்குவம்பா
ர்க்குமிடத்து ஓரமுதினைப்பக்குவம்பார்த்து உலையினிடமாய்
ச்சமையாநின்ற அமுதினுக்கெல்லாம் பொருந்தாநிற்கும் அந்
தப்பக்குவமேயெனநிச்சயித்தறிந்து கொள்ளுவார்கள் அவர்
களைப்போல நீயும்விளங்காநின்ற கட்புலனிறுதியிற் பிரசா
சியாநிற்குஞ் சொரூபானுபவத்தைக்கண்டுகொண்டதுபோல
மற்றைய மெய் வாய் மூக்குச் செவியென விரிந்தபலபுலன்க
ளின் இறுதியினுமச்சொரூபானுபவமே விளங்காநிற்கும் அ
தனையையந்திரிபறநன்குய்த்தோன்ற நிச்சயித்தறிந்துகொ
ள்ளுதியென்று மருளிச்செய்தார்.—எ-று.

விளங்குறக்காண்டியென்றதனாற் கண்ணாகியஞாதுருக
திரொளியாகியஞானத்தைப்பொருந்திக் காண்புலனாகிய ஞே
யத்தைச்சுட்டி யெதிரிட்டறிதலை விட்டவிறுதியின்கண் அக்
கண்ணும் அக்கதிரொளியையன்றிநீங்கி *நிற்றற்குத்தனக்கு

வேறொரிடமுமின்றிச்சுட்டுணர்வுமகன் றெதிரீடு அற்று அத்
துவிதமாய்த் தன்னொளியுந்தோன்றாமல் அக்கதிரொளியேயா
ய்நின்றாற்போல மற்றையபொறிகளுந் தத்தம்புலன்களைவி
ட்ட இறுதியிற் றத்தஞ்ஞானத்தையன்றி நீங்கிநிற்றற்குத்த
மக்கு வேறொரிடமுமின்றிச் சுட்டுணர்வுமகன் றெதிரீடற்று
அத்துவிதமாய்த்தமது அறிவுந்தோன்றாமற் றத்தஞ்ஞானமே
யாய்நிற்குமெனவும், ஆன்மாவுமிவைகளைப்போலப் பஞ்சப்
புலன்களைவிட்டவிறுதியின்கண் அப்பஞ்சப்புலன்களையுந் த
னக்குணர்த்திய சொரூபஞானத்தை யன்றிநீங்கிநிற்றற்குத்
தனக்கு வேறொரிடமுமின்றிச் சுட்டுணர்வுமகன்றெதிரீடற்
று அத்துவிதமாய்த் தற்போதஞ்சிறிதுந்தோன்றாமல் அச்
சொரூபஞானமே யாய்நிற்குமெனவும் விளங்குறக்கண்டு
கொள்ளுதியென்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: உண்மை
விளக்கம். "வானிடமாய்நின்றுசெவி மன்றுமொலியதனை,
யீனமிதுகந்தோல்காலிடமாக - வூனப், பரிசந்தனையறியும்பா
ர்வையிற்கண்ணாங்கி, விரவியுருவங்காணுமே." அன்றியும்,
"நன்றாகநீரிடமாய்நாவிரதந்தானறியும், பொன்றாமண்மூக்கு
ப்பூவிடமாய் - நின்றறியு, மென்றேதமன்றேயிறையாகம
மிதனை, வென்றோர்சென்றாரினபயிடு." என்றும், திருவா
சகம். "எறும்பிடைநாங்கூழெனப்புலனாலரிப்புண்டலர்ந்த,
வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய் வெய்யகூற்றொடுங்க, வுறு
ங்கடிபோதவையேயுணர்வுற்றவரும்பரும்பர், பெறும்பத
மேயடியார்பெயராதபெருமையனே." அன்றியும், "ஆனை
வெம்போரிற்குறுந்தூறெனப்புலனாலலைப்புண், 'டேனையெந்

தாய்விட்டிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்துத், தேனையும்பா
லையுங்கன்னலையுமமுதத்தையுமொத், தூனையுமென்பினையு
முருக்காநின்றவொண்மையனே." என்றும், பதிபசுபாசவிள
க்கம். "பளிங்கினிலவன்னம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்,
பளிங்கினிவ்வன்னம்பற்றாப்பகலவனுச்சிசாரில், விளங்குயி
ரிறையைக்காணுவேலையிற்புலன்கள்பற்றும, விளங்குயிரிறை
யைச்காணும்வேலையிற்புலன்பற்றாவே." அன்றியும், "மன
னையுமறநத்திக்கவனசாவடிவமாகித், தன்னையுமறந்திருந்தத
னையுனைப்பொன்றுநீயு, மென்னையுமறந்தைம்போதவெயினா
தம்வடிவேயாகி, யுன்னையுமறந்தாய்நீயென்னுருவெனவுணா
நதுகொள்ளே." என்றும், திருவாய்மொழி. "புலனைந்துமே
வுபொறியைந்துநீங்கி, நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீ - நல
மந்து, வீயவசுரரைச்செற்றான், பலமுந்துசீரிற்படிமின்றே
வாதே." என்றும், சிவஞானபோதம். "பன்னிறங்காட்டும்ப
டிகம்போலிந்திரியந், தன்னிறமேகாட்டுந்தகைநினைந்து - ப
ன்னிறத்துப், பொய்ப்புலனைவேறுணர்ந்துபொய்பொய்யாய்
மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்குத்தைவதமாம்வேறு."எ-ம்,
வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (கசு)

இங்ஙனங்கட்புலனிறுதிபோன் மற்றையபுலன்களினி
றுதியினு மவ்வனுபநதோன்றதுகண்டு கொள்ளுதியென்றரு
ளிச்செய்து மேலு மாறுதிருவிருத்தத்தான் ஞானநூல்களிற்
பலவிதமாய்க்கூறு மோட்சநிலைகளும் அந்தநிலையனுபவமே
யாம் அவைகளினடையாளங்களையும் அந்தநிலையனுபவத்தி

விடத்தே தோன்றநிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுதி
யென்றருளிச்செய்கின்றார்.

'உருவநாமம்பொய்யென்றே யொருவிடிற்புலம்
போம்போனால், மருவுறுபொறிபோம்போனால்வளர்
கரணம்போம்போனால், விரிகலாதிகள்போம்போனா
ல்விளங்குகுற்றமும்போமுற்று, மொருவிடஞ்சொரூ
பமென்றேயுரைதருமிடமதென்றும்.

இ-ள்.— ஆன்மாவானவனுமருபங்களாய்விரிந்த பிரபஞ்
சத்தைப்பொய்யென்றுகண்டுநீங்கவே யவனுக்குச்சத்தாதி
யாகியபுலன்களினீங்கு மவைநீங்கவே யவைகளைமருவாநின்ற
பொறிகளினீங்கு மவைநீங்கவே விருத்தியாநின்றவந்தக்கரண
ங்களினீங்கு மவைநீங்கவே விரியாநின்ற வித்தியாதத்துவங்க
ளினீங்கு மவைநீங்கவே விளங்காநின்ற சிவதத்துவங்களுநீங்
குமாகையாற் றத்துவங்கண்முழுவதுநீங்கியவிடமே சொரூ
பநிலையென்று ஞானநூல்களிற்கூறுநிற்குமிடமும் முற்கூறி
யவாக்குநிலையிடமேயா மவ்விடத்து இத்தத்துவங்களனைத்து
நீங்கிநிற்கையாலிதனை யாக்குநீநன்றாய்நிச்சயித்தறிந்து பு
த்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றுகூறி மேலும் அருளிச்செ
ய்வான் — எ-று.

இதனிலொருவிடஞ் சொரூபமென்றது முற்றுமொரு
விடஞ்சொரூபமென்றதனால் ஆன்மாவானவனுமருபங்களா
ய் விரிந்தபிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றுகண்டு நீங்கினவிட

த்து அவனுக்குச்சத்தாதிவிடயங்களாகிய பஞ்சப்புலன்கண்
மேல் இச்சைசெனிக்கும் அதுசெனிக்கவே சோத்திராதிபஞ்
சப்பொறிகளு மவ்விடயங்களை யபகரியாது நீங்கும் அவை
நீங்கவே முன்னமபகரித்த டோது வசன கெமன தான விச
ர்க்க ஆனந்தங்களை விடையீகரிக்கும் வாக்காதிகளைந்து நீங்
கும் அவைநீங்கவே யப்பத்திந்திரியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூ
தங்கணீங்கும் அவைநீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித
து அபிமானித்துச்சிந்தித்து நிற்குமந்தக்கரண வாசனையொழி
யும் அவ்வொழியவே விடயங்களைப் புசித்தற்கோ ரெல்லையு
ம் அவ்வெல்லையிலுண்டாம் விடயப்பயனும அவ்விடயப்பய
த்தைப் பொசிக்கும்போதோர் காலங்களினு மறியாதநுபோ
லப் புதுமையும் இனிமேலு மிவ்விடய மநுபவிக்கவேணு
மென்றுங் கருத்துமுண்டாக்குங் காலதத்துவ நீங்கும் இது
நீங்கவே விடயங்களைப்பொசிக்கும் போதிவனுக்கிவ்வளவு
பொசிப்பென்று மட்டறிந்து வரைந்துநிற்கு நியதிநீங்கும்
து நீங்கவேயான் மாவிடயங்களை யிச்சித்துப்பகுத்தறிந்து
பற்றியநுபவிக்க வவ்வான்மாவுக்கிச்சா ஞானக் கிரியைகளை
யெழுப்பும் இராசம் வித்தை கலையென்னும்மூன்று நீங்கும்
இவைநீங்கவேயான்மாவைப்பஞ்சேந்திரியங்களினுங் கூறங்கு
யோற் கொண்டுசெலுத்தும் புருடநீங்கும் இதுநீங்கவே விடய
ங்களைப் பொசிக்குமிடத்தவ்விடய மென்றுந்தாமொன்று மிர
ண்டறமயக்கிநிற்கு மாயைநீங்கும் இங்ஙனம் வித்தியாதத்
துவங்க ணீங்கவே யிவை யிற்றைப்பிரேரகம் பண்ணுஞ் சுத்
ததத்துவங்க ளைந்துநீங்கு மிங்ஙனமான்மாவைப்பந்தித்து

நின்ற தத்துவ முப்பத்தாறு நீங்கினவிடத் தான்மாவின் இச்சை பெத்தத்தில் விடயங்களிற் செனித்ததுபோலாங்குச்சொரூபத்தின்மேற் செனிக்கும் ஞானம் விடயானந்தம் அசுத்தம துக்கம் அனித்தியமென்றுஞ் சொரூபானந்தஞ் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும் ஆங்குப்பகுத்தறிந்து கொண்டுநிற்குங் கிரியை முனபு விடயங்களிற் சென்றதுபோல வாங்குச் சொரூபத்தினமேற் சென்றுநிற்கும் இங்ஙனமிச்சாஞானக்கிரியைகள் மூன்றுஞ் சொரூபமுகமாய்த்திரும்பிநிற்கவே யான்மாவுமவையே வாயிலாகததாமுமச்சொரூபானந்தத்தில் அழுந்திச்சற்றுந் தோன்றாது அவ்விரண்டறக்கலந்து அதீதப்பட்டு நிற்பனென்பது பெறப்பட்டது. நாமரூபங்களாய் விரிந்தபிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று கண்டுநீங்கவே தத்துவமுப்பத்தாறு நீங்கியீனமாச் சொரூபஞானத்தைப்பெறுகையாலிச்செய்யுளி னாமரூபங்களை முன்வைத்துக்கூறினார். உருவநாமம் பொய்யென்றதற்குதாரணம்: அத்துவிதவுண்மை. "நாமரூபாதனை நோக்கிநாடன மனமும்புறமுகமு,நாமரூபந்தனைநீக்கிநாடலறிவுமுண்முகமு, நாமரூபத்தெவ்வளவுநாட்டஞ் சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும்."என்றும், போரூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ். "ஒருபொருளிடத்தினிற்சச்சிதானந்தமுட னுருவநாமமுமுள்ளதென்றுணாதந்துமுன்னர்ப்பினரொன்றுய்ய்ளங்கியுறபிரியமாயுளமூன்றுமே, மருளிரியவருமெய்ம்மையுருவநாமம்பொய்மையவன்பழுதையுரகவுருவின், மாறுதற்றிகழ்ந்தபின்பழுதைநன்றாய்மதித்தவர்க்கரவின்மையிஃ னிருளறும்பிடமமேகிகழுமற்றொருபொரு

னுமெதிரிட்டிலங்சாதென, வேழ்பிறவிவாரிதியிலாழுமெனை
வாவென்றெடுத்தருளளித்தகுரவ, தெருளுறுங்கலைமுனிவர்ப
ரவுபோரூர்முருக சிறுதேருருட்டியருளே, சிமையமொய்த்தி
டுமிமையமயில்வயிற்றுதையமணிசிறுதேருருட்டியருளே." எ
ன்றும், திருவண்ணாமலையாதசகாரியம். "அழிபொருளும்
பொய்பபொருளுமளப்பிலவேயாதலினாற், கழிபொருளாய்க்
கைவிடுவாயொருக்காலுங்கருதாதே, யழிபொருளிலடங்கா
தவைந்துபெரும்பொருள்களையே, கழிபொருளாய்க்கருதாம
லெப்பொழுதுங்கருதாயே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவ
ற்றூற்காண்க. தத்துவங்கண் முழுவதுமென்றதற்குதாரணம்:
தேவாரம். "எண்பதும்பத்துமாறுமென்னுள்ளேயிருந்துமன்
னிக், கண்பழக்கொன்றுமின்றிக்கலக்கநானலக்கழிந்தேன்,
செண்பகந்திகழும்புன்னைச்செழுந்திரட் குரவம்வேங்கை,
நண்புசெய்சோலைசூழ்ந்தநனிப்பள்ளியடிகளாரே." என்றும்,
திருமந்திரம். "முப்பதுமுப்பதுமுப்பத்தறுவருஞ், செப்புமதி
னுடைக்கோயிலுள்வாழ்பவர், செப்புமதிலுடைக்கோயில்சி
தைந்தபி, னொக்கவனைவருமோடலுற்றாரே." என்றும், திருவ
ண்ணாமலையாதசகாரியம். "மண்ணொடுசெவிபேசத்தம்
வாக்கர்திலையையைந்தாகு, மெண்ணியமனமேயாதியீரிரண்டி
வைநாலாறே, கண்ணியகாலமோடுகருதிடிலேழுங்காணே, தி
ண்ணியசுத்தவித்தையாதியனுவந்தந்தேரோ." அன்றியும், "இ
ந்திரியங்கடன்மாத்திரைகளடிகள்வாயுக்க, ளொந்துபப்பத்
துப்பூதமோரைந்துமலையையைந்தே, யைந்துசுத்தமுமேழ்
வித்தையாங்காரமூன்றுமூன்றும், வந்திடுகுணங்களுன்காம

வாக்கந்தக்கரணநான்கே." என்றும், தத்துவரத்தினகரம். "ஆகியதொண்ணூற்றாறும்பொதுவதர்மாறுறென்ன, வாகிய தத்துவஞ்சைவர்கொள்வதாம்வேதாந்திக்கங், காகியநாலே ழாகுமையைந்தாமாயாவாதிக்; காகியநாலாறுகும்வைணவ ர்க்கறையுங்காலே." எ-ம். வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா ண்க. முற்றுமொருவிடஞ்சொரூபமென்றதற்குதாரணம்: பதி பசுபாசவிளக்கம். "[illegible]கள்போகக் கரிசுறுமனம் போம்போது, லாணவமபாகும்போக வாருயிர்ப்போதம் போகுஞ், சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோ ன்று, மாணனேயிதுவேமுத்திநிலையெனமதித்திடாயே."என் றும், உய்யவந்தநாயனார்புராணம். "பொருளுமனையுமறமறந் துபோகமறந்துபுலன்மறந்து, கருவிகரணமவைமறந்து கால மறந்துகலைமறந்து, தருமமறந்துதவமறந்துதன்னைமறந்துத ற்பரத்தோ, டுருகியுருகியொருநீர்மையாயேவிட்டாருய்யவந் தார்." என்றும், பிரபுலிங்கலீலை. "புலன்களையொழித்தபோ தேபொறிகளும்பூதமைந்துங், கலங்குறுகரணநான்குங்கலா தியுஞ்சுத்தமைந்தும், விலங்குறுமடியில்லைசதவெறுங்குடந் தன்னின்மேனீமன், மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்வீழ் தலைபோல்."அன்றியும், "பூதநீயலைபொறிகளுமலையுலைபுந்தி, யேதுநீயலையிவறறினைமயங்கியானென்னும், போதநீயலை யென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச், சோதியாகியபிரமமேநீ யெனச்சொல்லி." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். "பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாணாம் புலனகன்றுப், பே தங்குணமற்றுப்பேராசைதானற்றுப்பின்முனற்றுக், காதுங்

கரணக்கறையற்றவானந்தக்காட்சியிலே, யேதங்களின்றி
ருப்பேனிறைவாகச்சிவசம்பனே." என்றும், சிவானந்தமா
லை. "எல்லாமிறந்தவிடமேகாந்தமானவிடம், புல்லாதபேயரி
ன்பம்போனவிட - மெல்லையடச், சொன்னவிடமேதனைவக
னெல்லாந்துறந்தவிடமென்னறிவுதின்னிக்கிடம்." என்றும்,
நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "மன[illegible]ந்திறந்து வெளியிறந்து
வொளியிறந்து, வின்[illegible]மேவிலையே - நெ
ஞ்சமே.' என்றும், சிவானுபூ[illegible]கம், "மண்முதலாம்பூத
வகுப்பனைத்துந்தம்பிரான், கண்ணிலடங்கியடக்காணவாரா
னதே." என்றும், சந்தாலங்காரம். "வரையற்றவுணாசிரம
ற்றுவாரிதிவற்றச்செற்ற, புரையற்றவேலவன்போதித்தவா
பஞ்சபூதிகமற், றுரையற்றுணர்வற்றுளமற்றுயிரற்றுபாயம
ற்றுக், கரைபற்றிருளற்றெனதற்றிருக்குமக்காட்சியதே." எ
ன்றும், திருவாசகம். "வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழலீர்ம
ண்கெடினுந், தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாததன்மையனு
க், கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்,
நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ." என்
றும், அஞ்ஞானநிவிர்த்தி. "ஊனிறந்துயிரிறந்துணர்விறந்து
ளமிறந்து, தானுயர்பரமிறந்துதகுமனமுதலிறந்து, வான்மு
தல்முழுதிறந்துவளரொளியாகிநின்ற, தானிறந்திருந்தவின்ப
நதனையுரைசெய்யலாமே." என்றும், தத்துவராயர். "ஊனுமு
யிருமுணர்வுமுடனிறந்து, யானுமிறந்துபரனிறந்து-கோனெ
வடிவோதுமாறின்றிவாக்கிறந்துநீயிப், படியோவிருக்கும்ப
டி." என்றும், விருத்தாம்பிகைதுதி. "விரிவுறுமுருவனாமமத

கற்றின்விடயங்கள் விளங்குறுவதனுன, மருவுறுபொறியோ
மபொறியறக்கரணமாய்நடுங்கரணமாய்தலினுற், புருடனை
முன்னேமுஞ்சுத்த மோனைநதம்போயிதாற்சச்சிதானந்தங்,
கிரியையறறிலங்குமென்றனர்விருத்தகிரியமர்பெரியநாயகி
யே. என்றும், மற்றும்வருவனவறறுற்காண்க. (௧௭)

அற்புறுமாயைதந்த வளவிறுத்துவங்கனீங்கி
வற்புறுமலமதென்னும் வல்லிருளகன்றுமேலாஞ்
சிற்பரவெளியிற்போதந் தீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயேற்
றற்பரமாவையென்று சாற்றிடமுமதேயென்றும்.

இ-ள்.—அன்மாவாகிய நீ இருளினுக்கு விளக்குபபோல
அன்னைவிலையாநின்ற மாயையினிடத்துக் காரியப்பட்டுவரு
ம் எண்ணிறந்த தத்துவக் கூட்டங்களை விட்டுநீங்கி அதற்கு
மேல் நின்னைத் தோன்றுமன்மறைத்துநின்று வலிமையுற்ற
ஆணவ மலமென்னும் பேரந்தகாரமுநீங்கி யினைவகளைநீக்குத
ற் கேதுவாய் உயிர்க்குயிராய்ப் பெரும்பிரகாசமும் பெருந்த
ட்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும் பேரானந்தமுமாய்ச் சரு
வத்திற்குமேலாய் விளங்காநிற்குந் திருவருளாகிய ஞானகா
யத்திற் சுட்டறவுன்போதமானது அணுவளவுந் தோன்றும
ற்கரைந்துநிற்பையாகில் ஆங்குவிளங்காநிற்கும் பேரானந்த
ச்சொரூபமாகிய பரமசிவமேயாகுவையென்றுங் கூறுநின்ற
வனுபவநிலையும் அந்தநிலையனுபவமேயாம் அவ்விடத்து இத்
தத்துவங்களும் அஞ்ஞானமுஞ் சுட்டுதலைச்செய்யுந்தற்போத

முமின்றிநிற்கையால் இவ்வடையாளங்களை அந்நடுநிலையினி டத்து நீநன்ருய்த்தோன்ற நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொ ள்வாயாகவென்றுகூறி மேலும் அருளிச்செய்வான்.—எ-று.

சிற்பரவெளியிற்போதந்தீர்ந்துசுட்டறநிற்பாயே லென் றதைச் சிற்பரவெளியிற்சுட்டறப்போதந்தீர்ந்துநிற்பாயே லெனக்கூட்டுக. அளவிறத்துவங்கணீங்கியென்றதனால் ஆ 'சாரியர்சீடஊரநோக்கிப் பிருதிவிமுதல்நாதமீருகக்கூருநின் ற தத்துவங்களனைத்தையும் நீ யறிந்தாயோ அவைகளுன்னை யறிந்ததோவென்று வினவ அவைகளென்னை எக்காலத்தும் எவ்விடத்துஞ் சற்றும் அறியமாட்டா அவைகளை யானே அ றிந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆனல் அவைகள் ச டமாயுனக்கன்னியமாய் நீங்கிற்ருே இன்ருேவென்ன நீங்கிற் றென்ன இங்ஙனமே தத்துவங்களனைத்தினையுநீங்கி நில்லென் றருளிச்செய்தாரொன்பதூஉம் வற்புறுமலமதென்னும் வல்லி ருளகன்றென்றதனல் அங்ஙனங்கருவிகரணங்களை நீங்கிநி ன்ற உனதுவடிவியாது உன்னைத்தோன்றவறிந்தனையோ என்றுவினவ சுவாமீ பேரந்தகாரமாயொன்றுந்தோன்றவி ல்லையே கருவிகரணங்கழன்றுங்கழலாவிருளின் பெருமையி லதென் நம்பேர் தெரியவில்லையேயென்று கிலேசித்தசீடனை நோக்கி உன்னையனுதியாய்ச்செம்பிற்காளிதம்போற் பற்றிம றைத்துநின்று எல்லாக்கருவிகளும் இறந்தவிடத்திற்ருனேமி குதியாய் விடிகைக்கிருண்டமிகுதிபோற் ருன்மடிகைக்கிரு ண்ட ஆணவமாகியது இதுவேயென்ன ஆனலிவ்வாணவம் வானிலிரவிவர வல்லிருள்போமாறுபோ, லென்னைவிட்டுநீ

ங்குவ•தெந்தக்காலஞ் சுவாமியென்ன நீபயப்படாதேஉன்
னையறுதியேமறைத்து நின்றுசெனனமரணத் தழுத்தியவா
ணவத்தை வேறுசெய்வோங்காணென்று நீபேரந்தகாரமா
யொன்றுந்தோன்றவில்லை யென்றுகூறினையே அப்பேரந்த
காரதனையுந் தோன்றாமையையு மறிவாய்நின்று கண்டி
யோ அறியாமையாய்நின்றுகண்டியோவென்ன அறியாமை
யாய்நின்றால் நிழலினிழற்சென்று ஒன்றியதுபோல அத
னோடொன்றாய்ப்போவதன்றி அதனைவேறுபிரித்துக்காண
மாட்டேன் ஆகையால் அறிவாய்நின்றே கண்டேனென்ன
அவ்வறிவேசொரூபமாய் நின்றவிடத்து அவ்வறியாமையை
ப்பாரென்ன மிருந்தவக்கினியினிடத்துச் சலமுஞ் சலத்தினி
டத்துப் புழுதியுந்தோன்றாததுபோல அறிவென்றென்னை
யறிந்தமாத்திரத்தில் அவ்வறியாமையாகிய பேரந்தகாரவிரு
ளைக்காணேனென்ன இம்முறைமையிலே மலமாகிய வல்லி
ருளையகன்றுநில்லென்று அருளிச்செய்தாரென்பதூஉம், மே
லாஞ்சிற்பரவெளியிற்போதநீர்ந்து சுட்டறநிற்பாயேற் றற்
பரமாவையென்றதனால் இங்ஙனஞ்சகலகேவலங்களைநீங்கி
ன்ற [illegible]யவ்வண்ணமநிற்கின்றாயென்னச் சுத்தவறிவுச்சொரூ
பி[illegible]ய் நிற்கின்றேனென்ன நீயேசுத்தவறிவுச்சொரூபியானா
ல் இந்நெடுநாட்பாசத்துழலாயே உழலுகையால் நீயே அறி
வுச்சொரூபியன்று உன்னறிவுக்கறிவாய் அறிவிப்பதோர்தி
ருவருளுண்டென்ன. "எல்லாம்பொய்யென்றிங்கிருந்தேனு
நானன்றே, நல்லாயெனையறிந்தே னானன்றே-சொல்லாகி,
நான்பிரமமன்றிநடுவேயுணர்த்துதற்கு, வான்பிரமம்வேறு

ண்டோவென்ன." இல்லையாயின் முன்னமேநீயே யறியவே
ண்டும் முன்னமொன்றுந்தோன்றவில்லையென்று இப்போது
நானேயறிவனென்கை யிரவிலொன்றுந்தோன்றுதவன் இர
விவந்திருளைநீக்கிக்காட்டச் சிதேயுமவ்விரவிச்சகாயந் தோ
ன்றுமல்தானே கண்டேனென்கைபோலும் முன்னம்பேரந்
தகாரமாயொன்றுந்தோன்றவில்லையென்ற நீ இப்போது அப்
பேரந்தகாரமாகிய விருணீங்கியறிவாய்நிற்கச் சிதேயும் அப்
பேரந்தகாரத்தைநீக்கி யுன்னையறிவாக்கிவைத்த திருவருட்ச
காயத்தை மறந்தாயென்ன சுவாமீ முன்னமறியாமைநின்ற
துமெய்யே யிப்போது அவ்வறியாமைநீங்கி அறிவுதயமா
னதுமெய்யே ஆகையால் திருவருளறிவித்தாலன்றியானேய
றிவ னென்றது பொய்யேயென்ன இப்பொய்யைநீங்கி அம்
மெய்யாகியதிருவருளில் உன்போதத்தை ஒப்புவித்து நில்
லென்ன அஃதெங்ஙனஞ் சுவாமியென்று இரந்துகொண்ட
சீடனை நோக்கி "உணர்விலுணர்வொன்றியொடுங்குமாறே
தென், றுணருமுணர்விலொடுங்கி - யுணர்வு, மருவிமருவிவ
ரிலுள்ளுணர்வை, விரவிவிரவிவிட்டுவிடு." எனறுகூறி மேலு
ம், "சீரார்கதிரொளியிற்சென்றொடுங்குங்கண்ணொளிதா, னே
ராமொழியுமாயிறந்ததோ-பாரென்ன, நின்றவொளியன்றிரு
பிக்கிற்கண்ணொளியே, நின்றெனவேன்றென்றியங்கியே."
நீயும் அத்தன்மைத்தாய் உன்னுயிர்க்குயிராய் நின்றுவிளக்
காநின்ற திருவருளிலே உன்போதத்தை யொப்புவித்துச் சு
ட்டுணர்வகன்று ஆங்கத்திருவருளேயாய் நிற்பையாயில் தி
ருவருட்சூத்தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசொரூபமாகிய பரம

சிவமேயாகுவை. அஃதெங்ஙனமென்னில், தொழிலுதயமெல்லாந்துககமயமேயென்றால, தொழிலறுதியே சுசமயமெனபது நாம்சொலலவேண்டுவதில்லையே வேதங்களுஞ் சங்கந தெத்துவா சுகீ பவாவெல்றும் அகந்தெத்துவாசுகீபவாவென்றுங் கூறியதும் இக்கருத்தைப்பற்றியன்றோ ஆகையால கருவிக்கூட்டங்களையும் அஞ்ஞானத்தையும் நீங்கி, மேலாகியதிருவருளிலே யுனபோதத்தையும் ஒப்புவித்துத் தொழிலறுதியாய் நிற்கையால் அத்திருவருட்குத் தாரகமாயுள்ள பேரானந்தசொருபமேயாய் விளங்குகைக்கு ஒரூனுவளவேனும் ஐயமேயின்று இதனை. உன்னனுபவித்தும் நன்குய்த்தெளிந்து கொள்ளுதியென்றருளிச்செய்தானென்பது உந் தோன்றுகின்றது இருளினுக்குவிளக்குப்போல் அன்பைவிளையாகினற மாயையென்றதற்குதாரணம். சிவஞானபோதம். "மாயாதனுவிளக்காய்மறறுள்ளங்காணுதே, லாயாதாமொன்றையதுவதுவாய்-வீயாது, வன்னித்னைத்தன்னுண் மறைத்தொன்றுங்காட்டம்போற், றன்னைமலமன்றனை தலான." என்றும், சிவஞானசித்தியார். "பருதியைமுகின் மறைப்பப்பாதியாளிபதங்கிஞற்போ லுருவுயிர்மறைக்கின் ஞானக்கிரியைகளொளிக்குமாகுங், கருதிடுமிச்சாஞானக் காரியங்காயம்பெறாமல், மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம்வந்திடாவிடின்மறைப்பே." என்றும், தணிகைப்புராணம்."விளக்கது தானேதோற்றுதலில்லைவிழிவிளககாக்குமாறறியாத், தளக்கிருளிரியவிளக்கினையொருவன் ரேற்றுவித்தளித்தென வாக்கை, யளக்கரும்பிரமனளித்தலும்விளக்கினலர்விழிப்பொரு

வினுற்றுங்கு, களச்குறும்வினையிற்கதித்துடலீட்டிக்கறங்கெ
னச்சுழல்வனவுயிரோ." என்றும், திருவருட்பயன். "விடிவா
மளவும்விளக்கனையமாயை, வடிவாதிகன்மத்துவந்து." எ-ம்,
வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க: "தத்துவக்கூட்டங்க
ளைவிட்டுநீங்கியென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "ஆறுநின
றன்மையறியாதிருந்தேனுக், காறுநின்றன்மையறிவித்தான்
பேர்நந்தி, யாறுநின்றன்மையறிவாலறிந்தபின், னாறுறுக்கப்
புறத்தாகின்றேனே.." என்றும், திருப்புகழ். "சுட்டதுபோ
லாசை விட்டுலகாசாரத் துக்கமிலாஞானச் சுகமேவிச்,
சொற்கரணாதீத நிர்க்குணமூடாடு சுத்தநிராதார வெளிகா
ண, மொட்டலர்வாரீச சக்கரசடாதார முட்டவுமீதேறி ய
துமீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறான முத்திரையா
மோன மடைவேனோ."என்றும், உண்மைநெறிவிளக்கம். "ம
ண்முதற்சிவமதீறாய் வடிவுகாண்பதுவேரூப, மண்முதற்சிவ
மதீறாய்மலஞ்சடமென்றல்காட்சி, மண்முதற்சிவமதீறாய்வடி
வினிற்றானல்லாது, கண்ணுதலருளானீங்கல்சுத்தியாய்க்கரு
துமன்றே." என்றும், அம்பலவாணையர்தசகாரியம். "தத்துவ
மனைத்துநோக்கித்தனித்தனிச்செயல்கள்காண்ட, லொத்த
தன்னுருவமாகுமொன்றையொன்றுணராதீது, சத்தியஞ்சட
மேயென்னத்தானறிந்திடுதல்காட்சி, நித்தியமன்றுசின்னுணி
ங்குதலென்றல்சுத்தி."எ-ம்,வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா
ண்க. நின்னைத்தோன்றுமன்மறைத்துநின்றவாணவமலமென்
னும்பேரந்தகாரமுநீங்கியென்றதற்குதாரணம். ஞானவாசிட்
டம். "சுத்தமித்தையேயாதலினகங்காரந்துலைந்துபோமெஞ்

ஞானத், தத்துவந்தனைநினைதலாற்சித்திலேசாற்றகங்கரமெங்
கே, மெத்துநீரிலேபுழுதியுங்கனலிலேமேவுதோயமுமுண்
டோ, நித்தரூபத்தைநினைத்துவனென்னுநிச்சயமறநிற்பாய்."
என்றும், சிவஞானதீபம். "எண்ணியமுற்பொசிப்பகலாமா
யாபோகத்திதமகிதமறுகைபினுற்றிரோதாயிநட்ட, நண்ணுமி
ருவினைதொலையொப்பாதலாலேநாடியமாமாயையுமைந்தொழி
லுநட்டம், பண்ணுமவனவளதுவாமுன்னிலைச்சுட்டொழியி
ற்பற்றுருங்கன்மமலநட்டமாகுந், திண்ணமிகும்வடிவகல
மாயைநட்டஞ்சிவபோகம்விளைநதிடவிட்டகன் றிடுமாணவ
மே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "ஏகமாய்த்தங்காலவெல்
லைகளின்மீளுடெ ண்ணரியசத்தியதா யிருளொளிரவிருண்டு,
மோகமாய்ச்செம்பிலுறுகளிம்பேய்ந்துநித்தமூலமலமாயறி
வுமுழுதினையுமறைக்கும், பாகமாம்வகைநின்றுதிரோதாயி
சத்திபண்ணுதலான்மலமெனவும்பகர்வரதுபரிந்து, நாகமா
நதிமதியம்பொதிசடையானடிக்கணுகும்வகைக்கருணையி
கநயக்குந்தானே." என்றும், ஆனந்தருத்திரேசரந்தாதி. என்
றூழும்வெண்மதியும்விலகியேகுமெழிற்காமகோட்டம் வா
ழ்காஞ்சிமூதூர், மன்றூடுகாப்புநடமாடுமுக்கண்வள்ளலுயு
ரானந்தருத்திரேசன், வென்றுடுமலவலியையறுத்தலோடுமே
லானேனதுசுத்தத்திருளாமென்றுன், றன்றுளிலீருந்துதொ
ழில்புரியப்புக்கென்றகுதியின்மைகாட்டினான் றணிந்துய்ந்
தேனே." என்றும், திருவருட்பயன். "ஒருபொருளுங்கா
ட்டாதிருளுருவங்காட்டு, மிருபொருளுங்காட்டாதிது." அ
ன்றியும், "புன்மொழிகளென்னுணரும்பான்மைதெரியாத

தன்மையிருளார்தந்தது." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "ஆற்றவரிதாற்றவரிதந்தோட்கோவாணவநோய், வேற்றுவிகாரமிகக்கொடிது-மாற்றுதற்குத், தேசிகர்கோனென்றனவிற் சிற்றம்பலநாடி, மாசிறுவோவென்றுரைத்தான்வந்து." அன்றியும், "செங்கமலத்தாள்வழங்குஞ்சிற்றம்பலநாடி, யங்கமலமறுத்தவாச்சரியம் - பைங்கிளியே, யாருயிரைக்காட்டியதிலாருயிரைக்காட்டி, யதிலாருயிரைக்காட்டியேயாங்கு" என்றும், கலசையந்தாதி. என்னையுந்தனையுங்காட்டாதென்றுளோனன்றுதொட்டுத், துன்னியமலவீரத்தின்றொடககறுத்தறிவுகாட்டிப், பன்னருநதுரியாதீதப்பராபரநிலையிற்சேர்த்தா, யன்னிலைபிறழாவண்ணமளித்தருள்கலசைவாழ்வே." எ-ம், வரும், மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. உயிர்க்குயிராய்ப்பெரும்பிரகாசமும்பெருந்தட்பமுமாய்ப் பெருஞ்செல்வமும்பேரானந்தமுமாய்ச் சருவத்துக்குமேலாய்விளங்காநிற்குந்திருவருளென்றதற்குதாரணம்: வாரணசியையா."இரவிசதகோடிகளிருட்டென்னவிளவெயிலெறிக்கும் பிரசண்டபானு வெண்ணிலாமதிவடவையென்னவெகுளீர்நிலாவெழுகின்றசந்திரோதய, மரிபிரமரிந்திராதி செல்வநல்குரவெனு மளவிலாப் பெரியசெல்வ மண்டகோடிகளையனுவென்றகுவைமேருகிரியமுதைவேம்பென்றவமுதம், பெரியபிரமப்பிரளயஞ்சிறிய துளியென்றுபேசுங்கிருபாம்புராசி பிரவஞ்சமதனிலுளதெய்வமெல்லாமும்பிறந்தலையுமேனநகைத்தே,யுருவிலுளறுதியே முத்தசித்துருபியாயுறைகினறபராதெய்வமேயொன்றாகியானந்தவுருவாகியென்னுயிர்க்குயிரானபரமசிவமே." என்றும், சி

வாசகாரித் தரிசனம். "எல்லாந்தானுள்ள சாகரத்தினெல்லாத்
தன்னுமாகிச, சொல்லாதபொருளாய்த்தொல்லையாயெல
லையின்றி, யல்லாதோர்வடிவொன்றறியானந்தவடிவேயா
கிக், கல்லாதகாட்சியாகிக்கலந்ததானென்றசன்றே." எனவும்,
திருவருட்பயன். "அருளிற்பெரியதகிலத்துவேண்டும், பொ
ருளிற்றலையிலதுபோல." அன்றியும், "பெருககத்துகாவிணைபொ
ருளாயெழுந்து, மருக்கனைத்திருக்குமரு." எனவும், சந்தவ
ராயர். "வானிலேபறக்கமண்ணின்மேலநடக்கவானவாவணங்
சமறடுருவ, ருணிலைபுகுத்தவரவாதங்களனைந்தனிலினோர்த
முழைக்கப, போனதொருயிரைமீட்டுப்பயிண்டுத்துபுகன்
றதெல்லாங்கைபிலவரினு, ஞானமேயிலையாயினனவனா
நாயினுமகடையெனவாமே." என்றும், மோகவதைப்பரணி.
"யாதுமாயறிவிறந்தவிருளொன்றுமிலதே, யாதுமாயறிவிற
ந்தவெளிமெயானதுமுளதே." அன்றியும். "தெரியாதென்ப
துந்தெரிந்தவிடத்தல்லாற றெரியாததுரியாதீதமயிதுகாணசு
ம்மேலோசும்முலக்காய்." என்றும். திருவாசகம் "பொய்யாயி
னவெல்லாம்போயகலவந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானமாகிமிளிர்கின்
றமெய்ச்சுடரே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருனவற்றாற்காண்க.
ஞானாசாரியத்திற்சுட்டறவுன்போதமானதனுவளவுந்தோன்று
மறகைாந்துநிலலென்றதற்குதாரணம்: ஞானசாகரவெண்பா.
இந்திரியக்கள்வரிருட்காலம்பேருறக்கம் வருதிடுமோவென்
றுவழிபார்ப்பா-முந்தி, யமையாமனுமகல்ஞானக்கண்ணி
விமையாமனோக்கியிரு." அன்றியும், "ஏரியுறுநீரிலிருநாளைக்
கஞ்சிநடு, வாரியுறுமீன்பொலவல்வினைகள்-சாராயல், மன்னு

ருவமெஞ்ஞானவாரிநடுவேபுதைந்து, நின்றுருவந்தோன்றும
ணில்." அன்றியும், "குறைவினிறைபுனலிற்கூடுங்கடாந்,நிறை
யநிறையநிறைய-மறையபபோ. மன்னிலைமைநல்லோரகம்பு
றமென்றுமலருண், மன்னியதனுள்ளொடுங்குமாறு." என்று
ம், சிவானந்தமாலை, சுட்டறறகாட்சியினலனறிச்சொருபத்
தைக்கிட்டக்கிடையாதுகேட்டியேல்-வெட்டனவே, விணணி
றகதிரவன்பால்வேறற்றகாட்சியல்லாற், கண்ணிற்குமுண்
டோகருதது." அன்றியும், "ஆருறுக்கபாலாமானந்தமாககட
ரு, ணுறுநீந்தியனைந்தாலும்-வேறுகி, யான்முழுகில்வறறி
யிடும்யானொன்றுஞ்செய்யாக்கா, லென்முழுதுமேலிடுமேதா
ன்" அன்றியும், "நின்செயலற்றெப்போதுநம்மு—னாய்நிற்குநி
லை, யுன்செயலற்றேதிபிடவுற்றுக்கே-ளெஞ்சுட்டங், கொன
றுமறவொன்றுகியொத்துடனுன்பெத்தத்தி, னின்றதுபோன்
முத்தியினுநில்." அன்றியும், "மித்தையுடற்கட்டறத்துமெய்ய
றிவாய்மெய்யொழிக்குந், தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றி
ச்-சுத்தத்,தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற,செ
னியானிதுசத்தியம்." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "அறிவா
யிரீர்மயக்கமாகாதசையில், விறிசாய்விடாதேகவிகற்பம்-பிறி
யாத், திராசுறுணிபோற்சமாதிவரின்ஞான, விராசனுமக்கொ
ப்பாரொவர்.' என்றும், பட்டணத்துபபிள்ளைநாயனா. "வாச
றபடிகடந்துவாராதபிச்சைக்கிங், காசைப்படுவதில்லையண்ண
லே'யாசைதனைப். பட்டிறந்தகாலமெல்லாம்போதுமபரமே
ட்டி, சட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல்." என்றும், திருவம்மானை.
'தத்துவமானவித்தைகாணம்மானை, தானந்தமானதேயா

ளர்தமம்மானை." என்றும், அஞ்ஞவதைப்பரணி. "ஒழித்தேயு
ள்ளமுணர்வுடையவொழியாவொருவன்வருமளவும், விழித்
தேயுறங்கும்விளங்கிழையீர்,மேவுங்கபாடந்திறமினோ." என்
றும், பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை. "பொன்னுடரிந்திரனும்பூமக
னுமாதவனு, மென்னுடுமெந்நாளுமேநாடித்-துன்னுத. வேத
முடிவின்விளங்குமொளியுயிரின், போதமுடிவிற்பொருந்து
மொளி."என்றும், இளசையந்தாதி. "என்னைமுழுக்கவிழுந்த
விடத்தே, தன்னைவிளக்கியசாமிளசைக்கோன், மன்னமுதத்
தினைவானவருண்ண,வுன்னுவிடத்தினையுண்டமையென்னே".
அன்றியும், "என்னையெடுத்துவிழுங்கியெனக்கே, தன்னையளி
த்தருடத்துவநாதன், மின்னிளசைப்பதிமேவியிடத்தே, கன்
னியைவைத்தகணக்கிதுவென்னே.' என்றும், பஞ்சாக்கரந்தா
தி. உளநின்றுசாணிலொளிப்பனங்கேயென்னுளமொளிக்கில்,
வெளிநின்றுகாணப்படுவன்விரிகடற்றெள்ளமுதுந், தெளிநி
ன்றதேறலுங்கைப்பவென்சிந்தையெல்லாமினிப்பன், பளக
றுத்தாண்டபஞ்சாக்கரநாதபசுபதியே." என்றும்,சிவக்கியா
னசுவாமிகள். "நாதக்குழல்சரியாரொனுஞ்சாந்தங்களைய
ப், போதக்கலைவிழப்புந்திவலைதெறிப்பப், பேதப்படாதிரு
கப்பெற்றணையவாசைகொண்டேன், சீதப்புனற்சென்னைசெ
ன்னமல்லியீச்சுரனே."என்றும்,திருவாய்மொழி. வாரிக்கொ
ண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென், றார்வுற்றவென்னையொழி
யவென்னின்முன்னம், பாரித்துத்தானென்னைமுற்றும்பருகினா
ன்,காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன்கடியனே."என்றும், ஞான
சூரியன். "சாக்கிரசொற்பன[illegible]காணடிப்போ

ளுற், சூக்கமாஞ்சரூபந்தியந்துதொல்லிருளாகிவருடு, யாக்கமு
மழிவுமில்லாவறிவிஞ்ஞாதவும்போளுற், போச்கொடுவரையறி
ல்லாப்பூரணப்பொருளவதைய்தும்." என்றும், அவிரோதவு
ந்தியார. "எம்மதத்தோரெவ்வகைநிட்டைசொலினுஞ்சமம
தமேயெமக்குநீபரக், தரபோதமாயக்குமேலுநீபர." எ
ன்றும், திருப்புகழ், "அருவுபுனைதருபுனிதரும்வழிபட மழ
லைமொழிகொடுதெளிதரவொளிதிக முறிவையறிவதுபொரு
ளெனவருளியபெருமானே." என்றும், கூவபுராணம். "ஏன
றுமுப்பொருளின்றன்மையியம்பிமும்மலங்கள்லா, முன்
றனக்கயனென்றோர்வித்தொழிக்கறிவுருவமாக்கி, நின்றநிற்
பாவொன்றன்மநிலையினையுணர்த்திமீசே, வன்றனையாகினிற
மல்குதன்னருளைக்காட்டி" அன்றியும, "சென்றுபுல்குறுவத
ன்றிச்சோர்துநிற்பதுவுமன்றி யொன்றிரண்டென்பதன்றியு
ணர்வுசுட்டொழிந்தநீயா, யென்றுநின்றிடுமென்றன்னையி
ருந்தவாகாண்டியென்று, தன்றுதன்னிலைசொல்லாதசொல்
லினு லுணர்த்திக்காட்டி." என்றும, தணிகைப்புராணம்.
"இருண்மலப்பந்தநீங்கியிருமையுங்கான்றசோற்றி, னருவ
ருத்தகலத்தள்ளியருளொடுமளவளாவிப், பருதியிற்கலந்துநி
றதும்பரவொளிவிழியேபோலத், தெருளுறக்கலந்துநிற்குஞ்
செல்வர்தம்மடமுமுண்டால்." என்றும், காஞ்சிப்புராணம்.
"உணர்பொருளுமுணர்வானு முணர்வுமெனும்பகுப்பொழி
யாதொழிந்தபானுப், புணர்விழியுநீர்நிழலுந்தியிரும்பும்புன
லுவரும்பருதிமீனுந், துணையவிரண்டறுகலப்பினெம்முடனு
ய்ப் பேரின்பந்துய்த்துவாழ்வா, ரிணர்விளாத்தமலக்கோதா

யவர்வடிவே யெமக்கெளியகோயிலாமால்." என்றும், சிவஞா
னதீபம். "பொறிபுலன்கரணங்களல்லேனுணர்வுகளுமல்லேன்
புகலரியகலாதிகளுநானல்லேன்பொல்லா, ரறிகருவிநானல்
லேனிவைசடமென்றிவற்றை யறிந்தவிவ்வேறாய்நின்றவறிவு
யிதொன்றறிக, நெறிகருதத் தவஞ்சடமாராமலமென்றவற்
றைநீயறிந்து நீங்குதற்குநின்னுயிருக்குயிராய்ப், பிறிவறநி
ன்றுணர்த்தியசிவவொளியருளாமுலகிற் பிறவருளிழிக்கொளி
யதுவுமிருங்கதிரொப்பெனவே." என்றும், கச்சியப்பசுவா
மிகள். "வன்பளிக்குங்கொடும்பாசத்திறைநீக்கி[illegible]ப்படுத்
துமாறுநின்றங், கின்பளிக்குமுதலெனென்றெ[illegible]மருளுயி
ர்க்கருளினியல்புகாட்டித், தன்பளிக்குமியாபோகத்தொ
டர்நீக்கித்தனதடிக்கீழ்த் தன்னைவைத்திட், டன்பளித்தரு
ளைதருந்திருச்சியுளாளத்தமுத்திவாழ்வாம்" என்றும், சிவ
ஞானசித்தியார். "அறியாமையறிவகற்றியறி[illegible]
றிவுதனையருளினாலறியாதேயறிந்து, குறியாதே குறித்[illegible] கர
கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதே குழைந்திருப்பையா
யிற், பிறியாதசிவன்றானேபிரிந்துதோன்றிப் பிரபஞ்சவேத
மெலாந்தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலேபிறவியெல்லாமம
லவாகி நின்றென்றுந்தோன்றிவனிராதாரனாயே." என்று
ம், வீராகமம் "சமயவாதங்கணிக்கிடத்துவமிந்தை, யாக்கி,
நமையருவிருளேயாட்டிநானெனுமையநீக்கி, தமாதாயெ
ன்னுண்மன்னுமென்னருட்சோதிகாட்டி, யமைவிலாவினைய
வெள்ளத்தமுத்தினெனென்னையாசான்." என்றும், சிட்டை[illegible]
ளக்கம். "மாயகப்போதையுமாயாமலமெனும்மாதுளையும்,

வீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாற், தாயுட
ன்சென்றுதன்றுதைபைக்கூடிப்பின்றுயைமறந், தேயுமதே
நிட்டையென்றுனெழிற்கச்சியேகம்பனே." என்றும், சிவ
ப்பிரகாசம். "பொறபுறுகருவியாவும்புணராமேயறிவிலாமை
ச், சொற்பெறுமதிதம்வருதுதோன்றுமேதோன்றிநின்ற, சி
ற்பரமத்துளுள்ளச்செயலறுத்திடவுதிக்குந, தற்பரமாகிநிற்
றல்சாக்கிராதீதந்தானே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவ
ற்றுற்காண்க. பேரானந்தசொரூபமாகியபரமசிவமென்றதற்
குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "என்னையறிவென்றுனெனன
றிவிலானந்தந், தன்னைச்சிவமென்றுன்சந்ததமு - மென்னையு
ன்னைப், பாராமறைத்ததுவேபாசமென்றுனிம்மூன்று, மா
ராய்ந்தவர்முத்தராம்." அன்றியும், "நானங்காய் நீயிங்காய் நா
ட்டமறவைத்ததற்பின், ஞானங்கேநீயெங்கேநாதனே, வா
னெங்கு, மோனமாகிநின்றயுணர்வுநீயுன்னறிவி, னன்றுகத்
தோன்றுசுகநாம்." எனறும், ஆனந்தருத்திரோசர்வண்டுவிடுதூ
து. "மறைக்கேள்வனத்தான்மறைச்சிலம்பான்மாவான், மறை
க்கோவறிவரியமாண்பா-னெறிக்கொள், ளுயிருக்குயிரானுயி
ரறிவுக்கெட்டான், பயிலுயிர்க்கெயின்பருளும்பண்பான் பயி
லுநர்க்குக் கண்ணுமானந்தங்கனிவாயுமானந்தம் வண்ணவத
னமுமானந்தந் தண்ணறல்சேர் வேணியுமானந்தம்வியன்மா
ர்புமானந்தம்பூணுமானந்தம்புயங்கரந்தா ளுணுடையு மா
னந்தமானந்தமானந்தமானந்தமானந்த மெவ்வுறுப்புமானந்த
மானந்தன காஞ்சியுமானந்தமாய்க் காணநிற்பானத்தகையி
னவாஞ்சையுறுமானந்தவள்ளறன்." என்றும், திருவிசைப்

பா. "ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றேயுணர்வுசூழ்க
டந்ததோருணர்வே, தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண்மணிக்குன்
றேசித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே, யளிபவருள்ளத்தானந்தக்
கனியேயம்பரமாடரங்காக, வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தா
யைத்தொண்டனேன்விளம்புமாவிளம்பே." என்றும், துக
ளறுபோதம். "அண்ணலுமானந்தமருளுமானந்தமுயி ரொண்
ணிலாவானந்தமெவ்வுலகும் - பண்ணி யளித்தழிப்பராதி
யமரருமானந்தங்களித்ததுவேயெங்குமெனக்காண்." என்
றும், ஒழிவிலொடுக்கம். "வேதாந்தம்போலிருக்கும்வேதா
ந்தசித்தாந்தம், நாதாந்தபோதம்நழுவினர்க்குச்சேதி, தனை
க்கழனறுதற்போதச்சார்பழியுஞ்சந்தி, லுனக்கறிவானந்த
முதிக்கும்." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "ஆனந்தமே
செவியம்புயத்தாளிணையங்கைகளு, மானந்தமேதிருக்கண்
ணுஞ்செவ்வாயருண்மேனியெல்லா, மானந்தமேதிருச்சிற்
பம்பலவரருட்பொருளு, மானந்தமேயவன்றில்லையுங்காழி
யுமானந்தமே." என்றும், கச்சியப்பசுவாமிகள். "பொருள்
கொழிக்குநெடுங்கடல்சூழ்பெரும்புவியிலெஞ்ஞான்றும் பூத்
துமாய்ந்து, மருள்கொழிக்குங்கடுந்துயரக்கடலழுந்தஞ்சி
றியேனைவல்லைவாவென், றிருள்கொழிக்குமலநீக்கிப்பேரின்
பப்பெருவீட்டிலினையவைத்திட், டருள்கொழிக்குமானந்
தருத்திரோசனையுள்ளத்தழுந்திவாழ்வாம்." எனறும், ஆனந்
தருத்திரோசரந்தாதி. "உய்ந்தாமென்றமராதொழுதாடனோ
க்கமுறுத்தவர்கள்வேட்டவரமுதவுநாதன், பச்சாடுபூண்முலை
யாள்பாகத்தண்ணல் பண்பினர்சூழானந்தருத்திரோசன், பிற

தாதவிருண்மலமும்யானும்பிரதப் பெயர்த்துமலமறுத்தாங்கு
த்திருக்கினேனை, முந்தாதவகைதெரித்துத்தான்முன்னாகிமு
டியாதவின்பவெள்ளத்தழுத்தினனே." என்றும், அவிரோத
வுந்தியார். "சொன்னவின்னாருருவுபாயங்கொடுதொடர்ந்தன்
னமெய்ப்பிட்டடைசேர்ந்தும்தீபற, வானந்தம்பெற்றிடென்றுந்
தீபற." என்றும், திருவாசகம். "தினைத்தனையுள்ளதோர்
பூவினிற்றேனுண்ணாதே, நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசு
ந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும்புண்ணெகவானந்தத்தே
ன்சொரியுங், குனிப்புடையானுக்கேசென்றூதாய்கோத்தும்
பீ." அன்றியும், "கடலினுள்நாய்நக்கியாங்குன் கருணைக்கடலி
னுள்ளம், விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடலில்லடியாரு
டையேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே, மடலின்மட்டே
மணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே." என்றும், சிவஞா
னசித்தியார். "இரும்பைக்காந்தம்வலித்தாற்போலியைந்த
ருயிரையெரியிரும்பைச்செய்வதுபோலியனைத்தானாக்கி, ய
ரும்பிக்கிந்தனத்தையனலழிப்பதுபோன்மலத்தையறுத்தமல
னப்பணர்தவுப்பேபோலணைந்து, விரும்பிப்பொன்னிளைக்கு
ளிகையொளிப்பதுபோலடக்கியொளித்துத்தானெல்லாம்வே
திப்பானாக்கிக், கரும்பைத்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்
டைக்கட்டியையொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே." எ
ன்றும், யோரூர்முறை. "மன்னராவாருறுசுகமும் வானோர்ம
கிழ்ந்துபெறுசுகமு மணிப்பைநாகத்தவர்சுகமு மற்றையோ
ர்களடைசுகமும், பண்ணுமிடத்திற்சிவத்தெழுந்தபரமானந்
தலேசமெனப் பகர்ந்தாய்த்திருவாயெழுந்தருளிப் படிறேன்

மறந்திங்குழல்கின்றேன், கன்னலெழுந்ததெளிசாறே கட்
டிமாவின்றீங்கனியே கதலிக்கனியேநறபலவின் கனகச்சு
ளையேகதிமுளையே, பொன்னம்பொருப்பேயென்விருப்பே
போதச்சுகமேகிஞ்சுகமே பிரணவொளியேயுள்ளொளியே
யோருமுருகப்பெருமானே." என்றும், திருவருட்பயன் "இ
ன்புறுவார்துனபாரிருளினெழுஞ்சுடரின், பின்புகுவார்முன்
புகுவாரின்." அன்றியும், "இன்பதனைச்செய்துவார்க்கியுமவர்க்
குருவ, மின்பகனமாதலிருலில்." அன்றியும், "இன்புருவம
ன்றியெழிலுருவம்வேறுளவோ, வின்புருவமேயிறைக்குமெ
ண." என்றும், பட்டினத்துப்பிள்ளைநாயனார் "அட்டாங்க
யோகமுமாதாரமாறுமவத்தைகளைந்தும், விட்டேறிப்போன
வெளிதனிலேவியனொன்றுகண்டேன், மட்டாகியானந்தத்
தேனூறலுண்டுமதிமயங்கி, யெட்டாதபேரின்பமெனைவிழு
ங்கியிருக்கின்றதே. எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்கா
ண்க. (௧௮)

கயிற்றினிலரவுங்கட்டைக்கள்வனும்போலமாயா,
மயக்குறன்முத்தியென்னும்வைதிகமுடிவுமான்மா, மு
யற்சிபோய்சுகாதீதத்துண்மொழிதமோமயம்போற்
போத, மயர்த்தன்முத்தியதென்றேதாகமமுடிவும
தேயென்றும்.

இ-ள்.—உள்ளகயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்புகற்பித
மாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளகட்டையினிடத்து இல்லா

த கள்வன்கற்பிதமாய்த்தோற்றுதல்போலும் உள்ளபிரமத்
தினிடத்து இல்லாதமாயைகற்பிதமாய்த் தோன்றுமென்றறிந
து இம்மாயாமயக்கஞ்சிறிதுந்தோன்றாது இறந்தமாத்திரத்தி
ல் வீடென்றுகூறும் வேதாந்தத்துணிபினதுஅனுபவமும் ஆ
ன்மாவாயது முயற்சியிறந்து ஆனந்தாதீதத்தினுள்விளம்பா
நின்ற பெத்தத்திசையில் ஆணவராகி யிருப்பானைப்போலு
ம் அஞ்ஞானத்தாலெழுந்தற்போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாது இ
றந்துநிற்றலே வீடென்றுகூறுமாகமமுடிவினது அனுபவமு
மாகிய 'இவ்விரண்டனுபவமும் அந்தநிலையனுபவமேயாம்
ஆங்குமாயையாலெழுங் கருவிப்போதமும் ஆணவத்தாலெழு
ந்தற்போதமும் இன்றிநிற்கையால் இதனைநீநன்றாய்நிச்சயித்
துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவெனறுகூறி மேலுமருளி
ச்செய்வான்.—எ-று.

அவித்தியாகதமாயிருந்த சீவனானது புன்மையறிவாயிரு
ந்தும் நானென்று எதிரிடுமாயாபோதஞ்சிறிதுந்தோன்றாது
ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து சீவசாட்சியாயிருந்தபிரமமே
தானாகலான் வைதிகமுடிவும் அந்தநிலையனுபவமேயாமெ
ன்றும் ஆணவமயமாயிருந்த வான்மாவானது 'புன்மையறிவா
யிருந்தும் நானென்றெதிரிடும் அஞ்ஞானபோதஞ் சிறிதுந்தோ
ன்றாது ஒழியவே அப்புல்லறிவொழிந்து ஆணவமயமாயிருந்த
துபோலத் தனக்குமுதலாகிய சிவமயமேயாம் ஆதலால்ஆக
மமுடிவும் அந்தநிலையனுபவமேயாமென்றுகூறினார். கயிற்
றினிலரவுங்கட்டைக் கள்வனும்போலமாயா மயக்கறன்முத்
தியென்றதற்குதாரணம்: சிவாகமார்த்ததரிசனம். "சட்டெ

ணத்தெளிந்தான்சர்ப்பிரக்சுவிற்காணுதாற்போற், கட்டினபா
சங்விட்டாற் கண்டிலன்பெத்தம்பின்பு, சிட்டநற்சுபாவமே
யாஞ்சீவன்முத்தன்றேசத்தை, விட்டபின் பரமமுத்தன்வி
யோமம்போற்கடநாசத்தில்." என்றும், சித்தாந்தசிகாமணி:
"கயிற்றரவிப்பிவெள்ளிகுற்றியிற் கள்வன்மிக்க, வெயிற்படு
கானற்றெண்ணீர்விண்ணிற்கந்தருவவூர்போல், இறப்புறுமித்த
சச்சிதானந்தசிவத்தின்கண்ணே,செய்ப்படுபொருளாய்த்தோ
ன்றுஞ்செப்பியவுலகமன்றே." என்றும், விருத்தாம்பிகை
துதி. "பழுதையென்றுணரினதின்முனர்த்தோன்றும்பாம்பும
ப்பழுதையானதுபோல், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணி
ன்முராணுறுசராசரமெலையு, மெழுதருமறிவாய்விளங்குமெ
ன்றிசைத்தென்னெழுபவர் தடைத்தொலையளித்தாள், கொழு
மணிமுத்தாநதிசெறிவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே." என்
றும், காசிகண்டம். "கானலிடத்தெண்ணீருங்கயிற்றினில்
வாளரவுமலைகடலிற்பட்ட, கூனமுது கிப்பியிற்றோன்றும்
வெள்ளியுமம்முதலுண்மைகுறுகிற்றீரு, மானவைபோலினை
யுணரிற்றோன்றுசெகமனைத்துநில்லாதகலுமாற்றாற், றேனல
ர்பூங்கடுக்கையணிசெல்வநினதறைகழற்றாள் சென்னிசேர்ப்
பாம்." என்றும், போரூர்முறை "பாம்பாகத்தோன்றிற்பழு
தைசற்றுந்தோன்றாவாம், பாம்பின்றாந்தோன்றிற்பழுதையே
மேம்பாடாய்ப். பொய்தோன்றின்மெய்தோன்றாப்போரூரா
நின்னருளான், மெய்தோன்றிற்பொய்தோன்றாவீடு." எ-ம்,
வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. ஆன்மாமுயற்சிபோ
ய்ச்சுகாதீதத்துண்மொழிதமோமயம்போற்போதமயர்த்தன்

முத்தியென்றதற்குதாரணம்: பருணதகட்டியம் பலவாணர். "பெத்தனுக்குமுத்தனுக்கும்பேதமுண்டோவம்பலவா, பெத்தனுக்குமுத்தனுக்கும்பேதமில்லை-பெத்த, னவத்தைவிட்டுநீங்கானதுபோலஞானி, சிவத்தைவிட்டுநீங்கான்றினம்." என்றும், சிற்றம்பலநாடியார். "முத்தியும்பெத்தமுமொன்றுகக்காட்டிமுழுதுமிறை, சத்தியுங்காட்டிச்சதாசிவங்காட்டிச்சதுவிரண்டு, சித்தியுங்காட்டுஞ்சிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோன், பத்தியுஞானமுமில்லாதவென்னைப்பரிந்தெடுத்தே." என்றும், திருமந்திரம். "அறியாமையென்றுமறியாதவெம்பிறை, யறியாமையேயறிவாயிருந்தேனை, யறியாமைநீக்கியறிவாக்கிவிட்டபின், னறியாமைபோலேயமர்ந்திருந்தேனே." என்றும், எதிர்காலத்திரங்கல். "ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடி-மெஞ்ஞானத்தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ." என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "ஒன்றியகேவலமென்றேயுனத்தருந், தன்திருவொன்றிலதுநீபற, சுத்தமதாயதென்றுந்தீபற." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "ஒன்றிரண்டாகியொன்றியொருமையாமிருமையாயி, ரொன்றிலொன்றழியுமொன்றாதெனிலொன்றாகாதீயி, னொன்றிரும்புறழின்ன்றுமுயிரிலைந்தொழிலும்வேண்டு, மொன்றிநின்றுணருமுண்மைக்குவமையாணவததோடொன்றே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.

திரையறுநீர்போற்சிந்தை தெளிதன்மும்மலங்கணீங்கல், கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாதன்மூப்பாழ்கடத்தல், புரையறுசாக்கிராதீதந்திரிபிடியும்போ

க்கல், வரைவுறுமுத்தியென்ன வழங்கிடங்களுமதெ
ன்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களில் ஆன்மாவானது அலையற்றசா
சரம்போலச் சித்தம் அசைவறத்தெளிந்து நின்றவிடமேமோ
ட்சமென்பதும் போதத்துக்கு மறைப்பைச்செய்யும் ஆண
வமும் மயக்கத்தைச்செய்யுமாயையுஞ் சலனவிகாரங்களைச்
செய்யுங்கன்மமும் என்னுந்திரிமலங்களும் நீங்கிநின்றவிட
மே மோட்சமென்பதும் உள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிற்போன்
ற பேரொளியைநினைப்பறநினைந்து அஃதன்றிவேறொன்றுமி
ன்றி நிறைந்தவனுபவத்தினிடத்தழுந்த வழுந்திப்பரமாணுவா
ய்க்கரைவுறத்தேய்ந்துதேய்ந்து அத்துவிதமாய்ப் பேரொளி
யேயாய் நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும் மாயைமாறியவி
டத்துச் சிவனுமென்றுஞ் சிவன்மாறியவிடத்து பரமமென
றும் பரமாறியவிடத்துச் சிவமாமெனறுஞ் சிவமாறியவிடத்
துச் சுயம்பிரகாசமாய் விளங்குமென்றும் இங்ஙனங்கூறுகி
ன்ற சிவப்பாழ் பரப்பாழ் சிவப்பாழென்று மூன்றுபாழையுங்
கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமெனபதும் குற்றங்களினீங்கிய
சாக்கிரத்துக்கதீதப்பட்டு நின்றவிடமே மோட்சமென்பதும்
காண்பானாகியஞாதுருவுங் காட்டுவதாகிய ஞானமுங் காண்
பதாகியஞேயமும் என்னுந் திரிபுடியுநீங்கிநின்ற விடமே
மோட்சமென்பதும் ஆக இங்ஙனம் அறுவிதமாய்க்கண்டித்து
க்கூறிய மோட்சநிலைகளும் அந்தநிலையனுபவமேயாம். ஆங்
குச்சித்தக்கலக்கமின்றிச் சுபாவத்தெளிவேயாய் நிற்கையானு

மறைப்புமயக்கவிகாரங்களின்மையானும் போதமானது அ
ணுவளவுந்தோன்றுமற் அறைந்துநிற்கையானுஞ் சிவன் பரஞ்
சிவமென்னுங்கெற்சிதமகன்றுநிற்கையானுஞ் சாக்கிரங்கட
ந்து அதநிற்கையானும் உணர்வானும் உணர்வும் உணர்பொ
ருளுமின்றி நிற்கையானும் இவ்வடையாளங்களை அந்நிலி
லைக்குள்தோன்றநீ நன்றாய்நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொ
ள்வாயாகவென்றுகூறி மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

அலையற்றசாகரம்போலச்சித்தமசைவறத்தெளிந்து நின்
றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருமந்திரம். "உரை
யற்றவொன்றையுரைசெய்யுமூமர்காள், கரையற்றதொன்றை
க்கரைகாணலாகுமோ, திரையற்ற நீர்போலச்சிந்தைதெளிந்
தாற், புரையற்றிருந்தான்புரிசடையோனே." என்றும், வயி
ராக்கியசதகம். "கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்காட்சியாற்கல
ந்தவாதனையாவும், விண்டுமூடமற்றலையிலாக்கடலெனவிள
ங்கினையெனினெஞ்சே, யுண்டுகொன்னமக்கொருதுயராங்
குவீடுளங்கையிற்கனியேயாம், பண்டைமேவியபயமெலாம
றுங்குருபதத்தினும்புகலாமே." என்றும், திருவாசகம். "வை
த்தநிதிபெண்டிர்மக்கள்குலங்கல்வியெனும், பித்தவுலகிற்
பிறப்போடிறப்பென்னுஞ், சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த,
வித்தகத்தேவர்க்கேசென்றூதாய்கோத்தும்பீ." என்றும், தே
வாரம். "சித்தந்தெளிவீர்காளத்தனாரூரைப், பத்திமலர்தூவ
முத்தியாகுமே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க.
போதத்துக்கு மறைப்புமயக்கவிகாரங்களைச் செய்யுந்திரிமல
ங்களு நீங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சி

வபோகசாரம். "எங்குமிருக்குமறிவுநீயேகமா, யங்கங்குணர்த்துமறிவுநாம்-பொங்கு, மலமறைத்தல்மாயைமயக்கல்விகாரப, பலமனைத்துங்கன்மமலம்பார்." என்றும், சிவாகமார்த்ததரிசனம். "மூடிமுன்னிருந்தநீபம்மூடினகும்பம்போனு, வீடுமுன்னேளியாயெங்குநிகழ்ந்ததாங்காத்துமாவு, மூடிமுன்மறைந்திருந்தமும்மலம்விட்டபோது, நீடுதன்சொரூபமாகிநிகழ்ந்ததான்விளங்குமன்றே." என்றும், தணிகைப்புராணம். "இரண்டறப்பண்டேகலந்திடுமெனுநிமுத்தனுலிருண்மலமாயை, திரண்டவன்கரும மறுத்தவன்றனையுந்தரிசித்துத்தன்னையுங்கண்டு, முரண்டகுமுலகிறறுயின்றலகுறங்குமூமுத்தவப்பொருள்வயின்வீழ்ந்தோ, னரண்டகவாண்டவமலனேநேயமாகியவருஞ்சிவயோகி, என்றும், திருமந்திரம் "கருடனுருவங்கருதுமளவிற், பருவிடந்தீர்ந்துபயங்கெடுமாபோற், குருவினுருவங்குறித்தவப்போதே, திரிமலந்தீர்ந்துசிவனவனுமே." அன்றியும். "செத்தார்பெறும்பயனுவதே தெனிற், செத்துநீர்சேர்வதுசித்திகைக்கூட்டிடல், செத்தாரிருந்தார்செகத்திற்றிரிமலஞ், செத்தார்சிவமாய்சித்தாந்தர்தாமே. என்றும், சிவப்பிரகாசம். "அரிவையரின்புறமுத்திகந்தமைந்தம்முமுத்திதிரிகுணமுமடங்குமுத்தி, வினைவினைகெடுமுத்திமலம்போமுத்தி, விக்கிரகநித்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்திசித்திமுத்தி, பாடாணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமுமகலவுயிரருள்சேர்முத்தி, திகழ்முத்தியிதுமுத்திறத்ததாமே, எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. உள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறுபோன்றபேரொளியினிடத்

துக் கரைவுறத்தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றுதலே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: திருவாசகம், "இன்றெனக்கருளியிருளகடிந்துள்ளத்தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று, நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தேனீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந் திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே, யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லையாருனையறியகிற்பாரே." என்றும், திருவாய்மொழி. "நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்மையதுவிதுவென்,றொன்றுமொருவாக்குணரலாகாவுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிதாய்ச், சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று. நன்றுதீதென்றறிவரிதாய்நன்றாஞானங்கடந்ததே." என்றும், நெஞ்சொடுமகிழ்தல். "நீரொடுதண்ணலிவிண்டுநீரானவாறுபோ, லூரொடுபேரில்லானோடொன்றானதனையநெஞ்சமே." என்றும், தாயுமானார். "சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாக, நின்றுவிடுமென்றநிலைநேருநாளெந்நாளோ." என்றும், தேவாரம். "பாஞ்சபூதிகத்துண்ணின்றபண்பனை, யாய்ந்தவாய்ந்துவறிவாலறிந்தபின்,றேய்ந்துதேய்ந்துசிவமல்லதில்லையென், றோய்ந்துபோனதென்னுள்ளமுமெள்ளவே." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. சீவப்பாழ்பரப்பாழ்சிவப்பாழென்று மூன்றுபாழையுங்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: போதரத்தினாகரம். "மத்தமாம்புலன்மாறியவிடத்தேமன்னுயிர்வெளிப்படுமதுபோய்ப், பெத்தமாமுயிர்மாறியவிடத்தேபெரும்பரம்வெளிப்படுமதுபோ, யத்தமாம்பரமாறியவிடத்தேயமலருஞ்சிவம்வெளிப்படுமதுபோய்ச், சுத்த

மாஞ்சிவமாகியவிடத்தேதோன்றிடுஞ்சுயம்பிரகாசம்." என்றும், தணிகையந்தாதி. "மாறுதசிவஞானப்பேறளிக்கும்வலியனைத்தும்வாவித்தாக்கிப், பாறுதவினைவல்யுமுப்பாழுக்கப்பாலாம்பாழினின்று, வேறாகவொருவுமவர்தாமன்றோவுலகமெலாம்விரியத்தோற்று, மாறுறுங்கடந்ததிருத்தணிகைவரையாரக்குரியவடிமையாவார்." என்றும், சிவிக்கியானசுவாமிகள். "முப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்மனையகத்தே, தப்பிமலென்னைத்தனிமேயயழைத்தருளி, யொப்பாமமாயிலேயொன்றுபடச்சேர்வதென்றோ, செப்பாப்புகழ்ச்சென்னைச்சென்னமல்லிபீச்சுரனே." என்றும், திருவள்ளுவர். "எந்தவூரொன்றிரிருந்தவூர்நீர்கேளீ, ரந்தவூர்ச்செய்தியறியீரோ-வந்தவூர், முப்பாழும்பாழாய்முடிவிலொருசூனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி." என்றும், வேதசிரோதயம். "சும்மாயிருக்கச்சுகமுதயமாகிவிடு, நம்மானைசம்மானைநம்மானை-யம்மாகேள். முப்பாழுமபாழாயமுடிவிலொருசூனியமா, யப்பாலும்பாழென்றறி." எ-ம், வரும். மற்றவ்வருவனவற்றாற்காண்க. சாக்கிரத்துக்கதீதப்பட்டுநின்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம், சிவஞானசித்தியார். "சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரிந்தவாகளுலகிற்சருவசங்கநிவிர்த்திவந்ததபோதனாகளவர்கள். பாக்கியத்தைப்பகர்வதுவெனனிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப்பரத்தையடைபராவுசிவரன்றோ, வாக்குமுடிகவித்தரசாண்டவர்களரிவையரோடனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிதுபுரியாதோர்புறப்பற்றற்றாலு முழைவர்பிறப்பினில்வினைகளுங்கெடாவே." என்றும், சிவப்பிரகாசம். "நீக்க

மிலதீதமாசுநிறைந்தகேவலமாநீர்மை, சாக்கிரங்கலாதிசேர்ந்தசகலமாந்தன்மையாகு, மூக்கமிவிரண்டுங்கூடாதொழியவோர்நிலையினீடு, சாக்கிரவதீதஞ்சுத்தசுத்தன்மையதாகுந்தானே." என்றும், தணிகையாதாதி. "நில்லாதநீடுலகநெடுவிசும்பினெழுத்தென்னநீங்கக்காட்டி, யொல்லாதமலமறிவுமுயிரறிவும்பேராறிவாயொளிராநிற்பக், கல்லாரகிரிமுருகன்கலந்தளித்தசாக்கிராதீதத்தன்மை, வல்லார்களைநதொழிலுமைந்தொழிர்காரணநிலையுமருவார்மாதோ." என்றும், சசிவன்னபோதம். "வினைவிற்பாத்தையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினைமாறியே, நனைவிற்சுழுத்திநிலைவரினப்பொருட்டிகழுநலனுகவே." என்றும், திருமந்திரம். "சாக்கிராதீதத்திலாணவந்தானுண்மை, சாக்கிராதீதத்துரியத்துத்தானாகுஞ், சாக்கிராதீதமாணவமிடைத்தான்விடச், சாக்கிராதீதமாயானுண்மைதங்குமே" என்றும, உபதேசமாலை. "நோக்காதுநோக்கிநெடிடிகொட்டுமன்னேரஞ், சாக்கிராதீதநிலைசாதித்தோ—ராக்கைச், சுமையெடுத்துநாளுந்துயருழார்சொன்னே, னுமைபங்கனையுவந்து." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுமாகிய திரிபுடியு நீங்கிநின்றவிடமேமோட்சமென்றதற்குதாரணம்: விருவெண்பா. "காண்பானுங்காட்டுவதுங்காண்பதுவுநீத்துண்மை, காண்பார்கணன்முத்திகாணுர்கள்-காண்பானுங், காட்டுவதுங்காண்பதுவுந்தண்டடந்தைச்சம்பந்தன், வாட்டுநெறிவாராதவர்." என்றும், பிரமகீதை. "ஆனதாகத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிர்த்தியமாய்த், தானுமாகித்தனைத்தனிறைமுனேதுகருக்

தன்மையது, ஆணமாகுஞாதாதியொழித்தேயுள்ளவறிவதனு
ற், ஞேயாகக்கண்டிருத்தல்சத்தாயுள்ளபூசையது." என்று
ம், ஞானவாசிட்டம். "முடிவுகனவஞ்ஞானமில்லாநீடுமிலது
வாமும்மையாகு, மடர்தருஞாதுருஞானஞேயமெழுந்தொடு
ங்குநிலையதுவேயாகுந், திடவிசும்பன்றுயிருந்தும் விசும்பர்
னநிலையதுவாஞ்சித்தம்புந்தி, படர்மனம்போய்த்தாவர வுள்
ளறிவுபெறிலொப்பாமப்பரமரூபம்." அன்றியும், "ஓங்குசின்
மாத்திரப்பொருளாமோங்காரத்தையுண்ணினைந்து, ஆங்குதி
யானபரனுகித்தொடர்சங்கற்பமெல்லாம்போ, யாங்குதொழி
லேடணையையமனனஞானஞேயமிலை, தாங்குஞாதாவனைத்
துமறத்தனிச்சித்திரம்போனெடிதிருந்தான்." எ-ம், வரும். மற்
றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௨௰)

சகலகேவலங்கணீங்கற்குமனோலயமாயோங்கல்
பகர்சுகாதீதமாதல்பயிலுமுக்குற்றந்தீர்த
லிகலுறவெனதுயானென்னிருஞ்செருக்கறுத்தலின்ன
தகவுறுமுத்தியென்றேசாற்றிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களிலான்மாவானது சகலகேவலமெ
ன்னும் நினைப்புமறைப்புநீங்கிநின்றவிடமே மோட்சமென்ப
தும் மென்மைபொருந்தியமனோலயமாயுயர்ந்துநின்றவிடமே
மோட்சமென்பதும் விளம்பாநின்றபேரின்பத்தில் அழுந்தப்பட்
டவிடமே மோட்சமென்பதும் பொருந்தாநின்றகாமம் வெகு
ளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்கணீங்கிநின்றவிடமே மோட்ச

மென்பதும் வலிமையுறத் தலைகரணங்களை யானென்றும் புவ
னபோகங்களை யெனதென்றும் அபிமானிக்கும்படி மயக்கிற
கும்பெரியமயக்கத்தை யொழிந்துநின்றவிடமே மோட்சமெ
ன்பதும் இவைகள்மேன்மை பொருந்தியமுத்தியென்று வி
ளம்பாநின்ற விவ்வைவகைமுத்திநிலைகளும் அநந்தநிலையனு
பவமேயாம். ஆங்குநினைப்பு மறப்பின்மையானு மனோவிருத்
தியின்மையானும் ஞானாகாரிதமாகையாலும் விருப்புவெறுப
புமயக்கின்மையானுந் தேகபோகவபிமானமின்மையானும்
இவ்வுடையாளங்களை அநந்தநிலைக்குள் தோன்ற நீநன்றாய்
நிச்சயித்துப்புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாக வென்றுகூறிமே
லுமருளிச்செய்வான். —எ-று.

சகலகேவலங்களினவிடமே மோட்சமென்றதற்குதா
ரணம்: திருமந்திரம். "அறிவறியாமையிரண்டுமகற்றிச், செ
றிவறிவாயெங்குநின்றவனைப், பிறிவறியாதபிரானென்று
பேணுங், குறியறியாதவர்கோனறியாரே." எனறியும், "இ
ரவும்பகலுமிலாதவிடத்திற், குரவஞ்செய்கின்றகுழலியைநா
டி, யரவஞ்செய்யாமலவளுடன்றூங்கப், பருவஞ்செய்சாங்
கிரப்பாலனுமாமே." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனா
ர். "நினைந்தவையற்றுப்பிரியமுஞ்சானற்றுச்செய்கையுமற்று,நி
னைந்தநம்மற்றுநினையாததுமறநின்மலமாய்த், தனந்தனியே
யிருந்தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற, வனந்தலிலென்றிருப்பே
னத்தனேகயிலாயத்தனே." என்றும், தேவிகாலோத்தரம். "சி
த்திரையும்பராக்கினையுநீக்கிச்சித்தமொருநிலையுஞ் சேராமனி
றுத்திக்கொண்டாற், சித்தமொருபொருளினையுஞ்சேராதாகி

ச்சேரும்வகைசேராமற்செல்லநின்று, மத்த
தையொன்றுமருவாதவகைநிற்குமதுவேயா
யென்றுமறையிடைவிடாதுமுறையிடவுமாக.
யுங்காணே." என்றும், சைவசமயநெறி. "
லாதவிடத்தே, பரமசிவம்பாராமற்பார்த்து." எ
ம்மானே. "உற்றநினைப்புமறப்பற்றெனம்மானே,
தத்தேயொத்தேன்காணம்மானே." என்றும், மோகவ
ணி. "ஆங்குணராமைபுமுணர்வுமாகியகோளறவிருந்து,
னர்காண் சுகமடைவர்சும்மேலோசும்முலக்காய்." என்றும்,
அஞ்ஞவதைப்பரணி. "அறிவறியாமையழிந்தனரோ, யறிவ
றியாமையழிந்தனரோ, பிறிவறியாமைபிறந்தனரோ, பிறிவறி
யாமைபிறந்தனரோ." என்றும், திருப்புகழ். "அறிவுமறியாமை
யுங்கடந்தறிவுதிருமேனியென்றறிந் தருணசரணாரவிந்தமென்
றடைவேனோ." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவறருற்காண்க.
மனோலயமானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: பிரபு
லிங்கலீலை. "மனததையடக்கமனநதுனையாகும், பினைத்துனை
யின்றதுபெறறனனுகிற், றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ,
னினைத்துமறநதநிலத்துழலானே." அன்றிம், "மட்டறவோடு
மனத்தைஇறுத்திக், கட்டுதல்வீடுவிடுத்திடல்கட்டு, ஒரு
ட்டியபண்பினுரை ர், சிட்டனவட்கருள்செய்தன
னன்றே." என்று சப்பா. "பூதமுங்கணமும்பொ
றிகளும்புலனும்பொருந்திய்குணங்களோர்மூன்று, நாதமும்
கடந்தவெளியிலேநீயுகானுமாய்நிற்குமாறுளவோ, வாதமுஞ்
சமயபேதமுங்கடந்தமனோலயவின்பசாகரனே, வேதமொ

ன்செயலேயிறைவனேயேகநாயகனே."எ
ந்திசாரம். "அலையுமனத்தையகத்தடக்கு
ந்தோனு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
றிந்தோனு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவ
னு, மலையுமனத்தையகத்தடக்குமவனேஞா
னென்றும், திருமந்திரம். "மனமாயைமாயைமா
னமாயைதான்மாயமறவொன்றுமிலலைப், பினை
டாம்பிதற்றவும்வேண்டாந், தனையாய்நதிருப்பது
தானே." எ-ம், வரும. மறறும்வருவனவற்றுறகாண்
தித்மானவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: ஞா
சுகாதீதமணமாலை. "உனனுடேதேடாதேயூனறியொருமந
திரங்கள், பன்னுதேசாத்திரங்கள்பாடதே-யென்றாளு. மப்பா
ருமுப்புவமையானசுகாதீதத்தே, யெப்போதுஞ்சுமமாவிரு."
என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம. "சுகாதீதம்வேண்டித்தொழில
செய்வோமென்று, ஙகாரோதயில்வார்நடந்தோ-விகாரமெ
னச், சாதகிர்மும்பூசைச்சமாதிகளுஞ்சார்போதக், கோத
திரங்காண்மாயைக்குழாம்." எனவும், துகளறுபோதம் "இந
தச்சுசுத்தையினிவிழியாம, லந்தவறிவிலயர்ந்ததுபோற்-றொ
ந்தமறப், போதாயிதுவேசுகாதீதம்பொய்யற்றோர்ந், காதார
மானவருள்."-அன்றியும், ஒனறுந் [illegible] குளளானைதம்பி
ரா, னனறியொருபொருளுமாகா [illegible] நதிச், சொல்ல
ரியவின்பச்சுகதுக்கதீதமாய், நில்லாமை [illegible] மேநிலை" எ-ம்,
வரும், மறறுமவருவனவற்றுறகாண்க. முக்குற்றந்தீர்ந்தவிட
மே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: சித்தாந்தசிகாமணி. "வெ

ய்யகாமம்வெகுளிமயக்கமா, மையுலாமதயானைவளர்ந்தெ
ழு, செய்யமாசிவஞானமடங்கன்முன், னுய்யுமோநின்றொ
ருகணமேனுமே" என்றும், பகவற்கீதை. "அறிவினையழகிதா
கவறிந்ததெலாவவாவுநீக்கி, வெறிதருவெகுளிகாமமயக்கநீத்
தின்பதுன்பம், வறிதெழும்பொழுதில்வாட்டமகிழ்ச்சியென்
றிவையுமாய்த்துப், பொறிதருபுகழுந்தீங்கும்போற்றல்போற்
றலைபோக்கி." என்றும, பிரபுலிங்கலீலை. "வீடுவனகாம
ம்வெவ்வெகுளிமாலிவை, தொடுவனகுருசிவசரங்கடொல்ப
வங், கடுவெனவெருவியகருத்துளார்க்கிவ, ணடுவனவெனப்
புலனட்டவாற்றலாய்." என்றும், திருவள்ளுவர். "காமம்வெ
குளிமயக்கமிவைமூன்றி-னாமங்கெடக்கெடுநோய்." எ-ம், வரு
ம். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. என்னதுயானென்னுஞ்செ
ருக்கற்றவிடமே மோட்சமென்றதற்குதாரணம். சிவஞானசி
த்தியார். "யான்செய்தேன்பிறர்செய்தாரென்னதியானென்
னுமிகோணைஞானவெரியால்வெதுப்பிநிமிர்த்துத், தான்செ
ய்வேநின்றிடவத்தத்துவன்றனேரோசனையளித்துமுன்னிற்கு
ம்வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தேனெனுமவாக்குத்தா
னங்கின்றிநண்ணுவிக்கும்போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம,
மூனசெய்யாஞானநதானுதிப்பினலலாலொருவருக்கு மியா
னென்னதென்கொழியாதன்றே." என்றும, பிரபுலிங்கலீலை. "யா
னெனதென்பதிருந்தி[illegible]று, ஞானமூறுனதுணண்ணிலனுயிற்,
றுனிலையாதசகந்திகழ்கிற்குந், தீனமிலாதசிவந்திகழாந்தே." எ
ன்றும், திருவாய்மொழி. "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதன்மா
ய்த்திறை, சேர்மினுயிர்க்கதனேர்நிறையில்லை." என்றும், சி

ம்பலநாடியார். "யானெனதுநீக்கியிறைநிறைவிலொன்று
, யானெனதுநீக்காதிருத்திறன்-யானெனது, தங்காதவ
பாற்றுஞ்சண்பைச்சிற்றப்பலவன், மங்காமறகாத்தாண்ட
று."என்றும், இளசையந்தாதி. "என்னதுயானெனுமிந்தம
ங்கைத், தன்னருளாலொழிக்கும்மிளசைக்கோன், கன்னி
யத்தொடுகைவளைகட்கே, கொன்னுறுமேனி குழைந்த
மையென்னே. என்றும், அவிரோதவுந்தியார். "யானெனதெ
ன்செருக்கீர்த்தமகன்கொன்மெஞ் ஞானியென்றோதியவுந்தீ
பற, நான்மறையாதியவுந்தீபற. என்றும், திருவள்ளுவர். யா
னெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான், வானோர்க்குயர்ந்தவுலகை
ம்புகும்."எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உக)

சஞ்சலமில்லாச்சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கல்
விஞ்சுயிர்க்கரணங்கெட்டுவெறுஞ்சிவகரணமாத
றுஞ்சுறுபாவனைநிதஞ்சுமாவிருத்தலின்ன
வெஞ்சுறுமுத்தியென்றேயியம்பிடங்களுமதென்றும்.

இ-ள்.—ஞானநூல்களில் ஆன்மாவானது போதச்சேட்
டையின்றியசைவறநிற்றலே நின்மலமாகிய சிவமயமாய்விள
ங்காநின்ற மோட்சநிலையென்பதும், விருத்தியாநின்றசிவகர
ணங்கெட்டுமுழுவதுஞ் சிவகரணமேயாய்த் தற்செயலற்றுச்
சுதந்தர ஆனியாய்நின்றவிடமே மோட்சநிலையென்பதும், நிலை
பெற்றபாவனையைக்கடந்துநின்றவிடமே மோட்சநிலையென
பதும், போதவிகற்பங்கணீங்கினவிடத்து இருந்தபடி சும்மா
விருத்தலே மோட்சநிலையென்பதும், ஆகிய விந்நான்குநிலைக

ளுங் குறைவின்றிய பூரணமோட்சநிலையென்று கூறுமிடங்
களும் அந்தநிலையநுபவமேயாம். ஆங்குப்போதச்சலனையின்
றித் தம்பித்துநிற்றலானுஞ் சிவகரணமேசற்றுந்தோன்றாதி
ருத்தலானும் அணுவளவேனு மோர்பாவனைக்குறியின்றி நிற்
றலானும் கிரியைவிகற்பமின்றி யிருந்தபடியிருத்தலானும்
இவ்வடையாளங்களை அந்தநிலைக்குள் தோன்ற நீ நன்றாய்
நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்ளுவாயாகவென்றுகூறி
மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

முன்னர்க்கூறிய மூன்றாஞ்செய்யுண் முதலிற் றிரையறு
நீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும் ஈண்டுச் சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான் சுத்தசிவமாய் ஓங்கலென்றுங் கூறினமையால்,
இவ்விரண்டின்கருத்தும் ஒன்றுபோற்றோன்றிக் கூறியது கூ
றலென்னுங் குற்றமாகாதோவென்னின், ஆகாது. அஃதெத்தா
லென்னில், ஆண்டுச்சித்தந்தெளிந்துநிற்றன்மாத்திரத்தே மோ
ட்சமென்பார் திரையறுநீர்போற் சிந்தைதெளிதலென்றும்;
ஈண்டுச் சித்தம் அசைவற்று நிற்றன்மாத்திரத்தே மோட்ச
மென்பார் சஞ்சலமில்லாச் சித்தந்தான் சுத்தச்சிவமாயோங்
கலென்றுங்கூறியகருத்தாலெனக்கொள்க. சஞ்சலமில்லாச்
சித்தந்தான் சுத்தசிவமாயோங்கலென்றதற்குதாரணம்: தி
ருவம்மானை. "சித்திரதீபத்தே யொத்தேன் காணம்மானை, சி
த்தஞ்சலித்திடஞ்சென்மங்காணம்மானை." என்றும், தேவி
காலோத்தரம். "ஆராதசித்தமியாதோர்காலத்திலடங்குமா
னாற், போராமல்வருந்திக்காத்துப்பின்னர்ச்சிந்தனைகள்சென்
று, சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச்சார்வானவெல்லாஞ், சே

மயக்கநீக்கித்திரயாகச்செய்துகொள்வான்.” என்றியு
மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்,
புமச்சித்தந்தனைத் திரித்துச்சூனியத்தே நின்றால், மருவி
ர்பிரிதலின்றிவானவரறிவுக்கெட்டாப், பொருவிலாநித்த
துப்பொருளினையடைவரன்றே.” என்றும், சந்திரசேகர
க்கியம். “சத்தம்பிறக்கச்சகலகலையும்பிறக்கு, மத்தனுரை
ததறியாயோ - வன்றுரைத்த, சத்தமேசததஞ்சஞ்சலமொ
ன்றிலலாத, சித்தமேசுத்தச்சிவம்.” எ-ம்,வரும். மற்றும்வரு
வனவற்றுற்காண்க. சீவகரணங்கெட்டுச்சிவகரணமாய்நின்
றவிடமே மோட்சமெனறதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியா
ர். “இந்நிலைதானில்லையெல்லாமீசனிடத்தினிலுமீசனெல்லாவி
டத்தினிலுநின்ற, வந்நிலையையறிந்தந்தக்கரணங்களடக்கிய
றிவதொருருறிகுருவி னருளினாலறிந்து, மனனுசிவன்றனைய
டைந்துநின்றவன்றன்னாலே மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரண
மாகத், துன்னியசாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதந்தோன்றமுயல்சி
வானுபவஞ்சுவானுபூதிசமாம்.” என்றும், சிவநெறிப்பிரகாச
ம். “தேசிகனாருள்விஙன்செய்தவாறேசிதாநந்தமேனியாஞ்
சிவமேதோன்ற, வாசதுவாமலமாயையருங்கன்மமனைத்தும
கன்றிடத்தான்சிவானுபவத்தழுந்தியதுவேயாய்க், காசமி
லாவிழியருக்கனொளியினூடே கலந்துநின்றேமற்றொன்றுங்
காணுவாபோ, லேசுறுமுற்பசுகரணஞ்சிவகரணமேயாயிசை
ந்திருந்துதேகாந்தத்தெங்கணு மாயிடுவர்.” என்றும், ஞான
மணமாலை. “நின்போதமுண்டாயினீகூடாய்முத்திதனி, ன
ன்போதங்கெட்டாலுநன்றாகா - நின்போதங், கெட்டுன்

கொடாமூலேநின்றநிலேகேட்டியேற், கட்டலரிமுன்சசிபோ
ற்காண்" என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார். "பாலேநெய்த
ல்பாடியதும்பாம்பொழியப்பாடியதும், காலனையன்றேவி
க்கராங்கொன்ற-பாலனை, மரணுந்தவிர்த்ததுவுமற்றவர்க்கு
ந்தம்:கரணம்போலல்லாதுகாண்". எ-ம், வரும். மற்றும்
வருவனவற்றுற்காண்க. பாவனுதீதமாய்நின்றவிடமே மோ
ட்சமென்றதற்குதாரணம்: சிவஞானசித்தியார். "பாவிப்ப
தென்னிற்பாவம்பாவகங்கடக்கிற்பாவம், பாவிக்குமதுநா
னென்னிற்பாவகம்பாவங்கெட்டுப், பாவிப்பதென்னிற்பாவம்
பாவனையிறந்துநின்று, பாவிக்கப்படுவதாகும்பரம்பரனருளி
னலே." என்றும், திருப்பல்லாண்டு. "சேவிக்கவந்தயனி
ந்திரன்செங்கண்மாலெங்குந்திசைதிசையுங், கூவிக்கவர்ந்
துநெருங்கிக்குழாங்குழாமாய்நின்றுகூத்தாடு, மாவிக்கமுதை
யென்னார்வத்தனத்திணையப்பனையொப்பமரர், பாவிக்கும்பா
வகத்தபபுறத்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே." என்றும், ஞா
னமணமாலை. "சுட்டுக்கடங்காதுசுட்டற்றவப்பொருடான்,
மட்டுக்கடங்காதமாயாது - திட்டங், கனியிரதம்வெம்மை
யனல்கான்மலர்வீணை, யிசைமருவுமீசனியல்பு." அன்றியும்,
"ஆராவமுதாகவானசிவானந்தவெள்ளம், வாராமல்வந்தன
க்குவாய்க்குமே - யாராலுங், காணரியவுண்மைமீதனிற்காட்
சியிற்பற்றற்றுநீ, யாணவர்போனில்லாயதில்." என்றும்,
அமுதசாரம். "யோகத்தபாவமெனும்யோகமதுகைகூடி, யே
கப்பொருளதனுலெய்தியிடு - மேக, மதுவாமிதுவென்றெ
ணுதகண்டமான, வுதுவாகைமாயோகமாம்." என்றும், தி

ரம். "குறியாக்குறியினிற்கூடாதகூட்டத், தறியா
லுகக்தேகசித்த, நெறியாம்பரானந்திநீடருட்டோன்
செறியாச்செறிவேசிவமெனலாமே." என்றும், அவி
தவுந்தியார். "பாவனைநீதநினைவின்மையுண்டெனிற்பா
னையாகுமென்றுந்தீபற, பன்றாற்கருத்துமீதுந்தீபற." எ
ன்றும், திருவாய்மொழி. "யாவையுமெவருந்தானாயவரவர்
சமையந்தோறுந், தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்ப
டானுணர்வின்மூர்த்தி, யாவிசேருயிரினுள்ளான்யாதுமோர்
பற்றிலாத, பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே." எ
ன்றும், ஞானவிளக்கம். பாவனைநீதம்பரமசிவமென்றுற், பா
வித்துநீயதனைப்பாராதே-பாவித்த, போதேநீயுண்டாவைபுத்
திமுதற்றத்துவங்க, டதொன்றவுண்டாகதெளி." எ-ம், வருமா.
மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. 'இருந்தபடிசும்மாவிருத்த
லே மோட்சமென்றதற்குதாரணம்: எதிர்காலத்திரங்கல்.
"இம்மாநிலத்துாடிருந்தபடியேயிருந்து, சும்மாவருளைத்தொ
டருநாளெந்நாளோ." என்றும், கந்தரலங்காரம். "தடுங்
கோண்மனத்தைவிடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று, மி
டுங்கோளிருந்தபடியிருங்கோளெழு பாருமுய்யக், கொடுங்
கோபச்சூருடன்குன்றந்திறக்கக் குனித்தவைவேல், விடுங்
கோனருள்வந்துதானேயெமக்குவெளிப்படுமே. என்றும், க
ந்தரனுபூதி. "செம்மான்மகளைத்திருடுந்திருடன், பெம்மா
ன்முருகன்பிறவானிறவான், சும்மாவிருசொல் லறவென்ற
லுமே, தம்மாவொருளொன்றுமறிந்திலமே." என்றும், தா
யுமானுர், "சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா,

மம்மாகிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே, பெம்மான் மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால், வெம்மாயக் காட்டிலலைந்துவிட்டேனென்விதிவசமே." என்றும், பஞ்சாக்கரந்தாதி. "பாடுதும்பஞ்சாக்கரவலையென்றுபடர்தலொடும், கூடுவதன்னவன்பாசமதுவந்துகூடுதலும், நீடுவதின்பமனவு க்குக்காயநிகழ்செயலற், றோடுவவாளாநங்கிருப்பதல்லாற்பின் னையொன்றில்லையே." என்றும், திருக்களிற்றுப்படியார் "அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாமல், னின்றபடிநிற்கமுன் னிற்குஞ் - சென்று, கருதுவதன்முன்னங்கருத்தழியப்பாயு, மொருமகடன்கேள்வனுனக்கு." என்றும், ஞானமணமாலை. "முத்திச்சிவானந்தமுட்டாமன்மேன்மேலுந், தத்திக்கரைபுர ண்டதாறுலும்-நித்தியமும், முன்றால்முழுகிலதுவுன்றலைவற் றியிடு, மென்றுலைசும்மாவிரு." அன்றியும், "பாராதேதீண் டாதேபத்தியுறமெய்ப்பொருளை, நேராகப்பூண்டுநினையாதே- பேராத. போதமற்றுநிட்டையற்றுப்பூரணமாமுண்மைதனி, லேதமற்றுச்சும்மாவிரு." என்றும், சிவானந்தமாலை. "ஓடி யுழன்றிந்தவுடம்பையொருதேநீ, பாடிமிடற்றைப்புண்படு த்தாதே - கேடிலியை, யும்மால்விளையாதேயொன்றுடனுந் தாக்காதே; சும்மாதேகாணுஞ்சுகம்." என்றும், ஒழிவிலொ டுக்கம். 'சும்மாவிருக்கவைத்தசூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை, வி ம்மாசதறுவதும்வேலைகளுந்-தம்மறிவி, னீட்டிப்பிடித்திருக்கு ம்கிட்டைகளும்ஞானிகண்முன், காட்டும்பரியாசகம்." அன் றியும், "கிரியைக்கிளைத்துவந்துகேட்டவர்க்குச்சும்மா, இரிய ச்சுகம்விளைத்தசீமான் -குருவன்றிச், சற்றேபதைப்புத்தரினுஞ்

சகம்படைக்கக், கற்றுனுங்காலனுமாங்காண்." என்றும், சிவபோகசாரம். "அருளறிந்துதானு மறிவறிநதே யாங்குப், பொருளறிந்துதானடங்கிப்போத-விருளகல, விம்மாதிருந்து விகற்பமறவொன்ருகிச், சும்மாவிருக்கச்சுகம்." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்ருற்கர்ண்க. (உஉ)

உருவமற்புறுகயிற்றினிற்றிரையறுசகலசஞ்சல மென்னுமிவ்வாறுதிருவிருத்தானும் பலவிதமுத்திகளைக்கூறி இவைகளின்னுபவமனைத்தும் அந்நடுநிலைக்குட்டோன்றுமனுபவத்துண்டாகும் அதனை நீ நன்ருய் நிச்சயித்துப் புத்திபண்ணிக்கொள்வாயாகவென்றருளிச்செய்து மேற்றிருவிருத்தம் இந்நூற்குக் காரணப்பெயர்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

இன்னமும்பலவாய்நூல்களியம்பிடுமுத்தியெல்லா, மன்னடுநிலையினேங்கு மனுபவமாதலாலே, சொன்னமந்நிலைக்குநாமந் தொடுமுத்திமுடிவென்றித்தை, யுன்னனுபவத்துங்கண்டே யுறுபவமொழிதியென்றும்.

இ-ள்.—இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி யின்னும் ஒன்றுகூறியபடி யொன்றுகூருமற் பற்பலவிதங்களாய்ப் பற்பலநூல்களிற் கூறுநிற்குமோட்சநிலைகளெல்லாமும் அந்நடுநிலையினிடத்து விளங்கித்தோன்றும் அனுபவமேயாம். ஆகையினுலே பலவிதமுத்திகளையுந் தன்னிடத்துத்தொகுத்துநிற்கின்ற முத்திமுடிவென்று அந்நடுநிலைக்குத் திருப்பெயர்சாற்றினேம். அப்பெயரோயந்நடுநிலையைப்பிரதானமாக வுடை

யவிர்ஞற்றும்பெயராயிற்று. இங்ஙனம் பலவிதமுத்திகளும் அந்நடுநிலைக்குளடங்கிநிற்கு மித்தன்மையினை யுன்னனுபவத்தினிடத்தும் விளங்கக் கண்டுகொண்டுனைச்சூழாநின்ற செனனதுக்கங்களையொழித்துக்கொள்ளுதியென்று மேலுமருளிச்செய்வான்.—எ-று.

இங்ஙனங்கூறிய மோட்சநிலைகளுமன்றி இன்னும்பலவாய் நூலகளியம்பிடு முத்தியெல்லாம் அந்நடுநிலையினோர்க்கு மனுபவமென்றதனால் அந்நடுநிலையாவது ஓர்விடயத்தைவிட்டதற்குபின்னு மற்றோர்விடயத்தைப் பற்றுதற்குமுன்னுமாய் நின்றவிடைவெளியேயாம். ஆகையால் அதனை நடுநிலையெனறுந் தராசுநிலையென்றுஞ் சமநிலையென்றுங் கூறுநிற்பர்கள். ஆங்குச் சற்றும்விகற்பமின்மையானிருவிகற்பமே மோட்சமென்பதுவும் அறிவுமாத்திரமாய் நிற்கையாலறிவாயிருப்பதே மோட்சமெனபதுவும் பொய்யாகிய பிரவஞ்சமொழிந்து நிற்கையான் மெய்யாகியவுண்மைநிலையே மோட்சமென்பதுவும் வாசனைநீங்கிநிற்கையால் வாசனுட்சயமேமோட்சமென்பதுவும் அசைவறவாகாயம்போற் பூரணமாய்நிற்கையான் ஞானமயமாயிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் யாவுந் தோனுண்மையாயுள்ளவனுபவ முண்டாயிருக்கையாற் சத்தாயிருப்பதுவே மோட்சமென்பதுவும் பரமசுகமே மேலிடுகையால் ஆனந்தாதீதமே மோட்சமென்பதுவுங் குறியொன்றுமின்றிநிற்கையாற் குறியாக்குறியேமோட்சமென்பதுவும், வாக்கிறந்துநிற்கையால் வேதாந்தமே மோட்சமென்பதுவும் சிந்தனையற்றுநிற்கையாற் சித்தாந்தமே மோட்சமென்பதுவும்,

தத்துவமகன்றுநிற்கையாற் றத்துவாந்தமே மோட்சமென்ப
துவும் பஞ்சகலைமுதலியசடாத்துவாக்களும் நீங்கிநிற்கையா
ற் கலாந்தமே மோட்சமென்பதுவுந் தசவிதநாதங்களுமொ
ழிந்துநிற்கையால் நாதமுடிவாகியயோகாந்தமே மோட்ச
முடிவென்பதுவும் போதநீர்ந்துநிற்கையாற் போதாந்தமே
மோட்சமென்பதுவுங் ஆகிய இவைகளனைத்துமடங்காநிற்கும்
இவைகளன்றியும் இங்ஙனமின்னும் பற்பலநூலகளிற் பற்ப
லபிரகாரமாயொன்று கூறியபடியொன்றுகூறுமற் றெண்
டர்முகந்ததுறையறிவோமே யென்றதற்கொக்க வெகுவித
மாய்க்கூறுநிற்கும் மோட்சநிலைகளும் அந்நடுநிலையனுபவமே
யாமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அதனால் அந்நூல்களினும்
இந்நூல்சிறப்புடைத்தென்பதாயிற்று. இதற்குதாரணம்: சிவ
ஞானசித்தியார். "ஓதுசமயங்கள்பொருளுணருநூல்களொ
ன்றோடொன்றொவ்வாமையுளபலவுமிவற்றுள், யாதுசமயம்
பொருணூல்யாதிங்கென்னிலிதுவாகுமதுவல்லவெனும்பிணக்
கதின்றி, நீதியினாலிவையெல்லாமோரிடத்தேகாணநின்றது
யாதொருசமயமதுசமயம்பொருணூ, லாதலினாலிவையெல்
லாமருமறையாகமத்தேயடங்கியிடுமவையிரண்டுமரனடிக்கீ
ழடங்கும்." என்றும், உபதேசமாலை. "சித்தாந்தம்வேதாந்
தஞ்செப்புதத்துவாந்தம், புத்தகலையாந்தமொடுபோதாந்த
ஞ்-சுத்தமா, நாதாந்தமென்றிவைகளாறுநவையென்றே, மீ
தானுந்தேடிவிடு." எ-ம், வருமீ. மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்
க. உன்னனுபவத்துங்கண்டேயுறுபவ மொழிதியென்றதற்
குதாரணம்: சுவானுபவத்துதி. "தத்துவங்களாறுறும்பின்

விட்டப்பாற்றத்துவாதீதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்றொன்றுமி லலாதபனையைக்கண்டுபெரிந்துபரிநாள்ளுருகியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவுருவங்கண்டுவிளையாமல் விளைந்தப் பால்வெளியைக்கணடு, நாறதமெலாமறநீத்தங்கறிவாய்நின் றுகும்பிட்டேனென்பிறவிபின்விட்டேனே." எ-ம். வரும். ம ற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (உ௫).

மேற்றிருவிருத்தம் அந்நிலையின்சிலாக்கியத்தைவற் புறுத்திக்கூறி யாங்கண் உன்னுடைய சென்னதுக்கங்கணீங கும்படிக்கு உரைந்து நிற்றியென்று அருளிச்செய்வீனெடு தனுக்கொண்டது.

முத்தியின்முடிவதன்றி மொழியின்மேலில்லையாகுஞ்
சித்தமங்கிலேயயன்றித் தெளியின்வேறில்லையாகும்
வைத்திடுபவங்கள்போக்கும்வகையுமதன்றியின்றுஞ்
சத்தியஞ்சொன்னேமங்கண் டளர்வறவுறைதியென்
றும்.

இ-ள்.—முத்தியின்றீர்வாகிய முடிந்தமோட்சநிலை அந் நடுநிலையிடமேயல்லாமற் கூறுமிடத்து அதற்குமேலாகிய வீ டமேயிலையாகுமெனவும் நிச்சயமாய்முடிந்தபொருளா யெககாலத்து மழிவின்றிநிலைபெற்று நிற்கின்றதென்று கூறு கின்றவிடமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றி விசாரித்துத்தெளிய வறியுமிடத்து வேறோரிடமுமில்லையாகுமெனவு முனக்கு அ ளவின்றிவைத்திருக்கின்ற சென்னதுக்கங்களை யொழிக்கும் வகையாகிய மார்க்கமும் அந்நடுநிலையிடமேயன்றிவேறிலலை

யெனவு நிச்சயமாகக் கூறினேம் இதனை நீநன்றாய் நிச்சயித்
துநிற்று அந்தநிலையினிட்டு உனது சென்னதுங்கங்கள் நீ
ங்கும்படிக்கு உனபோதஞ்சிறிதுந் தோன்றாது ஆங்கணிலை
பெற்றுச்சற்றுஞ்சோர்வுதலின்றி நிற்றியென்றுமருளிச்செ
ய்தனன்.—எ-று.

அந்தநிலையையன்றி முத்தித்திர்வு மேலில்லையெனவும்
நிச்சயம்வேறில்லையெனவுஞ் சென்னங்களையொழிகருவ
கையுமின்றெனவும்இங்ஙனங் கூறினமையால் அந்தநிலையை
விட வேறோர்நிலையும் அந்நிலைகொவ்வாம்தாவெனவில ஒவ
வினும் அஃதும் அந்தநிலைக்குளளாயடங்குகையால் அதனை
யேயீண்டுச்சிறப்பித்துக்கூறியதெனக்கொள்க. இதற்குதார
ணம்: அம்பலவாணையாதசகாரியம. "முத்தியுமிதுவேயாகுமு
டிவும்வேறில்லையாகுஞ், சித்தமுமிதுவேயாகுந்தெளிவுமேலி
ல்லையாகும், பித்துமின்றொழிவேயாமேறபேறிதற்கில்லையா
கு,மொத்தவிவ்வுடலுமிந்நாலுறுவதுமில்லையாமே." என்றும்,
சருவக்கிஞானோத்தரம். "நித்தனார்வியாபகத்தைநிகர்விபா
பகம்வேறில்லை, சித்தியாஞ்சிவயோகம்போற் சித்திகள்பிறி
தொன்றில்லை, யுத்தமம்பொறுமைக்கொப்பாயொன்றும்வே
றில்லையித்தா, தத்துவஞானத்திற்குச்சரியானஞானமின்றே."
எனறும், துகளறுபோதம். "உற்றபரமானந்தத்தொன்றாயதி
லுறங்கி, முற்றுவதேமுத்திமுடிவெனறுரைக்குவ - குற்றமி
லா,வைதிகசைவம்வழிநூற்புராணமற்றுஞ்,செய்தவர்நூலெ
ல்லாந்தெளி." எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.
சத்தியஞ்சொன்றேமென் றதற்குதாரணம்: விருத்தகிரிப்பு

ராணம். "உத்சமசத்தியமிக்தகைமெய்யென்றுணராதா, ரத்தலைவெட்டுண்டாயிரசின்னப்பொடியாகிப்போ, யத்தலையெரிவாய்நரகம்புகுதுவர்கம்மானை, சத்தியமிதுவேசத்தியம்வாமேனாரானீரோ." என்றும், சிவானந்தமாலை. "தானுவினோடத்துவிதஞ்சாதிக்குமாணவனை, யாணவத்தோடத்துவிதமாக்கினரார்-கோணறவே, யென்னாணையென்னாணையென்னாணையேகம்பிராண், டென்னாமற்சும்மாவிரு." என்றும், ஒழிவிலொடுக்கம. "என்னாணையென்னாணையென்னாணையேகம்பிரண,டென்னாமற்சும்மாவிருவென்று-சொன்னான், றிருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாட, னருளாளன்ஞானவினோதன்." என்றும், ஞானமணமாலை. "சற்றாலுமாணவகசங்கையற்ற சத்தியத்தைப், பெற்றோனாமென்றல்பிழையாமே-பற்றாக, மன்னாதே நீங்காதேவாய்த்த்சிவானந்தநதி, லென்னாணைசும்மாவிரு." எ-ம, வரும். மறறும்வருவனவற்றாற்காணக. அங்கண்டளர் வறவுறைதுயென்றதற்குதாரணம்: பட்டணத்துப்பிள்ளைநாயனார். "உழப்பினவாராவுறுதிகளுளவோ, கழப்பின்வாராக்கைபெறவுளவோ." என்றும், சோயிற்புராணம். 'கன்றமரன்பாலான்பால்கவர்தருகாலமேனும், வென்றிகொளம்புலீழும் வேலையாயினுமிமைப்புச், சென்றுறுமமையமேனுந்திருவடிதெளியநோக்கி, நின்றவாகாணநின்றார்நீள்பவநீங்கினோ." என்றும், மெய்ம்மொழிச்சரிதை. "சத்தியமுரைக்கநாளுஞ்சகலபல்லுயிர்கட்கெல்லா, நித்தலுமிதமேசெய்கநினைப்பதுசிவத்தையென்று, மத்தன்வேதாகமத்தினருளியபொருளிம்மூன்று, மெத்திறச்சமயத்தோர்க்குமெம்ம

தங்களுக்குமிட்டம்." என்றும், பிரமகீதை. "உலத்தலின்றி
யொழிவற்றபொருண்மையதுவாஞ், சலித்தலின்றியதவத்
தினவர்தங்கணெதிரோ, திலத்திலெண்ணெயரணிக்கனறதிக்க
னிகழ்நெய், நிலத்தினீரொனநிகழ்ந்துவெளியாகிநிலையாம்."
என்றும், குகைநமசிவாயர். "சும்மாகிடைக்குமோசோறுஞ்ச
லன்பாத், மம்மால்விரிஞ்சனறிகிலார் - நம்மா, விருந்தக
தைசொன்னக்காலென்னகுநெஞ்சே, பொருந்தநினையாத
போது." என்றும், நெஞ்சுவிடுதூது. "சும்மாவிருக்குஞ்சு
கமுமிதென்றுலின்கீ, ழெம்மான்முனிவர்க்கியம்புமிதைத-த
ம்மா, லுழைத்தவர்க்கேயல்லாலுழையாமல்வீணிற், கழப்பி
னர்க்கெக்காலுங்கைகூடா." என்றும், ஞானசாகரவெண்பா.
"சாத்திரங்களோதித்தலைவனடிகூடாமற், சாத்திரங்களின்ப
ந்தருமோதான்-சாத்திரத்தைக், கற்றறிந்துவிட்டாற்கதியாகா
தப்பொருளைச், சற்றிருந்துபாராய்தனித்து." எ-ம், வரும். மற்
றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௨௪)

மேற்றிருவிருத்தமிங்ஙனம்பலபிரகாரத்துந் தெளிவித்துச் செனனங்களைநீக்கியஞானாசாரியனைவியந்துகூறுவானெடுத்துக்கொண்டது.

இன்னணம்பலவாற்றானுமெங்குருநாதன்றேற்றித்,து
ன்னுமங்கநிலைக்குட்டியகறவெனையிருத்தி, மன்னிடு
ஞ்சொரூபமாக்கிமலிபவமொழித்தானன்றேன்,பொ
னனருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழி.

இ-ள்.—இந்தப்பிரகாரமாயனுக்கிரகிப்பான்றொடங்கி யெடுத்துக்கொண்ட ஞானரு ஞானமென்னுஞ்செய்யுண்முதல முத்தியின் முடிவதன்றியென்னுஞ் செய்யுளீறாகக் கூறிய இருபதுசெய்யுட்களின் பொருள்களாகிய பலவிதவேறு திட்டாந்தமார்க்கங்களினுனு மொன்றுக்கும்பற்றாதவென்னையுமொருபொருளாகக்கொண்டருளிய வெமதிருநாதனுகிய ஞானுசாரியன் எனது மயக்கவிகற்பங்களைநீக்கி யானுமவ்வனுபவத்தைப்பெறும்படிக்குத் தெளிவித்தருளி அத்தெளிவினிடத்து எக்காலத்தும் அழிவின்றிநித்தியமாய் நிலைபெற்றுநிற்கும் அந்நிலையனுபவத்துள்ளேமுன்னந்தமியனேன் பவம்வெரீஇ அடிதாழ்ந்துருகியேத்திடத் தன்னடிமுடிசூட்டியொளிவளரத்தமத்தகஞ்செய்து அருளினுற்பவாந்தாரமுத்திமுடிவையறைகுதுங்கேட்டியென்று அருளியபடியே அடியேன சென்னனாக்கங்கணீங்கும்படிக்கு என்னைநிலைபெறவிருந்தி ஆங்குப் பொருந்தாநின்ற சொரூபத்தினிடத்துக் காட்டத்தினிடத்தக்கினி போலும் புனலினிடத்துவர்போலுந் தேனினிடத்திரதம்போலும் புட்பத்தினிடத்துக்கந்தம்போலும ஆகாயத்தினிடத்துவாயுபோலுங் கதிரொளியினிடத்துக் கண்ணொளிபோலும் என்போதஞ் சிறிதும்பிறிவுற்றுத்தோன்றது இரண்டறக்கலபித்து அச்சொரூபமயமேயாக்கி யென்னையிருதியாய்ச்சூழாநின்ற சென்னங்களையெல்லா மொழித்தருளினன் அன்னோனுடைய பொன்போன்று கிடைத்தற்கரியபெருங்கருணையானது நீடூழிகாலம் வாழக்கடவது அடியேனையாண்டருளிய வழகுபொருந்திய செந்தாமரைமலர்

போன்றதிருவடிகளும் நீடூழிகாலம் வாழ்கக்கடவதென்று வியந்துபுகழ்ந்துரைத்தது.—எ—று.

என்றும் பேரானந்தச்செல்வனாய் வாழாநின்ற பெருவாழ்வுடையனாகிய ஞானாசாரியனைப் பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்று அவனுக்கிவன் வாழ்வுகூறியதென்னேயெனின் ஓர்மகாராசாவினிடத்து ஓர்மிடியன்சென்றிரந்தமாத்திரத்தில் அவன்மிடிதிரும்படிக்குப் பெருஞ்செல்வத்தையளிப்ப அம்மிடிதீர்ந்துபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஒன்றுந் தோன்றாமற்றன்னையு மறந்து அம்மகாராசனையேமகாராசனாயிருக்கக்கடவையென்றாற் போல விவனுஞ்சிற்றின்பமாகிய விடயநுகர்ச்சியால் விளையாநின்ற செனனதுக்கமாகிய மிடிதிரும்படிக்கு அவனை யிரந்தமாத்திரத்தில் அவனும்பெருங்கருணையாய்த் திருவடிசூட்டி அத்தமத்தகசையோகஞ்செய்து இவன் சனனதுக்கமாகிய மிடிதீரும்படி மோட்சானந்தமாகிய பெருஞ்செல்வத்தை யளித்து அருளால் அச்செனனதுக்கங்களினீங்கி அம்மோட்சானந்தமாகியபெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றமகிழ்ச்சியால் இவனும்பிரபஞ்சந்தோன்றாமற் றன்னையுமறந்து அப்பெருவாழ்வுடையோனைப்பொன்னருள்வாழியாண்ட பூங்கமலத்தாள்வாழியென்றுகூறியதெனக்கொள்க. காட்டம் புனறென் புட்ப மாகாயங் கதிரொளி யிலைவகளினிடத்து அக்கினி உவர் இரதம் கெந்தம் வாயு கண்ணொளிகளைப்போலும் என்போதஞ்சிறிதும் பிறிவுறத்தோன்றாதிரண்டறக்கலப்பித்து அச்சொரூபமயமேயாக்கி யென்னைமிகுதியாய்ச்சூழாநின்ற செனனங்களையெல்லா

ம் ஒழித்தருளினனென்றதற்குதாரணம்: சிவபோகசாரம். "இந்தனத்திலங்கியெரியுறுநீர்தேனிரதங் கந்தமலர்ப்போதுவான்காலொளிகண் - சந்ததமு,மத்துவிதமானதுபோலரன்மாவுமீசனுமாய், முத்தியிலேநிற்குமுறை." என்றும், திருமந்திரம். "ஒழிந்தேனபிறப்பையுறவென்னும்பாசங்,கழிந்தேன்கடவுளுநானுமொன்றனே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும்வேண்டேன், செழுஞ்சால்புடையசிவனைக்கண்டேனே." அன்றியும், "ஒடுங்கிநிலைபெற்றவுத்தமருள்ள, நடுங்குவதில்லைநமனுமங்கில்லை, யிடும்மைகளில்லையிராப்பகலில்லை, கடும்பசியில்லைகற்றுணர்ந்தோர்க்கே." அன்றியும், "ஆராலுமென்னையமட்டவொண்ணுதினிச், சீரூர்பிரான்வந்தென் சிந்தைபுகுந்தனன், சேராடியங்கேதிரிவதல்லாலினி, யார்பாடுஞ்சாராவறிவறிந்தோமே." என்றும், பட்டணத்துப்பிள்ளையார். "விட்டேனுலகம்விரும்பேனிருவினைவீணருடன், கிட்டேனவருரைகேட்டுமிரேன்மெய்கெடாதநிலந், தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு, மெட்டேனெனும்படியென்னிடத்தேவந்திங்கெய்தியதே." என்றும், திருவாசகம். "நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன், றேனுயின்னமுதமுமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான், றானேவந்தெனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தா, னூனுருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே." அன்றியும். "உண்டொரொண்பொருளென்றுணர்வார்க்கெலாம், பெண்டிரானலியென்றறிவொண்கிலை, தொண்டனேற்குளவாவந்துதோன்றிநாய், கண்டிக்கண்டிலனென்னகண்மாயமே." ஏ-ம், வ

ரும். மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. அன்னோன்பொன்னரு
ள்வாழியாண்டபூங்கமலத்தாள்வாழி யென்றதற்குதாரணம்:
வயிராகதீபம். "ஒருவனுக்கிருளறறுரியசிற்சொரூபமுள்ளவா
விளங்கினன்றறுமிப், பருவரலுருவப்பற்றுமற்றதுநோபடும
ளவிறைபுரிதருமைங், கருமமெவ்விடத்துங்கண்டுதற்செய
லைக்கைவிடுத்தச்சமாதியவுண், மருவுறுதகற்றித்தவஞ்செய
வழக்கால்வாழியெங்குரவனீடூழி." என்றும், வீராகமம். "மா
ரிநாளின்மதிமுன்னரம்பையி, னீரமாறவுலர்த்தியெரித்தமு,
-தாரலுட்டுவபோலென்னவாவினைச், சார்வுநீத்தருடந்தவன்
வாழியே." என்றும், திருவாசகம் "நமச்சிவாயவாழ்கநா
தன்றாள்வாழ்க, விமைப்பொழுதுமென்னெஞ்சினீங்காதான்
றாள்வாழ்க, கோகழியாண்டகுருமணிதன்றாள்வாழ்க, வா
கமமாகிநின்றண்ணிப்பான்றாள்வாழ்க, வேகனனேகனிறை
வனடிவாழ்க, பல்லோருமேத்தப்பணிந்து." என்றும், அஞ்
ஞவதைப்பரணி. "பாசமலமறவருளும்பார்வையான்வா
ழியே, பாடுமறைமுடிவினடமாடுவான்வாழியே, வாசம
லொனமுழுதுமேவினன்வாழியே, மாகரறிவரியவிருதாளி
னன்வாழியே." அன்றியும், "நினையுமாறெதின்றிநின்றில
குசோதிவாழியே, நேசமோடுமீசனென்னநெஞ்சிலாதவஞ்
சன், மெனையுநீதியன்பரோடுவந்தநாதன்வாழியே, யென்
னையாளவந்தகோலமென்றும்வாழிவாழியே." அன்றியும்,
"பந்தபாசம்வேரொடும்பறிந்துவீழவென்முடி, தந்தபாதம்
வாழியேசமைந்தபார்வைவாழியே." என்றும், சிற்றம்பலநா
டியார் சிவானுபூதிவிளக்கம். வாழிதிருநீறுவாழிதிருவஞ்செ

மூர்த்தி, "வாழிசிவாலயங்கள்வாழிதிருவேடமே." எ-ம். வரும்.
மற்றுமவருவனவற்றுட்காண்க. (உரு)

சித்தமார்மயலினீங்கிசிறக்கின்ற
தொத்துநிறகுருபாயமுணர்ந்தவிம்
மெய்த்தகமுத்திமுடிவைவிளம்பினேன்
மத்திமாமுகன்றாளகம்வைத்தலால்.

நானுரைவரையவல்லனோவுளத்தி னுதனின்றியா ற்றிடாவிடினான், முனிதைவரைந்தனனென்பீரசுவுயிர்க் குத்தற்சுதந்தரமிலதறியீர், தேனலர்குழலாளுமை விழிகளிப்பத்திருநடஞ்செய்தருளெங்கோன், முனு ளத்திருந்து வரைந்தனனென்றே சாற்றுவீர்தெளிந்த மாதவரே.

எங்குமாய்விரிசத் தாதியேபாசமிதினையோர்வது பசுவிதனுக், கங்கறிவளிப்பதருட்பதியாகு மாயமுப் பொருளுமோர்விடயந், தங்குறிற்றொன்றுந்தவிர்ந் தொருவிடயந்தாவுமுன்னிடையினிற்சொரூப, மங்க ண்முன்னிகழுமென் றனன்போரியமர் சிதம்பரகுரு தேவன்.

முத்திமுடிவுரையிதற்குமொழிந்தவுதாரணமுன் னூறொடுதொண்ணூறுஞ், சத்தியநூற்றொருபான்சா

ற்றியதாமிவையிலொன்றுதவிராதுள்ளத், தொத்ததி ரிபையமறவுணர்ந்தவரேயுலகமெலாமொளியாயோங் கி, மொய்த்தவகண்டாகாரப்பேரானந்தக்கடற்குண் மூழ்கிவாழவார்.

முத்திமுடிவெனுமிதனை மோகமுடனெழுதிட வேமுயன்றுளோர்கள், வைத்தவெழுத்திணிலொன் றுகுறையாமறகூட்டாமலவரைகபின்னு, மொத்திட த்தம்பிறபபறுவருறுமெழுத்திலொன்றேனுமுயாத்தி த்தாழ்த்தின், மெத்துபிறப்புறுவரிதுசத்தியமென்றெ ங்குரவன்விளம்பினனால்.

வானந்தருத்திரன்மாமணியாகிநிவாய்ந்தவன்வே
தானந்தருத்திரனுளோனுங்காண்பரிதாயொளிரு
மோனந்தருத்திரமுத்திமுடிவைமொழிந்தனனு
லானந்தருத்திரற்கன்பாஞ்சரவணவையனுமே.

முனிவர்களுலகின்மொழியுநான்முடிவாய்மொ ழிந்தருண்முத்தியின்முடிவை, யினிமைசெய்நூலாயி யம்பியென்போலுமெளியருமுயவளித்தனனால், கனி களுந்தேனுங்கண்டுநெல்லமுதுங் கப்பவின்பொங்கதிர சமாங், தனிநிலையோகிஞெளியினுக்கொளியாஞ்சர வணபவனெனுந்தவனே.

எத்திறத்தோர் முத்திகளுமித்திறத்திலுளதிதனை யிலகக்காணென், றத்திறத்தின் முத்திமுடிவெனுமரு நூலாகவெனக்காக்கித்தந் தான், பத்தர்பணிந்திடவரு ளும்பரம்பரனென்மீதில்வைத்தபரிவினாலே, யுத்தமர் களுறைகாஞ்சிச்சரவணையென்றெனைப்போல்வந்துவ ந்துதானே.

வாக்குமனக்கெட்டாதவான்பரமேயென்மலத்தை
நீக்கியருள்கொழிக்கவேவினைந்து-பார்க்குட்
சரவணையென்றோர்நாமஞ்சாற்றிவந்துவீட்டை
விரவுமருளால்விளக்கிற்றால்.

கச்சியப்பதேவனடியுச்சியினுள்வைபபாம்
சிவஞானதேவனடிபவமாறப்பணிவாம்
தவப்பிரகாசன்றிருத்தாளுவப்புறவேத்திடுவாம்
சிதம்பரதேசிகன்றிருத்தாளிதம்பெறவாழ்த்திடுவாம்
சரவணபவனெனைச்சார்ந்ததுணையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திமுடிவுரை

முற்றுப்பெற்றது.